

கல்கி

KALKI 8-6-1958

30

நாள் முழுவதும்
கவர்ச்சிகரமாக
தோற்றமளிக்க

Radini

ஸாண்டல்வுட்
டாய்லட் பவுடர்
சுத்தமான தனி சந்தனத்தை
மென்மையாக்கிப் பட்டது...

ஸாண்டால்
சந்தனத்துடன் கூடிய
டாஸ்கம் பவுடர்....

டி. எஸ். ஆர் & கோ

கும்பகோணம்

சு. க. க. க. க. க. க.

சென்னை தலைநகரில் தற்போதுள்ள: கரந்தி சந்தனம், 18, சாயம்பேட்டை, கரந்தி & மதுரை
மேலும் விநியோகம் செய்யப்படும், 4, கடல் வீதி, சென்னை, மதுரை & கோயமுத்தூர், மதுரை
தற்போதுள்ள விநியோகம்: 18, சாயம்பேட்டை (ஆகஸ்ட் 1982) கரந்தி & மதுரை, கோயமுத்தூர்

கவிக்

பொருளடக்கம்

அடிகள்

இலங்கையில் அட்டிழைம்	(தலையங்கம்)	3
சரித்திரம் திரும்பிவந்து	(கார்ட்டூன்)	கீழி	...	5
பிராண்டின் வச்சரிக்கை!		6
தியானமும் ஏற்றுமதியும்		8

கதைகள்

வலிதரவில் உள்ள நினைவு	எஸ். எம். கதராபதி	...	31
பாலை விலக்கு	அகிலன்	...	37
நேர்மை	கே. ரகுபதி	...	48
பொங்கிலரும் பெருநிலவும்	பி. ராஜேந்திரன்	...	58
குமரி முத்து (பாய்பா மலர்)	செத்துர் கூத்தன்	...	70
சிங்கத் தேவர்	சுருத்தாஸ்	...	79
கடைமிக் குருத்து	மாயாவி	...	90

சுட்டுரைகள்

சுட்ட மேலை	13
வள்ளுவர் வாசகம்	ராஜாஜி	...	15
கன்னடத்தில் சக்கரவர்த்தித் திருமகள்	எஸ். வி. எஸ்.	...	18
செல்லமாம் சுதந்திரமும்	க. சத்தானம்	...	41
நாட்டு வைத்தியம்	ஸ்ரீனி	...	78

"கவிக்" இல் மேல்காரும் கதைகளில் உள்ள பெயர்களும் எல்லாம்
கற்பனைப் பெயர்கள்; உண்மைகளும் கற்பனையே.

ASFGM-6

...மாரேன்ஸ்
கிரைப் மிக்சரை கொடுங்கள்

யாரிதரவு
முயற்சியும்
பலவீகமாவீர்...
உள்ளதாத்தித் தித்த
செந்ததாத்
கவனியுங்கள்.

மீண்டும்
குழந்தையின்
புன்முறுவலை
கவனியுங்கள்

இதற்கு மாரேன்ஸ் தயாரிப்பு

பேருவைப் பெற்று நீங்கள் திருப்தியடையுங்கள்

பத்து லட்சக்கணக்கான மக்கள் உபயோகித்து
சோதனையில் தோர்ந்திருக் கிறது. அமைப்பிலும்
சேவையிலும் வெளிநாடு களில் தயாராகும் மிக
உயர்ந்ததற்கு சமாளமானது.

கிடைக்கும்:

- * பலவித வசிகரிக்கும் வர்ணங்களில்
- * விதம் விதமான மைநிரப்பும் வசதி
- * தங்கமுலாம் பூச்சும் 14 காரட் நிர்ப்புடன்
- * பல்வேறு விலைகளில் 4 ரூ. முதல்
18 ரூ. வரையில்

இது மாத்ரே கம்பெனியார் தயாரிப்பு

விவரமாக அம்பத்தமான எல்லா விபரங்களுக்கும்
எங்கள் சோல் டிஸ்ட்ரிப்யூட்டர்களுக்கு எழுதவும்.
பென்ட் பவுண்டன் பென் டிப்ளோ,
79, தேவகரன் மான்ஷன், மிரிஸ்ஸல் தெரு, பம்பாய்.

Shupit, 512 P.P. TM.

மலர் 17
இதழ் 45

தமிழ்த்திரு நாடு தங்கியம்—பெற்ற
வாய்ப்பு நாட்டுடக மாப்பா—பாரதியார்

கிளப்பினு
வையாசி 26

இலங்கையில் அட்லேழியம்

இளநாயக ஆட்சிக்கும் கொடுங்கோலாட்சிக்கும், ஒப்புமை ஏராளம் என்று கிரேக்க பேதலி அரிஸ்டாட்டில் எழுதியிருக்கிறார். ஆகவே மேதாவி மர்க் என்பவர் அதை எடுத்துக்காட்டி ஆமோதித்திருக்கிறார். ஒரு கொடுங்கோலரசன் செய்யும் அட்லேழியத்தைக் காட்டிலும் இளநாயகத்தில் பெருவாரி சமூகம் சிறுபான்மை ஜாதிமீனருக்குச் செய்யும் அநீதியும் அக்கிரமமும் தாங்க முடியாத அளவுக்குப் போய்விடும். இப்போது கதந்திர இலங்கையில் தன பெறும் அட்லேழியம் இதை ஊர்ஜிதப்படுத்துகிறது. வெறி பிடித்த சிங்களவர் தமிழ் பேசும் இலங்கைப் பிரஜைகளை வெட்டியும் கொன்றும் வருகிறார்கள். அவர்கள் வாயும் வீடுகளுக்குத் தீ வைத்தும் வருகிறார்கள். தமிழ் பேசுகிறவர்களுக்கு இலங்கையில் இடம் இல்லை என்று உணரும்படி அட்லேழியம் செய்து வருகிறார்கள். பிதி உண்டாக்கி ஊரை விட்டு ஓடச் செய்து வருகிறார்கள்.

அராட்சியின் உயிர் பெருவாரியான மக்களின் வாக்கிலிருப்பதால் நியாயம் விடைப்பலு தடைப்படுகிறது. கொடுங்கோலரசனிடம் பெறுக்கடிய நியாயம்கூட இளநாயகத்தின் பெறுவலு துர்லபம். பெருவாரி சமூகத்தைச் சேர்ந்த அக்கிரமக்காரர்களைத் தண்டிக்க அமைச்சர்களும் உத்தியோகஸ்தர்களும் தயங்குவார்கள்.

இலங்கையின் புகழை வளர்த்தவர்கள் பாழப்படுத்தலுத் தமிழர். கதந்திரம் சம்பாதிக்க உழைத்தவர்களில் தமிழர்கள் முன்னகையில் நின்றனர். தற்போது "தமிழே போ!" என்கிறது இலங்கை. "தமிழர்களை! உங்களுக்கு உரிமை இல்லை" என்கிறார்கள் சிங்களவர்கள். இலங்கைச் செய்திகளைப் படித்துப் பாரத நாட்டித் தமிழர் களின் உயிர் துடிக்கிறது.

அக்கிரமங்கள் வெகு நாட்கள் நடக்கமுடியாது. கிரேக்கத்தில் நித்கும். அப்போது 'அமைதி நிலை ஏற்படுத்தி விட்டோம்' என்று சிங்கள மந்திரிகள் சொல்லிக் கொள் வார்கள். ஆனால் விஷம் தீர்ந்து போனதாக நினைக்க கூடாது. 'தமிழ் மக்களை நித்கம் செய்தாயிற்று. இனி தலைதுக்க மாட்டார்கள்' என்று சிங்கள அக்கிரமக்காரர்கள் 'குக்குக்' என்று பேசிக் கொள்வார்கள். இந்த நிலைமை உண்டாக்கவே நடத்தப்பட்ட காரியம் இது. பெடரல் கமிஷன் நடத்த இருக்கும் அமைச்சர் போராட்டத்துக்கு இடம் தரலாகாது என்கிற சூழ்ச்சி இது.

இளநாயகம் பெற்றதும் கஷ்டம் தீர்ந்து விட்டது என்று எண்ணலாகாது. அநீதியும், அக்கிரமமும் எந்த 'நாயக'த்திலும் உண்டி. அநீதி ஒழித்து நிதி நிலை நிற்பதற்கு இன்னும் எவ்வளவோ சோதனைகளில் தேற வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய எதிர்ப்பு இலங்கைத் தமிழருக்கு ஆண்டவன் அருள்வானாக.

பழிக்குப் பழி வாய்க்கும் முறைகள் நீக்கி எத்தியமும் அழிமையையும் கொண்ட மாரக்கமே வெற்றி தரும். மனம் தயங்காமல் விடாமுயற்சியுடன் தமிழர்கள் வேலை செய்தால் வெற்றி தீர்வாம்.

நீதிசபை காப்பாற்றாத ஆட்சி நீடித்து நிற்காது. பெருவாரி சமூகத்துத் தமிழர்கள் இதை உணர்ந்து நல்லழியில் நடந்து கொள்வார்களாக.

உயிர்க் தேறும் போருட் தேறும் பட்ட குடும்பங்களுக்கு நஷ்ட ஈடு உடனே கொடுத்து, தமிழ்ப் பிரதேசங்களுக்குப் போதிய கதந்திரம் தந்து ஆட்சியைச் சேர்ப்படுத்த வேண்டியது சிங்களத் தலைவர்களின் கடமை. பாரத நாட்டித் தமிழர் களின் நட்பை இழக்கலாகாது.

டல்லரின் தலைவலி!

"கட்டுக்கடங்காமல் போகவில்லை!"

சரித்திரம் இரும்புகிறது!

மேதல் மகாயுத்தத்திற்குப்பிறகு.....

இக்காலத்தில்

பிராயச்சிதம் கிட்டு...

மேதல் மகாயுத்தத்திற்குப் பிறகு.....

ஜெர்மனியில்

பிரான்ஸின் எச்சரிக்கை!

பிரான்ஸின் ஜனநாயகம் தீர்ந்தது. ராணுவக் குழப்பத்துக்குப் பயந்து டிகாலை சிம்மாசனத்தில் அமர்த்தி விட்டார்கள்.

இதை முடி மழுப்பி, 'சட்டத்துக்கு உட்பட்ட டிகாலைப் பதவி ஏற்றுக் கொள்ளச் செய்ய்தாம்' என்று பிரான்ஸ் தேசத்தார் பேசுவதும் சடங்குகள் நடத்துவதும் அரித்த மற்ற நடவடிக்கை, உலகமறிந்த உண்மையை மறைப்பது என்ன முயற்சி.

அமெரிக்க ராஷ்டிரபதியும் 'சரி' என்று சொல்லி விட்டார். "எனக்கு டிகால் வேண்டியவர், அவர் எனக்கு ரொம்பப் பிடித்தவர்" என்று ஜஸ்டீஸ்ஸாயர் கூறி விட்டார்! இதற்கு மேல் 'அப்பீல்' இல்லை.

தற்போது உலகத்தில் நடைபெறுவது அனுகூலம் வகம். பலர்ப் துப்பாக்கிகளை ஒழித்து விட்டதுபோல் ஜனநாயகத்தையும் அது எரித்து விட்டது. உலகத்தில் தற்போது ஆட்சி நடத்தி வருகிறவர்கள் அநேகமாக எல்லாரும் "டிட்டோரர்கள்" தான். பெயர் என்னவாலிரும் எதெக்காலிரும் பெற்ற தலைவர்கள்தான் அங்கங்கே ஆட்சி நடத்தி வருகிறார்கள்.

மகாயுத்தங்களின் பலனாக ராணுவங்களும் ராணுவ தளவாடங்களும் சமூக வாழ்க்கை

யில் முதல் விதானம் பெற்றுவிட்டன. அவை தான் சர்வ சக்தியும் கொண்டு நிற்கின்றன. மக்கள் அவற்றின் நிழலில் அடங்கி ஒடுங்கி வாழ வேண்டியது. இது உலகத்தின் தற்போதைய நிலைமை.

சில தேசங்களில் அத்தகைய நிலை தற்போது இல்லை. ஆனால் சேக்ரெமோ அந்த நிலைமை வந்துசேரும். இதற்கு மருத்து ஒன்றுதான். பொதுமக்கள் ராணுவ ஆட்சிக்குச் சம்மதிக்கலாகாது. சம்மதிக்கச் செய்யும் மயக்க மந்திரவாதங்கள் வெகு தீவிரமாக நடைபெறும். ராணுவத்தையும் அதில் சேர்த்திருக்கும் இளைஞர்களையும் புஷித்து பேசி, பொது மக்களின் ஆன்ம பலத்தை அழிக்கும் பிரசாரம் நடைபெறும். இதற்கெல்லாம் இடம் தரலாகாது. சுதந்திரியக் கொடூர ஆட்சியைப் பரகராமர் அழித்தது என்ன போகலாகாது. ராணுவத்துக்கு அன்மை ஊட்டும் மக்கள் உறுதியுடன் தீர்மானித்தால் எந்த ராணுவ ஆட்சியும் மக்களை எதிர்த்து நிற்க முடியாது. மக்கள் பயத்தபொல்ப் பிளவுகளும் உட்செழுமாகச் சிதறிப் பிரித்து போனால்தான் ராணுவம் ஆட்சி நடத்த முடியும். கடத்திர மடைந்த நாடுகளுக்கும் சோதனையும் அபாயமும் இதுவே.

அட்டைப்பட எண்கள்

தாயன்பு

நீதெய் பகவும் கன்றுக் குட்டியும் ஒன்றையொன்று பரிவுடன் நோக்கிப் பழகும் முறையைப் பார்க்கும்போது, உள்ளம் தெளிந்து விடுகிறது. இதை அனுபவித்து, கவிமணி தேவிவிதாயகம் பிரிந்த அவர்கள் மிக அருமையான சில வரிகள் பாடிவிடுகிறார்.

"அம்மா வெங்குது வெங்கைப் பசு — உடன் அண்டையில் ஓடுது கன்றுக்கு டி!"

இப்படி உயிர் வரிக்கங்களுக் கெல்லாம் அன்பு என்பதை இயற்கை அருளியிருப்பதாயே, கவிமணி இன்று வாய்நிறை என்று சொல்வ வேண்டியிருக்கிறது!

இல் கார அட்டைச் சித்திரத்தில் தாயையும் சோளையும் பார்க்கிறோம்!

அயிரினுடைய முகத்தில் துலங்கும் அன்பை என்னவென்று சொல்வது!

மனித உள்ளத்தில் ஆண்டவன் அன்பு என்ற உணர்ச்சியை வைத்தார்! அது எந்த விதமான விதங்களில் பரிணமிக்கிறது!

நட்பாசையும், காதலாகவும், பக்தியாகவும் வெளிப்படுகிறதைப் பார்க்கிறோம்.

இவற்றைப் பார்க்கும்போது, அன்பில் மிக உயர்ந்த அன்பு தாயன்பு என்றுதான் பெரியோர்கள் முடிவு எட்டியிருக்கிறார்கள்!

ஆழ்வாரர்களும், தாயன்பை வைத்தே தங்கள் பக்தியையும் வளர்த்துக் கொண்டார்கள். இவ் வாரத்தின் அட்டைச் சித்திரத்தைப் பார்க்கும்போது, ஆழ்வாரின் பிணங்கும் வரிகள் நினைவுக்கு வருகின்றன.

அரினெத்தால் கன்ற தாய்

அவற்றிடினும் மற்றவன் தன்

அருள் நினைந்தே அழும்முழை

அதுவே போன்றிருந்தேனே!

தாய்க்குத் தோய விட்டால் புகழில்லை. தாய்க்கும் தாயைப்போல் கன்னம்மற்ற அன்பை அவிப்பவரின் காதல் மாறாது?

இத்தகைய நானிலா கருத்துக்களை நினைக்கும் இலியகாட்சியை இவ்வார அட்டைச் சித்திரமாக வழங்கியிருக்கிறார் ஒவியர் மானியம்.

நா.பார்த்தகசாரதி எழுதும்

புதியசரித்திரத்
தொடர்கதை

வினாடிமாடுதவி

கல்கி

இதழில் ஆரம்பமாகிறது

திருளகமும் ஏற்றுமதியும்

பித்திய அரசாங்கத் தொழில் - வர்த்தக மத்திரி திரு லாம்பகனார் காலத்திரி சென்னை யில் வர்த்தக வந்தாபனம் ஒன்றில் பேசுகையில் வர்த்தகர்கள் எவ்வோரும் ஏற்றுமதியைப் பெருக்குவதில் அககரை கொள்ள வேண்டுமென்றும், தியாகம் செய்து கட ஏற்றுமதியை அதிகரிக்க வேண்டும் என்றும் சொன்னார்.

இது ஒன்றும் புதிதல்ல, சில மாதங்களுக்கு முன் பிரதமர் நேரு பம்பாயில் திருத்திய ஒரு பிரச்சனத்தில் இதே கருத்தைத் தெரிவித்தார், விவாபாரத்தில் ஈடுபட்டுள்ளவர்களுக்கு விவாபாரத்தைப் பெருக்க வகைசொல்ல வேண்டிய தில்லை, எங்கெங்கே வாய்ப்புகள் இருக்கின்றனவோ, அவற்றையெல்லாம் நன்கு பயன்படுத்திக் கொள்ள அவர்களுக்குத் தெரியும்.

இதுவரையில் அரசாங்கத்தில் தாங்குதலாம் ஏற்றுமதி பெருக்கவில்லை. தேவியா, சண்டி, ஆஸ்தி துணிகள், களிப் பொருள்கள் மற்றும் இரே இனங்கள் பல வருஷங்களாகச் சப்பிரதாய ஏற்றுமதிப் பொருள்கள் என்று பிரபலமடைந்துள்ளன. இவையெல்லாம் உற்பத்தி யாளர்களிடமிருந்து முயற்சியில் கிடைக்காது.

ஆனால், தியாகம் செய்தும் ஏற்றுமதியைப் பெருக்கு என்று மத்திரி சொன்னதை எவரும் ஒப்புக் கொள்ள மாட்டார்கள். முக்கியமாக உற்பத்தியாளர்களும் விவாபாரிகளும் ஒப்புக் கொள்ளவில்லை மாட்டார்கள். அவர்கள் வாய் தைக் கொண்டு விழாப்பவர்கள்.

நஷ்டப்பட்டு விவாபாரம் செய்யுது சாதாரண முறை கூலியை. ஏற்றுமதி விவாபாரம் நஷ்டத்தில் நடத்தாய் அதை ஈடு செய்ய உள் நாட்டு விலைகளை அதிகரிக்க வேண்டும். இவ்வாவிட்டால் முத்திய வருஷ வாய்ந்தி விருத்தியே மிகக்கப்பட்ட திறிவிவிருத்தியே ஈடு செய்ய வேண்டும். அல்லது முகனிடும் பணத்திலிருந்துதான் நஷ்டம் ஈடு செய்யப்படும். இப்படி நடத்தாய் அத்தத் தொழில் என்னவாகும்?

ஏதெனையே உள்நாட்டு விலை உயர்வாக உள்ள பொருள்கள் யிது ஏற்றுமதி விவாபார நஷ்டம் ததை ஈடுசெய்ய மீதமம் விலை உயர்த்தப் பட்டால், மக்களின் கஷ்டம் பெருகும். விலை வாகிகள் அவர்கள் சத்திக்கு மிருதி விரும்ப, பண்டங்களின் வாகக் மாட்டார்கள், உற்பத்தி செய்த பொருள்கள் தேக்கமடைபும், மேலும் உற்பத்தி தடைப்படும். ஆகையால் மூட

வேண்டி வரும். இவிலிருந்து தொடர்ச்சி யாகப் பல சம்பவங்கள் நிகழும்.

உதாரணமாக, ஆய் ஐயுவினை எடுத்துக் கொள்ளுவோம். 100 கோடி ரெஜம் வருஷத்துக்கு ஏற்றுமதி செய்ய வேண்டும் என்ற கட்டிலும் ஏற்படுத்தியும் 30 கோடிக்கு மேல் செய்ய முடியாது என்ற நிலை உண்டாவி விடுகிறது. எக்கனமல் வரி தள்ளுபடியும் நிலைமையைச் சமாளிக்கப் போதவில்லை. உள் நாட்டுத் தேவைகையும் அதிகரிக்கவில்லை. ஐயுவி மட்டுமன்றி நூல் கட்டுகளும் தேர்விக் கிடக் கின்றன. தானாக இயங்கும் விலைத் தறிவின் உபயோகப்படுத்த முதலில் தீர்மானித்த சில முகய்தர ஆயுக்ககடத் தங்கள் எண் ணத்தத் இப்போது கைவிட்டிருக்கிறார்கள்.

பாரதத்தில் மத்திரை ஏற்றுமதிப் பொரு ளான தேவியை விவாபாரம் வருவாகத் தேவ் ஆப்பிரிக்கா, இத்தோவினியா நாட்டுத் தேவியைக்கு மாற்றிக் கொண்டு வருகிறது. இதை மறுபடியும் பழைய நிலைக்குக் கொண்டு வருவதற்கு இன்னமும் கருப்படியான நடவடிக்கை எதுவும் எடுத்துக் கொள்ளப்பட வில்லை. சாதாரணத் தேவியை என்று பாரு பாடு செய்யப்பட்ட தேவியை யிது வரி தள்ளு படி கொடுக்கலாம். இதன் மூலம் ஏற்று மதியை ஓரளவுக்கேதும் விலைக்களையம் என்று சொல்லப்பட்டது. ஆனால் இன்னமும் இது கருத்தையிலேயேதான் இருக்கிறது.

மேற்கத்திய நாடுகளில் விவாபார மத்தம் ஏற்படும் போதெல்லாம், 'ஏற்றுமதி செய்; இவ்வாவிட்டால் செத்துப் போ' என்று கொஷங்கள் விளப்பினர், அதோடு நின்று விடாமல், அதற்கு ஆவனசெய்யாமல் செய்த ஏற்றுமதியை விலைக்களையம் செய்தார்கள். ஆனால் மறு பாரதத்தில் நிலைமை வேறு. பேசிக்கொண்டே இருத்தாய் போதும், காரி உம் நடத்துவதும் என்று நம்புவது பிபாவியே இருக்கின்றன நடவடி க்கைகள் தொழில் வளர்ச்சிக்குப் பாதகமான கரிவகைகள் முத வியமைதாய் இவ்வி காரணப்படுகின்றன. உற்பத்தியாளர்களுக்கும் விவாபாரிகளுக்கும் எந்தவிதத்தையும் வாய்ப்பை வரக் கூடாது என்பது பிபா நடவடிக்கைகள் இத்தந்தாய் வர்த்தகம் எப்படிப் பெருகும்? ஏற்றுமதி வயச் சொன்னுமாயினால், உள்நாட்டு விவா பாரம்கூட மத்தப்பட்டுத்தான் போகும்.

ஒருவரை சுகப்படுத்துவதில்
பை-கொஸேட்ஸ்

பை-கொஸேட்ஸ்

சுகப்படுத்துவதில்
பை-கொஸேட்ஸ்

பை-கொஸேட்ஸ் மருந்து

**NAVY CUT
MEDIUM**

Rs. 3.80 nP.
per tin of 50.

CIGARETTE

75 nP.
per packet of 10

© 1960

Imported by The Imperial Tobacco Company of India Ltd.

ஜஸ் டு

அற்புதமானது !

ஏனெனில் ஏஜியிச்சை

ரசத்துடன் கலந்த

தேநீர்

கொப்பைப் போக்கி

குளிர்ச்சி
பளிக்குகிறது

அருள்வாக்ரு

மனிதனுக்கு ஆண்டவன் சில விசேஷ சத்திகளைக் கொடுத்திருக்கிறார். பூச்சிகள், பறவைகள், மந்தப் பிராணிகளுக்கு இந்தச் சத்திகள் இடையாது. மனிதன் இயல்பாகவே சித்திக்கவும், பேசவும், தியானம் செய்யவும், இயற்கையின் ரகசியங்களை ஆராய்ந்து அறிவையும் சக்தி பெற்றிருக்கிறான். அரிய கருவிகளைக் கண்டு பிடித்துப் பெரிய சாதனைகளைப் புரிகிறான் மனிதன். பொதுவாகப் பேசமிடத்து, புழுக்கள், பூச்சிகள், பறவைகள், பிராணிகள் கருவிகளும், குகைகளிலும், காடுகளிலும் சத்தோஷமாக வசிக்கின்றன. அவையும் ஆகாரம் சாப்பிடுகின்றன. வளர்ந்து, முட்டிக் காலம் அடைகின்றன. அவற்றுக் கெய்யம் சதா பயம் இடையாது. அவற்றுக்கும் ஒவ்வொரு சமயம் காமம், குரோதம் ஏற்படுகிறது. ஆனால் மனிதனுக்குச் சதா பயம்தான். சில சமயம் கற்பனையாகவும் பயம் ஏற்படுகிறது. மனிதனுக்கு ஆசை, கோபம், துயேஷம் கஷ்டமாக ஏற்படுகின்றன. துக்கத்திலுக் கஷ்டப் படுகிறான்.

கடவுள் சிருஷ்டியில் ஒவ்வொன்றுக்கும் பிர யோசனமிருக்கிறது. சாயங்காலத்தில் மனமும் பூக்கள் வேண்டி நிறமாக இருக்கின்றன. இருட்டில் பனிக்கொன்று தெரிவக்கடியது வேண்டாம் திறம். அவற்றைப் பார்த்து சக்கள், வண்டுகள் அத்தப் புஷ்பங்களை அடைகின்றன. அம்மாநிலி மனிதனுக்கு அளிக்கப்பட்ட சக்தி விசேஷம் கனும் சில பிரயோசனங்களுக்காக ஏற்பட்டவை. நாளும் மற்ற சிருஷ்டிகளான பசு, பட்டிகள் போக வளர்த்து சாயதாரும் மனிதனுக்கு இந்த விசேஷ சத்திகள் அவசியமில்லை. ஆகவே, நமக்கு சகவரன் கொடுத்துள்ள புத்தியை எதற்காகக் கொடுத்தான் என்று யோசிக்க வேண்டும். இதுதான் யோதாத்தம். அவ்விதம் நாம் புத்தியுடையதாக ஆராய்ந்தால் வாழ்க்கையின் பயன் என்னவென்று நாம் சித்திக்க நேரிடும். பெரிய சிவிகள் மேதானிகள் இதைப் பற்றிச் சித்தித்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லோரும் அநேகமாக ஒரே முடிவுக்குத்தான் வந்திருக்கிறார்கள். அகாலது இனிப் பிறப்பில்லாது செய்ய இந்த ஈன்மாவை நாம் பயன்படுத்த வேண்டும்.

இதை எப்படிச் செய்யலாம்? நல்லவர்களின் யோசனைகளைக் கேட்ட வேண்டும். கெட்ட எண்ணங் களை ஒழிக்க வேண்டும். உண்மையையே சித்திக்க வேண் டும். உண்மையைக்கொல்லார் காரணமுதலான தத்து வத்தைப் பற்றிச் சித்திக்க வேண்டும். இந்த வாழ்வி யேயே இதை வெற்றிகரமாகச் சாதிப்பவன் மேற் கொண்டு பிறப்பில்லாமல் தடுக்கப்படுகிறான்.

— ஸ்ரீ சங்கரதாஸரி, கருநாடகம்.

12

19

இப்பொழுது நடைபெறுகிறது

பிள்ளைக் கவியமூர்த்தி

தயாரிப்பு
P.S. வீரப்பா

எடரக்டிவ்ஸ்
M.A. திருமகம்

வள்ளுவர் வாசகம்

ராஜாதி

33

திஷ்டருடைய தீய பேச்சை எதிர் மனையாமல் பொறுத்துக் கொள்ளும் மக்கள் சம்சாரிகளாயினும் அவர்கள் துறவிகளை ஆவர். ஒருவன் சந்நியாசம் பூண்டு காவித் தனி உடுத்த வேண்டியதில்லை. பொறுமை விரதத்தைக் காத்தால் இல்லறத்தில் இருந்து கொண்டு துறவியின் விரதத்தையும் காத்தபடியாகும்.

துறந்தாரின் தாய்மை
உடையர் இறந்தார்வாய்
இன்னுச்சொல் கோற்றிற்
பவர்.

இறந்தார் வாய் இன்னுச் சொல்— தருமம் என்ற வரம்பைத் தாண்டி உடுத்து கொள்ளும் மக்களுடைய பேச்சு - தீங்கு இழைக்கும் சொற்கள்— அவற்றைப் பொறுப்பது ஒரு விரதம் அல்லது சொன்பு ஆகும். பொறுத்த வன் கோற்றவன் ஆவான். இன்னுச் சொல்லை எதிர்மனையாமல் பொறுத்துக் கொள்வது துறவியின் விரதம் போன்ற ஒரு பெரிய விரதம். தஷ்டர்களுடைய இன்னுச் சொல்லைப் பொறுத்துக் கொள்பவர்கள் துறவிகளுடைய தாய்மையைப் போன்ற தாய்மையை உடையவர் ஆவார்கள்.

உணவு இன்றி விரதம் காப்பது கடினம். அது போற்றத் தக்கது.

ஆனால் அதைவிடப் போற்றத்தக்க விதமாகும். பிறருடைய இன்னுச் சொல்லைப் பொறுத்தல்.

உன்னது கோற்பார்
பெரியசா: பிறர்சொல்லும்
இன்னுச்சொல் கோற்பாரின்
பின்.

அவர்களும் போற்பாரே. இவர்களும் போற்பாரே. ஆனால் இவர்களுக்குப் பின்னுத்தான் அவர்கள் சிறகிவண்டும். இது முதல்தரமான தலம், அது இரண்டாம்தரமான தலம்.

அறிவாகமவாலும் பிறவிக் குணங்களின் காரணமாகும் தகரத் முறையில் பிறர் கம்மம்ப் பற்றிப் பேசுவார்கள். அதனும் நாம் கவனிக்கலாகாது. அது ஒரு கோதனை. நம்முடைய பொறுமையைப் பரீட்சை செய்விறது. இதில் தேறும் இல்லறத்தான் துறவியே ஆவான். துறவியைவிடமேலானவனும் ஆவான். இல்லறத்தின் கருங்கள் துறவிக்கு இல்லை. அந்தச் கருங்களுக்கு கடாகச் சில கோதனைகள்—துறவிக்கு ஏற்படாத கோதனைகள்— இல்லற வாழ்க்கையில் இருப்பவனுக்கு ஏற்படும் அந்தச் கோதனைகளைப் பொறுத்தக்கொண்டு வெற்றி பெறுவது சம்சாரியின் கடமை.

சீக்கரவர்த்தித் திருமகன்

~ எஸ். வி. எஸ். ~

இவ்வில் சற்றுப் பிற்பாறாத அதிகாலையில் நிகழ்கிறது. அப்படிப்பட்டதோர் அதிகாலையில் நாம் சென்ற மாதம் கன்னட ராமாயண வெளியீட்டு விழாவுக்கு நான் போனது. தமிழ் நாட்டு விழா, தமிழில் நடக்கும் விழா, அய்யது ஆய்வியத்தில் நடக்கும் விழா என்றும் நான் போவதற்கு அர்த்தமுண்டு. எனக்குச் சற்றும் புரியாத கன்னட மொழியில் நடைபெறும் ஒரு விழா! இதற்கு நான் போய்ச் செல்வது என்றும் அந்த அதிகாலையில் என்று சொல்லாமல் வேறு எப்படிச் சொல்வது என்று எனக்குத் தெரியவில்லை.

ஆனால் இந்தக் கன்னட விழாவுடன் இரண்டு மூக்கியமான விஷயங்களில் தமிழ் நாட்டு மக்களுக்கும் கல்வி வளப்பாடுக்கும் தேவியைத் தொடர்பு உண்டு. அதைப் பற்றி அவர்கள் பெருமைப்படலாம்.

கல்வியில் வாரத்தோறும் வெளியாகி வந்த சீக்கரவர்த்தித் திருமகன்தான். இப்போது கன்னடத்தில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுப்புகுதல் வழியில் வெளியாகியிருக்கிறது. அதன் வெளியீட்டு விழாதான் பெங்களூரிலுநடைபெற்றது. தமிழர்கள் பாடித்தந்த காவியத்துவரும் அருமை யான நூலைக் கன்னடியர்கள் விருப்பமாக வாங்கப் போகிறார்கள் என்பது பெருமைப் படத்தக்க விஷயம் அல்லவா!

அடுத்ததாய்போன்ற விஷயம் தமிழ் நாட்டுத் தலைவர் ராஜாஜி இந்த விழாவில் கலந்து கொள்கிறார் என்பதுதான்.

ராஜாஜி எத்தனையோ விஷயங்களைப் பற்றி எத்தனையோ மேடைகளில் பேசி வீடுக்கிறார்;

கேட்டிருக்கிறோம் என்றாலும், மகாபாரதம், ராமாயணம் முதலியவை சம்பந்தமாக ராஜாஜி நிகழ்த்தும் உரைகள் தனித்தன்மை பெற்றவை அல்லவா? அவற்றை நேரில் கேட்கவேண்டும் என்ற ஆவனையும் உத்தப் பட்டு, பெங்களூருக்குச் சென்றேன்.

தமிழ் நாட்டில் எத்தனையோ திருநாட் டளைப் பெரு விராக்களாகக் கொண்டாடு கிறோம். கம்பன் விழா, வள்ளுவர் விழா, பாரதிவிழா, தமிழ்விழா, - இவ்விரண்டு விழா என்று எத்தனையோ விராக்கள் கொண்டாடு கிறோம். இவற்றோடு ஒரு புது விராஃகம் சேர்த்திருக்கிறது. ஒவ்வொரு புல்தகம் வெளி யிடுமபோதும் பிரகரகர்த்தர்கள் விராக் கொண்டாடி வருகிறார்கள். இந்தப் புதுப் பழக்கத்தை ஏற்படுத்திய பெருமை தமிழ் நாட்டுக்குத்தான் உரியது என்று நினைக்கிறேன். இதைப் பெங்களூர் பிரகரகர்த்தர் ஸ்ரீ ஜி. சீனிவாசனும் பின்பற்றத் தொடங்கி யிருக்கிறார்!

ராஜாஜியின் சீக்கரவர்த்தித் திருமகன், பெங்களூர் ஜி. என். சீனிவாசன் அண்டு கம்பெனி யார் பிரகர்த்திருக்கிறார்கள். இந்த நூலை ஸ்ரீ சம்பத்திராள் மொழிபெயர்த்திருக்கிறார்.

ஸ்ரீமான் சம்பத்திராள் அவர்கள், சில மாதங்களுக்குமுன் கல்வி அட்டையை அகலரித் தார் என்பது நெயர்க்குரு நினைவிற்கு வரும். பெங்களூரில் தேசபக்தி பூட்டும் சேத்த பன் னிக்கடத்துக்குத் தலைமை ஆளியாராக இருந்து அரும்பணி யாற்றி வீட்டுச் சம்பத்திராள் ஒய்வுபெற்றார். இப்பொழுது, ராஜாஜியின் ஒரு

பெரிய பள்ளிக்கூடத்தின் பிரின்ஸ்பாளராக இருக்கிறார். இவ் கல்வித் திட்டம் நிறைந்த புலமைமயம் ஆர்வமும் உடனாவர்.

பிரகரகர்த்தர் ஸ்ரீ ஜி. சீனிவாசன் அவர்களைப் பற்றியும் ஒரு வார்த்தை இங்கு சொல்ல வேண்டும். தமிழ் நாட்டிலுள்ள ஒரு சில பிரகரகர்த்தர்களைப் போலிக் காமம் மூற்றும் மாறுபட்டவராக இருக்கிறார். அதாவது, தாம் பிரகர்த்திருப்பதன்மூலம் புத்தகம், இன்ன ஆசிரியரு டையது என்பதை ஒன்று தெரிந்தவராக இருக்கிறார்! தமிழ் நாட்டில் புத்தகங் கள் விநியோகமாகப்போல் அவ்வாறு வேகமாகக் கன்னடத்தில் விநியோகமாகுவதில்லை. இருந்தாலும், ஸ்ரீமான் ஜி. சீனிவாசன், ராஜாஜியின் ராமாயணத் தகக் கன்னட மொழி

விழாத்தலைவர் ஜி. என். சீனிவாசன் அவர்களிடமிருந்து கம்பன் முதல் பத்திர திரு வெட்டிச் சீக்கரவர்த்தித் திருமகன் கிடைக்கவேந்தது வரம்பிக்கொள்கிறது.

விழாவுக்கு விழையப் போகிற விழாவுகள். சந்தாஜிக்கு இடது புறம் இருப்பவர்க்கும், ரோகந்தித் தி. சேனாவும், மாத்ர மந்திரி மகாசக்தியும், இ. கையாஜித் சந்தாஜி.

முக்கியமான விஷயத்தைப் பற்றி தனது பிள்ளை குழந்தைகள் போகப் பாசனத்தில் பெரிசிட முடியும். புரிய வேண்டாத, அவசியமில்லாத விஷயத்தைச் சொல்வதால் அருகிலுள்ள தொட்டிகள் பாசனத்தில் விசேஷ தடை வராமல் வேண்டும்!"

"ராமாயணக் கதை யார் சொன்னதும் செட்டி கையாஜியோடு இருக்கிறது. ஸ்ரீரத் தரக் கதா பிரசங்கி சொன்னதும் மக்கள் செட்டிக் கருகிறார்கள். இது ஏன் என்று ராமாயணக் கதையில் சந்தான விஷயம் அப்படியப்பட்டது. அது எந்த மொழியில் சொன்னதும் கையாஜி இருக்கிறது. இந்த குக் காரணம் பாரத மக்களின் உயர்ந்த பண்பாட்டிலிருந்து இந்தக் கதை ஸ்ரீரத் திருப்பதுதான். ஆகவே, இந்த ராமாயணக் கதையை நான் சொன்னதற்குப் பாராட்டு வதற்கும்கூட, இந்தக் கதையைச் சொடுத்த பாரத மக்களை, அவர்களுடைய மெதா விசா சந்தைப் பாராட்ட வேண்டும். பிறகு இந்தக் கதையை நமக்குச் சொன்ன கையாஜி பாராட்டி வராமல் வேண்டும்."

"ஒரு புத்தகத்தில் தரக்கதா எப்படி மதிப் புது! அந்தப் புத்தகத்தைப் படித்து முடித்து விட்ட பின்னர் நாம் உயர்ந்த முறையில் நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்ற உணர்வு ஏற்பட்டால் அப்போது அந்தப் புத்தகம் நம்ம புத்தகம் என்று கருத வேண்டும். இப்போது வேளி வரும் புத்தகங்களைப் பற்றி அப்படிச் சொல்ல முடியுமா? ஒரு தரக்கதா முடியாது. ஆனால் ராமாயணக் கதையோ பாரதத்தைப்போ ஒருதரம் படித்து முடித்தால் நாம் நம்மவர்களுடைய கொள்கை வேண்டும் என்ற உணர்வு ஏற்படும்! இதிலே நம்கு புத்தகத்தில் அடையாளம். இதிலே மனம் பண்பு உயர்வு வரிக்."

"இந்தக் கதைநிலை மக்கள், முதன் மந்திரியின் வீட்டு வாகனமோ, அங்கு வந்தார் காரியதரிசியின் காரியகால அறையிலோ, அவருக்குக் கீழ்க்கு தாசில்தார் வீட்டுவாகனமோ ஒரு சிறு உதவியை தாக மனம்

கைமிக் காத்துக் கிடக்கிறார்கள். ஆனால் வாகனமில்லாத விசாகமும், மக்கள் வீட்டு வாகனம் காத்துக் கிடக்கிறார்கள்! சற்று மனக் கதையைத் திறந்து இந்த மனங்களுக்குக் காரணம் இடம் தருங்கள். அவர்கள் உய்க்க வாகனம் கையை, உய்க்க மனத்தைத் தாபனம்ப் படுத்தி கீழ்க்கார்கள்!" என்றார், இந்தக் கருத்தை வெளிப்படுத்திய கையாஜிக்குப் புலப்பட்டது விட்டது.

மந்திரி கருத்தைப் பாராட்டி, "வாகனம் காத்து மக்கள் பண்பாடு" இன்னும் தம்பியிடையே இருக்கிறது. சற்று முயற்சுக அந்தப் பண்பாடு வெளிப்பட்டுத் தொழிப்படும்."

"ராமாயணம் போல் ஒருவேளை நம்மால் வார முடியாமற் போகலாம். அவன் தொம்பியும் விட்டிய புருஷன். அந்த அளவுக்குத் தியாக வாகனம், அங்கு விட்டிய வாகனம் வார முடியாமற் போகலாம். ஆனால் சற்று மனம் குக், பரதன், விட்டியமான், கருணமான் இவர்களைப் போல் வாரலாம். ஆனால் நம்மியிடையே ஆள்களுக்கு, தாங்கள் ராயணம், தம்பியை, இப்படியப்பட்டவர்களோ என்ற சந்தேகம் ஏழலாம். ஆனால் நம் பெண்ணைப் பற்றி விட்டிய ஒரு சந்தேகமில்லை. அவர்கள் அத்தியாயம் இன்னும் கதைகளை! அங்கு, இன்னுங்களுக்கு ஒரு வார்த்தை இங்கு சொல்லுகிறார்கள். ஒவ்வொரு விசாகமில் உய்க்கத்தையும் இன்னும் கருணமான் குடிக்கொண்டிருக்கிறது. எப்போதுதானென்று ஒரு பொண்ணைப் பார்க்கிறார்களோ அவளின் கதை என்று கருதுங்கள்!" என்றார் சந்தாஜி.

தந்தான இன்னுங்களுக்கு அங்கியம் கொடுக்க வேண்டிய புத்திமதி என்று கையாஜி ஆமோதித்தார். பெண்கள் ஆள்களோடு சேரிக் கமானமாகக் காலத்தொழில் கல்தும் எழுப்பி வேலை செய்யும் காலம், அதனால் அவர்கள் கையிலில் அதிகமாக நடமாட நேருகிறது. அப்போது பல் விட்டியமும், பொது இடங்களிலும் பல் தொகையு

எனக்கு அவர்கள் உன்னாருமேயோது. இவர்கள் என்னுடைய மாரி அத்துயர் தீர்க்க வேண்டியது அவர்கள் பொறுப்பல்லவா? ராஜாஜி 'கம்மம் ராமரீதியேயும் வாழ முடியாமல் போகலாம்' என்று சொன்னது எனக்கு அங்கனம் சரியாகப் படவில்லை. ராஜாஜியைப் பார்த்த பிறகுமே ராமன் கம்மம் இல்லாமல் என்று எப்படி ஒப்புக் கொள்ள முடியும்?

இவ்வாறு அன்று ராஜாஜி உதிர்த்த கருத்துக்களை என்னி முடியாது! கொய்கி முடியாது! அவ்வளவும் அரை மணி பிரேர்த்தைகள்! இப்படியே மே ராஜாஜியைத் தவிர பாரத நாட்டில் பலரு லா! இருக்கிறார்கள்?

ராஜாஜி மேலி முடித்ததும், பிரேரகர்த்தாஜி, சீனிவாசன், ராஜாஜிக்குக் கண்ட ராமரீதியைப் பற்றிய பிரசுரம் வழங்கினார். ராஜாஜியின் கையில் புத்தகத்தைக் கொடுத்து விட்டு, அப்படியே ராஜாஜியின் பாதங்களில் வீழ்ந்து வணங்கினார். சபையோரின் மெய் விரிந்து விட்டது. அடுத்தாற் போல், அந்த மேட்டின் ஓரத்தில் அமர்ந்திருந்த கும்ப கணகன் பங்கங்களிலும் விழுந்து வணங்கினார். கும்ப பிரேர்த்த பரணும், புத்தகப் பிரகாரக் தொழிலில் புரந்த பரணும் என்று காம் பெற்றதாக அவர் திரைத்தாரி என்பதைக் காட்டி இவற்றையிட வேறு அத்தாட்சி என்று வேண்டும்!

இத்தப் பிரேரகர்த்தா ரொம்பவும் கெட்டிக்காரர். தமது அந்தத் தொழிலாளர்கள் வாழ்க்கையிலும் இந்த நன்னன் என்றும் நிலைநிற்கும்படி ஒரு காரியம் செய்தார். தொழிலாளர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் தங்கப் பதக் கங்கன் பரிசாகாக வழங்கினார். ராஜாஜியின் மருக் கைகளிலும் அவர் தமது வழங்க ஏற்பாடு செய்து விட்டார்.

இப்படி இவர்கள் எல்லாம் ராஜாஜியின் கையிலும் பெற்றுக் கொண்டதைப் பார்த்து விட்டுக்கொண்டு எவ்வளவோ, பெங்களூர் மேயர், ஸ்ரீ ராமச்சந்திரா ஒரு காரியம் செய் தார். அவர் ராஜாஜியின் கண்ட ராமரீதியைத் தமது பிரசுரம் தம் அபயம் விட்டு இரண்டரை ரூபாய் எடுத்துக்கொடுத்து ராஜாஜியின் கைகளிலிருந்து வாங்கிக்

கொண்டார். பெங்களூர் நகரின் முதல் பிரஜையாகிய மேயர், ராஜாஜியின் கண்ட ராமரீதியைத் தமது பிரதி வாங்கியது ரொம்பப் பொருத்தமாக இருந்தது. இவர் இப்படி வாங்குவதைப் பார்த்ததும், முதன் மத்திரி இரு ஜெட்டியினும் கயமா இருக்க முடியவில்லை. அவரும் அப்பதன் கையை விட்டு இரண்டரை ரூபாய் எடுத்துக்கொடுத்து பிரேரத் கணகர் திரு க. வி. துண்டப்பா அவர்கடமிருந்து இரண்டாவது பிரசுரம் பெற்றுக் கொண்டார்.

பொதுவாகப் பெரிய மனிதர்கள் இத்தகைய விழாக்களுக்கு வந்தால், தங்கள் கையை விட்டுப் பணம் கொடுத்து, புத்தகம் வாங்குவது கொள்கை முறையு என்று நினைப்பார்கள். அதுமட்டுமல்ல, பிரேரகர்த்தர் அவர்களிடமாக இரு பிரசுரம் கொடுக்க விரும்புவதால் அவர்களுக்குச் சொப்பனம் வரும். இத்தகைய விழாக்களுக்கு மாறாக, மேற்கண்ட விதமாக தடைபெற்றது விழாவுக்கே தனி கவனிப்பை விரைக்கது. புத்தக வெளியீட்டு விழா தமிழ் நாட்டிலிருந்து போனதும், இந்த வகை பரிகரத்தைக் கண்டப் பிரேரகர்த்தர் தமிழ் நாடு திரும்ப அளித்ததாகக் கொள்ளலாம்!

இப்படி மேலாட மேலேயே பிரதிகாசஞ் செய்து எற்படுவதைப் பார்த்தபோது ராஜாஜியின் ராமரீதியைக் கண்ட ராமரீதியில் பல்லாயிரம் பிரதிகள் விநியோகமாக என்றும் மிகக்கனக பிரதிகை! கல்வியில் வந்த கைகர வந்தித் திருமகன் பர வந்தக்கனக்கான துரித மகன் வாசித்தார்கள். புத்தகமாக, ரவிஷப் பதிப்பாக வெளி வந்திருந்த பங்கா பிரகங்கனக்கான பிரதிகள் விநியோகவியுள்ளன! ஆங்கிலத்திலும் பங்கவிரகங்கனக்கான பிரதிகள் விநியோகவியுள்ளன. இப்பொழுது கண்டத்திலும் வெளியாகிவிருக்கிறது.

இந்த விழாவில் மத்தெரு செவ்வியையும் கொண்டிப்பட்டுடன். இதை கருது மொழியில் மொழிபெயர்க்க விரும்புவதாக ஒரு அன்பர் கூறினார். அதற்கு ராஜாஜியும் சம்மதம் அளித்திருப்பதாக அறிவித்தார்.

கல்வியில் வெளியான நூல் இப்படியே பல மொழிகளிலும் வெளியாகவாகக் கண்ட நான் பெருமிதம் அடைந்தேன்! இதில் சங்களுக்கும் பங்குண்டல்லவா?

கைகரவியுள்ள வந்த தமது தமது கைகரவியுள்ள

காஷ்மீர்-குளம்

சாண்டலக்ஸ்

SANTALUX

சாண்டலக்ஸ்

60 வருஷ காலமாக வந்தது

சாண்டலக்ஸ்

சாண்டலக்ஸ்

சாண்டலக்ஸ்

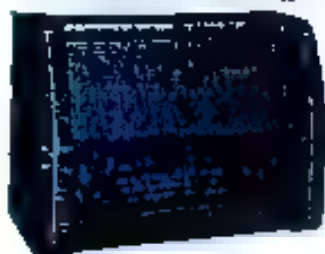
சாண்டலக்ஸ்

சாண்டலக்ஸ்

சாண்டலக்ஸ் : புல்கெட் கைகர, 54, புல்கெட், சாண்டலக்ஸ் (சாண்டலக்ஸ், சாண்டலக்ஸ், சாண்டலக்ஸ்)

இப்பொழுது விநியோகம் செய்ய
தயாராக உள்ளது அழகிய மட்டம்
குறைந்த விலையில் விற்பனை

ச.க.க.

6 வாகு 3 பான்ட்ஸ் ரேடியோ
S. C. 3149 A.C. & S.C. 3148 A.C.-D.C.

தீவர விலை ரூ. 338/-

18 மாத உத்தரவாத்தியுடன்

மாதத் தவிரவிலை வாங்கித் தருக உத்தர
வாகுலன் தேவன் & ஸ்கீஸ் எம்பெலி
1/11-A, மதுரை ரோடு, சென்னை - 3
போன்: 98366 — தலை: "KADSALES"

சென்னை

மதுரை ரோடு, வத்தி நகர், விஜய
நகரம் 600006, கனகசபைத் துறைமுகம்
ரோடு, சென்னை 600006 ரோடு, சென்னை

ஹோமியோபதி

வைத்தியத்தைத் தமிழிலே ஆங்கி
லத்திலே உங்கள் வீட்டிலிருந்து
கொண்டு வந்து டாக்டராகப்
பணியாற்றலாம்.

தமிழாட்குத் தலைமையான
ஹோமியோபதி ஸ்தாபனம்

விவரங்களுக்கு உடனே எழுதுங்கள்:

தி ஹோமியோபதி ஹவுஸ்

N. K. 77, ராமகிருஷ்ண மடம் ரோடு

மதுரை - 28

AMCO'S
for **ENDURANCE**

ஆம்ஸ்கோவின் தரத்
திறமும், உறுதிக்கும்
இந்திய கவர்ன்மென்ட்
டின் இந்தியன் ஸ்டான்ட்ரட்
டாடு இன்ஸ்டிடியூஷனல் அனிக்
செய்த இந்த ஐ. எஸ். ஐ.
(I. S. I.) மார்க்கே ஒரு தக்க
சான்றாகும்.

விநியோகத்திற்கு:

அடிஸன் அன்டு கோ. (பிரைவேட்) லீட்., மதுரை-2 - பெங்களூர்

“லலிதா! சீக்கிரம் வேறு புடவைவை மாற்றிக் கொள்ளுமோ. இன்னும் ஒரு மணி நேரத்துக்குள் பிள்ளை வந்து விடுவான்!” என்று கூறிக் கொண்டே உள்ளே வந்தார் லலிதாவின் மாமா தெம்பரம்.

லலிதாவுக்கு எரிச்சலாத்தான் வந்தது. இவ்வளவு நாட்களாக மாமாவுக்கு எதிர்ப் பேச்சு போதவில்லை. இன்று சற்றுக் கோபத்துடனேயே, “மாமா! எவ்வளவு நாட்கள் தான் இந்தவிளையாட்டைத் தொடர்ந்து நடத்துவது? இன்று வரப் போகிறவர்களுக்கும் என் தோஷங்கள் தான் எடுத்துக் கூற விட்டுப் போகப் போகிறார்கள். மாமா தான் கறுப்பாகப் பிறந்தது ஏதேனும்; அடுத்தது இளம் வயதினாலே தந்தையை இழந்து விட்டது பெரும் குற்றம். நாவிறந்தவன் என்று கூற விட்டுப் போகும் மனிதர்

கூலிடம் என்னை விளம்பரப்படுத்திக் கொள்ள எனக்கு விருப்பமில்லை இல்லை!” என்று.

தெம்பரம் சற்று அதிர்ச்சியுற்று நின்று விட்டார். லலிதா கறுவது முற்றிலும் உண்மை என்பதை அவர் நன்கு அறிவார். லலிதா கறுப்பாக இருந்ததோடு, தந்தை வந்து பெண்ணுலிர்நிற என்று பலரும் அவளை வெறுத்து விட்டனர். ஆனால் உலகில் எவ்லோகுமே ஒரே குணம் படைத்தவர்கள் என்று எப்படிச் சொல்லிவிட முடியும்? அதனால் லலிதாவுக்கு வரன் தேடுவதில் அவர் தம் முயற்சியைத் தளர்த்தவில்லை. சிதம்பரம் லலிதாவை அருகில் அழைத்துத் தேறுதல் கூறினார். “இன்று வரப் போகும் பையன் இனிமீதக் கோஷங்களைக் கற்பிக்க மாட்டான்!” என்று உறுதி கூறினார். லலிதா சற்று மனம் தெறினாள்.

லலிதா ஒரு வயதிலேயே தந்தையை இழந்து விட்டார். சிதம்பரம் எவ்வளவு கூறியும் கேள்வியில் அவள் தாயாரி எங்கே, தன் பெண்ணாடல் கிராமத்திலேயே வசித்து வந்தாள். ஆனால் சிதம்பரத்தின் மனையிபாக்கிலும், தன் ஒரே மகள் எவ்வளவு விட்டு விட்டுக் கணக்கில் முடியுமோது, அவளின் குழப்பத்தை நிர்வகிப்பதற்காகக் கிராமத்தை விட்டு அவள் நகரத்துக்கு ரயிலேறி வந்து சேர நேரித்தது.

மாமாவின் வீட்டில் அழைத்தபோது, லலிதாவுக்கு எவ்வளவு போக்கை விசித்திரமாக இருந்தது. “மாமா இயற்கையிலேயே சிலந்தமேனி, அவ்விதமிருந்தும் ஏன் இவ்வளவு மானை அள்ளி அள்ளிப் பூசிக் கொள்வருள்

என்று வியத்தான் லலிதா. எவ்வீக? அழகாக மருதாளி இட்டுக் கொள்ளாமல், விவ் கொடுத்து வாங்கி ஏன் சாயம் பூசிக்கொள்ள வேண்டும்? சந்திரனில் நடவீக் கொள்வது என்ன? நிமிஷத்துக்கு நிமிஷம் புடவை மாற்றவேண்டிய அவசியம் என்ன?—இவை யெல்லாம் லலிதாவுக்குப் புரியாத புரிராகவே இருந்து வந்தன.

அதே சமயம் மீலா, லலிதாவைப் பட்டிக் காட்டுப் பெண் என்று, தூண்டலாக அவட்ெயம் செய்து பரிசுக்கும் போதெல்லாம் சங்கரி மனம் குமுறுவார். லலிதா அவள் பரிசுரிமை விளையாட்டாக நினைத்துக் கிடுத்து வந்தாள். ஆனால் மாமா அவளுக்கு மனம் முடிக்க நிச்சயித்ததும், அவளைப் பார்த்த ஆணாடர்கள் கூறிய மொழிகளைக் கேட்டதும் தான் அவளுக்கு மாயை உலகம் நன்கு புரிந்தது.

சிதம்பரத்துக்கு லலிதாவின் பிது தலிப் பட்ட பாதம் உண்டு. வியாபாரத்தில் அவர்க்குப் பணம் கொட்டிக் கொழித்தது. தம் கையை விட்டுப் பணம் செலவழித்து லலிதா கைப் பெரிய இடத்தில் விவாகம் செய்து கொடுக்க நிச்சயித்தார். ஆனால் அதில் இவ்வளவு கஷ்டங்கள் வரும் என்று அவர் எதிர்பார்க்கவில்லை. அவளைப் பார்க்க வந்த பணக் காரர்கள் எவ்வோரும் பெண் கறுப்பு என்ருனர். ஆபத்துக் காலத்தில் உதவத் தந்தது இவ்விதம் என்று குறை கூறினர். லலிதாவுக்கோ விவாகப் பேச்சை எடுத்தாலே அதிக வெறுப்பு தோன்றியது.

அன்றும் வழக்கம்போல் பிள்ளைவை அழைத்து வந்தார். பையனுக்கு முர்த்தி

"மதுர! சம்மதம் என்று எழுதிவிடுங்கள்." தொண்டை அடைக்கக் கூற்றான் வந்தா.

அன்று இரவு குழுவதில் வந்தாவுக்குத் தூக்கியே வரவில்லை. குழந்தையை அடிக்கடி அணைத்து. "உனக்காகத் தியாகம்... உனக்காக..." என்று அவள் குணகுணமாகக் கொண்டே விடுத்தாள்.

மதுரகூர்த்தத்தின் எவியருதலில் வந்தா ஒர்த்தியின் கரம் பற்றினாள். அன்று இரவே திருமயம் ஆகாய விமானத்தில் குழந்தை புடல் திக்கிக்குப் புதுப்பட்டு விட்டாள்.

★

மேனாவுள்விந்து 'டக்'கெனக்காப்பியைப் கொண்டு வந்து வைத்தாள் வந்தா. காப்பி ஆறிக் கிடத்தது.

அவள் வியம் பற்றிய ஒர்த்தி. "வந்தா! இன்றும் நீ என்னை மனவிக்கவியலா? பணமும், அறுமேவிரதமும் என்று என்னவிச் சொன்னாய் மனவிது. நான் வேண்டிய வரையில் காட்டப்பட்டு விட்டேன். பிடிவாதமும் கொளாமும் நேறத்த அவன் என்னைப் படைக பாடு படுத்தி விட்டான். உயிர் முதலில் மனக்காடி குற்றத்துக்கான தண்டனையை அனுபவித்து விட்டேன். நான் முன்பு செய்த தப்புகுது இன்னும் எனக்கு மன்னியிருக்கிறாயா" என்று.

"ம...மனவிப்பா! இளையான் என்ற காரணத்தினால் என்னை மனத்துவொண்ட உய்க்கை வந்தா என்னைத் தெரியாதா? நான் உய்க்கை விருமார் மனம் புரிந்து கொண்டதாகக் கற்பனை செய்கிறேன். இந்தப் பச்சை குழந்தைக்காக உய்க்கை கரம் பிடித்தேன்" என்று வந்தா சொன்னாள்.

ஒர்த்தி மனமும் பதிக் கூறவில்லை. அவள் வந்தாவிட நீ மனவிது. அப்போதுகேள்வியைச் சொன்னாள் மனவிது விட்டாள்.

வந்தா ஒர்த்தியுடன் குடும்பம் தொடங்கி நின்ற மாதங்கள் ஆகிவிட்டன. அவள் வந்தாவிட அவளாக ஒரு குழந்தை வைக்காமல் அவளிடம் கிடத்தினாள். ஆனால் வந்தாவோ கடுமையாகவிய இருந்தாள். அவள் சொன்னாள் பச்சை வகுவான்; அவள் அவனைக் கடுமையாகத் தாக்கி அனுப்புவான். அவள் பேசக்கூடிய பேசக் மன்னியிருக்கேற்பான். அவளைச் சொக்காக்கி கூறுவான். அவள் தனக்கும் புடனையும் வாங்கி அவளை மனவிக்க மனவிக்கெய்வான்; அவள் அவற்றை ஏதேனும் தப்பிப் பாய்க்காவிட்டால். அவளுடைய தாக்குதல்கள் எவியரும் அவன் மனமையாக வெளிவர வேண்டுமென்று வந்தாள். மீண்டும் இரும்பு வந்த தும் யாவற்றையும் மறந்து அவளுடன் பேச முற்படுவான். அவள் பார்த்துச் சொக்கச் சொக்க அவன் கருமம் அதிகமாகவியது.

அன்றும் வழக்கப்போல் வந்தா தாக்கியே சொன்னாள் மனவிது சொன்னாள். ஆனால் வெளிவிய மனவிது திருமயர் வந்த அவன் வழக்கப்போல் அவளுடன் பேசவில்லை. தன் திக்கைகள் எடுத்து வெளிவிய விசித்துக் கொள்ளாள். அன்றுதான் மதுர குழந்தை வந்தாவிட மனத்தில் எங்கும் பாய்வது.

மதுராவாவது வரக்கம்போல் மனவிப்பா கேட்டுக் கொண்டு போ வகுவான் என்று

வந்தா எதிர்பார்த்தாள். ஆனால் அன்றும் அவன் பேசவில்லை. "போவா, போவா" என்று கூடக் கூறாமல் காப்பிக்கு விட்டு ஆய் கக்குச் சென்ற விட்டான். மனவிவிய வரும் போது வரக்கம்போல் வந்தா வந்தா தம்பத்துடன் தான் வந்தாள். ஆனால் திடம்போல் அவளைக் கெய்கி அவன் தாக்கியே மனவிது குடவில்லை. மனவிது மனவிவிய விது வந்தாவிட்டு. "ரவி! வந்தாவைப் புதுவா எடுத்துக் கொள்ளச் சொன்" என்றும். வந்தாவுக்கு நெய்க்கை வந்தாவிது. வந்தா ஒன்றை இழந்து விட்டதுபோன்ற பிரமை வந்தாவிது. ரவிவிய மனவிவியக் கொண்டே இரண்டு மாதங்கள் உருப்போவாள்.

அதன் பனவிது வந்தாவின் மனம் நானுக்கு தான் வேதனை அடைந்தது. ஒர்த்தியைப் பரி வாய்க்கும் மனமம் அவள் மனத்தை விட்டு மெதுவாக அகன்றது.

★

அன்று வந்தாவைச் செவியாவுக்கு அரைத்துச் செவியத் தொழில்கள் போ வந்திருத்

கனா. குடும்ப திவ்யை வெளிக்காட்டாமல் மனவிதுவொண்ட மேலிப்பாடுக் கொண்டு குத்தான் வந்தா.

"பிரேமா! இந்தப் புடவை அரகா இருக்கிறது" என்றான் வேதாவோ.

"ஆமாம், என் விட்டுக்காரி கூடக் கொல்லை சொல்லி மாத்து விட்டாள். அவர்களின் எக்காகம் பெறுவாள் காண்பிரத்தினிக்குது வரவையுத்தார். இதைத் தான் உடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று பிடிவாடும் பிடித்தாள்" என்றான் பிரேமாவைக் கொடுமையாக.

"எங்கள் விட்டுக்காரும் அப்படித்தான். வகாவது தக்கியோ, புடவையோ வாங்கி வந்த அரை உடலை அணிவ வேண்டும் என்று பிடிவாடும் பிடிப்பார்" என்று தன் பங்கைக் கூறினாள் மனவிது.

"ரவி! இன்று வந்தா ஒர்த்தி செவியாவுக்கு வர வந்தாவிது. நான் போகலாம்" என்று கூறிவிட்டு அவர்கள் கிளம்பிவிட்டனர்.

தூய்மையான நறு மணத்திற்கு...

ஒரு பிரத்தியேக கலப்புள்ள, சருமத்திற்கு வன்மையூட்டும் தாவர எண்ணெயும், சுத்தமான மைசூர் சந்தன மூலமும் சேர்க்கப்பட்டு இருப்பதால் கடைகளில் சோப்புகளிலே மிகச் சிறந்தது கோந்ளஜ் சந்தன சோப்பு என வழங்கப் படுகிறது.

அபரிமிதமான நுகர்ப்புடன் சருமத்திற்கு குளுமையான ககமளிக்கிறது. இதன் தூய்மையான ககந்தம் நான் முழுவதும் உங்களை நறுமணம் கமழும் எழிலுடன் விளக்கச் செய்கிறது.

விடைக்கு விடை, எடைக்கு எடை, மற்றும் சிக்கனமானதும் கூட !

கோந்ளஜ் சந்தன சோப்பில் மிகுந்த கொழுப்பு கிடைப்பது

தூய்மையான புதிய கலப்பு
சரி நறுமணம் பெருக்கலில்
கிடைக்கின்றது

சூப்பர் கோந்ளஜ் உங்களுக்கு உயர்ந்த சோப்புகளை தயாரிக்கிறது
டாய்லெட்டுக்கும் - சலவைக்கும் - சிடிவாத்திற்கும்
தேவட்டாளிக், டாய்லெட் பவுடர்...

அவ்வளவு சிக்கனம்! ஒரு முறை தேய்த்தால்
கால்கேட் டெண்டல் கிரீம்

85% கிருமிகளை ஒழிக்கிறது

செத்ததையும் மற்றும் தூநாற்றமும் ஏற்படுத்தும் கிருமிகள் அவை

மிகச் சிறந்த பலனுக்கு எப்பொழுதும் உபயோகிப்புகள் :

கால்கேட் டீக் பிரஷ்

செய் 3422

**நீண்ட, அடர்ந்த
ஒளிக்கூந்தலுக்கு**

இளைமரிக் ஒளியும் அற்புத நுண்ணியும்
பெற உத்தமத்து கால்கேட் டெண்டல் கிரீம்
கால்டர் ஹேர் ஆயில் தடவுங்கள். உத்த
மிக் இயற்கை அழகை உறு எடுத்துக் காட்டி
உயிரோளையும் சிவிக் கொம்பும்.

கால்கேட்

**பெர்பியூம்ட் கால்டர்
ஹேர் ஆயில்**

எக்காஸி எசன
லாபி பணத்தை
கிரீம் படுத்துக.

செய் 3422

பாலைவிளக்க

அத்தியாயம் 11

எழுத்தின் அழைப்பு

கூடக்கரை மணலில் முட்டி மோதிக்கொக்கரித்த பேரலைகள் தனிகாசவும் தன் வீட்டுக்குச் சென்ற பிறகும் அவனைத் துரத்திக் கொண்டு வந்தன. படுக்கையில் படுத்து நன்றிரவுப் போர்வைக்குள் ஒளியப் பார்த்தவனை, வெளியில் இழுத்து வந்து துரும்பாகத் தங்கள் மடியில் போட்டுக் கொண்டு, அவை இங்குமங்கும் இழுத்தடித்தன. 'அவன் கொடுத்த அந்தக் கற்பனை எங்கே? ஏன் அதை நீ ஒளித்து வைத்திருக்கிறாய்? அவனுக்கு நீ தருதியானவன் இங்கே என்றால் அதை வெளிப்படையாப்பச் சொல்லி விடுவதுதானே? உன் உமையை மறைத்து வெளி வேறும் போடாதே' சொல்லி விடு! உமாவிடம் சொல்லி விடு! நீ இந்த உலகத்தின் சாதாரண ஆசாபாசங்களில் முழுவியவன் என்பதைவும், உனக்கு மனைவியான பிறகு அவன் மன வாழ்வு வாழ முடியாதென்பதையும் சொல்லிவிடு!' தனிகாசவும் உமாவுக்கு ஒரு நீண்ட கடிதமாக அந்தக் கற்பனையை எழுதினாள். அந்தக் கடிதத்தில் என்ன விவரத்தை எழுதுவது? அதை எப்படி அவளிடம் அனுப்புவது?—இந்தக் கவலை அவனுக்கு அதை எழுதும் போது தோன்றவில்லை. எழுதுகிற ஒவ்வொரு

பதித்து விடப் போகிறது என்று அவனுக்கொரு தம்பிக்கை. உயிரிழந்தவாடுகளில் பெட்டி எங்கோ பேசுவதை வேறு எங்கோ ஒலிபரப்பும் போது, உயிருள்ள மனத்துக்கு இந்த வலிமை கூடக் கிடையாதா? பிரொத்தையார் என்ற ஒரு மனிதர் பழத்தமிழ் நாட்டில் இருந்தாராமே? முன்பின் செய்தி இக்காலமே தம்முடைய தன்பின் மரணத் தறுவாயில் அவரைக் காண ஒட்டாடியும் வந்தாராமே? அந்த திசுச்சரி ஒரு போதும் பொய்யாக இருக்க முடியாது. இந்த எழுத்துக்களுக்கு வலிமை பிறந்ததால் அவன் உள்ளத்தில் பொய்தைதக்கட்டும். அவனுடைய அமைதியைக் குலைக்கட்டும். அவனை இங்கே ஓடி வரச் செய்யட்டும்.....

இரவைப் பக்காக்கி அதை 'எழுதி முடித்த பிறகு, பகலில் அதைத் திரும்பவும் தனக்குத்தானே படித்துப் பார்த்தான். வெறி பிடித்த மனிதனின் உளறல்களைப் போலச் சொதசன் கட்டுக்கடங்காமல் சீறிப் பாய்ந்து கொண்டிருத்தன. அது கடிதமாகவும் இல்லை, கதைமாகவும் இல்லை, கட்டுரைமாகவும் இல்லை. ஏதோ ஒரு கதம்பக்

அகிலன்

கத்து. செங்கமலத்தின் பம்பாய் நடனம் போல், எழுத்துக்கள் உணர்ச்சித் திவலை களைப் பரப்பி நடனம் புரிந்தன. மறு மறை படிப்பதற்குப் பயத்து கொண்டு, தனக்கும் சேட்கள்ளம் மற்ருரு மனிதனை நெருக்கு தீர்-சத்திப்பதற்கு வேட்கப்பட்டிருக்கொண்டு, பேசாமல் அனைத மடித்து மேளசக்குள் தள்ளினும், "நல்லவேளை! கதை என்று பெயரில் வாசகர்களுக்கு இளைப்புடக்கரும் தூர்ப் பாக்கியம் ஏற்பட வேண்டாம். வாசகர்கள் எங்கள் பாவம் செய்தார்கள், என்-துன்பச் சமைப்பை அவர்கள் தலைகளில் கமத்துவதற்கு."

வழக்கம்போல் உமானவத் ததும் பாடலும் மறு பக்கத்தில் தொடர்ந்து நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தது. பம்பாய்த் தொழி கொடுத்த விவரங்களில் உமர இம்மில், சத்திரிசோதன் அப்கெல் காம் போல் அமர்ந்து விட்டு பெருப் ஸக்யுடன் நிறுமித் வந்தார். தனிசா சலமும் தனக்குத் தோன்றிய ஊர்களுக்குச் சென்று வருதலாம்.

"வெளி ஊர்களுக்கு அவன் சென்றிருப் பாணா?" என்ற நினைவு இப்போது எத்தெக்கத்து வந்து விட்டது. "மட்டிக்கொண்டான மனிதர்கள் கூட்டம் கூட்டமாய் எல்லோரும் இந்தச் சென்னை ஊர்களுக்குள் ஏதாவது ஒரு நெருங்கிய அவன் இதுக்கமட்டின சென்னை என்று நினைப்பது? எங்குத் தெரியாமல் ஒளிந்துகொண்டு எங்கோக் கண் காணித்து வரும் கல்கியியை அவன் என் மாறி விடுவாக் கூடாது? எத்த தொழில் ஏதோ இவ்விதி டண்டன் என்னை மனமறிவிருந்து பார்த்து வந்து வருபாய் உள் ஆணர்ச்சி தோல்விரதே! இத்தக் கண்கள் பொய்ஸாத கண்கள்! வட ஆறுவத்தின் பனிப் பாறைகளுக்கு?

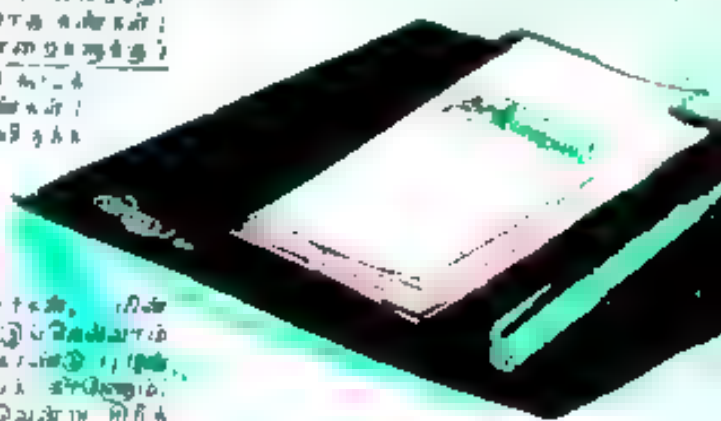
நினைவு இத்தது கொண்டு கூடக் கவனித்தக் கூடிய கண்கள்! தனிசா சலம் தீவிரமாக வித்தக் கிழிவி சென்னை ஊர்க்குத் தெருவளில் அவனைத் தள்ளிவிட்டுப் போட்டுத் தவித்துத் தான், தண்டித்தெருவளில் தடை

பாறைகள், போட்டார்கள், மின் ஸ்லாவுகள், உட்கொள் இப்பெய்வாம் இத்தவர்கள் தடைத்துக் கொண்டு புழங்கும் கூட்டத்தின் மாறாமல் கிழிவினும், நடைபாதைகளில் கடைகுவென்று மிரித்துக் கொண்டு துள்ளல் தடைபயிலும் மெளண்டர் கூட்டங்கலிடைவிடோ, தனி சாமயில் வினாருத்து செல்லும் யுவதி களில் ஒதுத்தியாகவியோ உமர இம்மில்.

தூரத்திற் பார்வைக்கு உமானவப் போல் தோற்றமளித்த பெண்கள் சென்னை அருகில் போய்ப் பார்த்தவுடன் அவனுக்கு ஏமாற்றமே தந்தனர்.

குமாரசாமி ஒருவன் செங்கமலத்தை அழைத்துக் கொண்டு கம்முண்டை மகனோடு அவனைப் பார்க்க வத்திருந்தார். செங்கமலத்தின் முகத்தில் அன்மவந்தத் செந்தாமரையின் மிரிப்பு குடிக்கொண்டிருந்தது. மிடுக்கு நடைபாடின் வந்த அவன், மகனின் ஸக்யைப் பிடித்துக் கொண்டு, மகனாக் மடிவாரு மெழும்பிப் பெருக்குடன் விட்டுக்குள் துழைந்தான். தனிசா சலத்தைப் பார்த்த அவன் கயிச கணில் கண்ணி காந்து சொட்டியது. அவனுக்குக் கைகாப்பி விட்டு, கய்யாணி அம்மானிடம் சென்று, "உங்கன் மகனும் தானம்மா என் நடவழக்கு அவன் அப்பா கிடைத்தார், அன்னு ஏற்பி வைத்த விசக்கு என்னுண்டை மறு வாழ்வு" என்று தன்னை உடையதொண்டை வடைக்கக் கூறினான் செங்கமலம்.

அவனும் அவள் கணவனும் தனிசா சலத்தின் பொருளாதார நிலப்பற்றித் தங்களுக்குள் பிரிக்கொண்டு வத்திருப் பார்கள் போல் தோன்றியது. விட்டுக்குள் வளைந்து சென்ற செங்கமலம் தன் கூரிய கண்களால் இவ்விதம் பணி என்ன பொருளடைந்துள்ள விருதிருத்த பற்றுத்தார என்ற எழுமடிக்கூட்டைக் கண்டு கொண்டான். வெளி உலகத்து மனிதர்களிடம் வெளிச்சம் போடாமல்; விடு, தழுவிடம் இருப்பகதையும் இயாதகதையும் பரிசீலிசென்று காட்டி விடுதல்! "என் விட்டுக்கார குடைய ஒரு தான் வெடிகூட கருவருத்த மாத வதுமானமாய் வரது.

போலிநக்கிறதே!" என்று கய்யாணி அம்மானிடம் கேட்டார் செங்கமலம், "எங்களை விட எத்தனையோ பேர்கள்

அவழிப் படுகிறார்கள்” என்று அவளுக்குப் பதில் வந்தது. குமாரசாமி யும் அவளை விடவில்லை. “இதுவரையில் என்னை விட்டிருந்து ஒதுக்கி விட்டு குறை கூறினீர்கள்? இனிமேல் உடனிருந்து களைத்த வளர்க்கி தேடுங்கள்!” என்று. “இதுவும்தான்”

கலைத் தொழில்தான்; இவக்கியத்துக்கும் இதற்குமே சேர்ந்து வேலை செய்யலாம். இன்றைக்கே இரும்புத் தொழிற்சாலை யை விட்டு விவசிக்கொள்

கூங்கள், அந்த நேரத்தை இதற்குக் கெலவிடலா மல்லவா?” “வட நாட்டிலும் வேலை நாடு களிலும் பல எழுத்தாளர்கள் இருப்

படி வாழ்வதைக் கண்ட தனிகாசலம், குமாரசாமியின் யோசனையை ஏற்றுக் கொண்டான். தன்னைத்தானே கவனித்துக் கொள்ளாத எழுத்தாளர்கள் சிலரை இந்த நாடு குப்புறத் தன்னியது அவனுக்கு எச்சரிக்கையாக விளங்கியது. அவர்களுடைய எழுத்துக்கும் கருத்துக்கும் கூட இங்கு ஆதரவு கிடைப்பதில்லை. திரு வி. க வும், பாரதி யாரும் என்ன ஆளுர்கள்?

பொதுடனா தமிழி் நாட்டில் பிறந்திருந்தால் ஒன்று, பட்டினியாகச் செத்துப் போயிருப்பாரி; அல்லது குமால்தாவாக மாறிப் பழைய ‘பைக்’ சாக்குத் தாது சூனியைக் குத்தகைக்கு விட்டிருப்பாரி. அரசியலுக்கும் இவக்கியத்துக்கும் வேற்றுமை தெரியாத இளைஞர்களையும், பழைய தமிழுக்குப் பின் தமிழ் செத்துப் போய்விட்டதென்று பெரு

மூச்சுமீறும் முதியவர்களையும் கொண்டதான இது. "இவ்விதத்தைப் படிக்கும் முறை எது? படித்துப் பலனடைவது எப்படி?" என்று ஒரு தமிழ் நூலுக்கு உட்கையுள்ளவரின் பாடமாக வைக்காதவர் என் தமிழ் வளர்க்கிறார்களாம், தமிழ்!

இந்த நாட்டை வளர்ப்பதிலும் தேய்ப்பதிலும் பங்கு கொண்டுள்ள பல சக்திகளின் இடைவிடாப் போராட்டத்தைத் தணிகாசலம் சீர்தூக்கிப் பார்த்தான். திரையுலகமும் மனிதர்களின் அங்குட வாழ்வின் கலந்துவிட்ட ஓர் மாபெரும் சக்தி என்பதை அவனும் புறக்கணிக்க முடியவில்லை. அந்தச் சக்தியின் அழைப்பை அவன் தாராளமாக ஏற்றுக்கொண்டான்.

"கிட்டக்கொரு நூல் திரையம் வேண்டும்" என்ற தன் அவன், முதன் முதலில் தன்வரையில் தீர்த்துக் கொண்டான் தணிகாசலம். குமாரசாமி கொடுத்த பணத்தில் ஒரு பாதி புதிய புத்தகங்களுக்கும் புத்தக அமராளிகளுக்கும் சென்றது. அவனுடைய அறையில் திரும்பிய பக்கமெல்லாம் கவிஞர்களும், இயக்கிய ஆசிரியர்களும், சித்திரவாசர்களும் செருக்குடன் வீற்றிருந்தார்கள். பெட்டி நிறையத் தங்க நாணயங்களைக் கண்டு மகிழும் கஞ்சனின் மன நிலை அவனுக்கு.—கொடுக்கக் கொடுக்க வளரும் செய்வதன் அவன்.

"இவ்வளவையும் நீங்கள் எத்தக் காலத்தில் படித்து முடிக்கப் போகிறீர்கள்?" என்று கேட்டான் கௌரி.

"இந்த இடத்துக்கு வந்தாலே எனக்குப் பணியும் பண்பும் திணைவுக்கு வகுக்கின்றன. என்னுடைய அறியாமையை உணரும் இடம் இது. என்னும் படிக்க முடியாவிட்டால் கூட தம்முடைய கையன் பரமசிவம் இவற்றைப் படித்துப் பார்ப்பானல்லவா?"

"பணத்தைப் பாழாக்குகிறீர்கள்" என்று கௌரி.

"இன்னும் பணம் வந்தால் கைக்கு ஒரு நூல் சீவியன் ஏற்படுத்துவேன்!"

"மனக் கொட்டா—கன் போதும்; முதலில் பிழைக்கிற வரிசையப் பாடுங்கள்" என்று கௌரி.

"பிழைக்கத் தெரிந்தவர்களால் என்றைக்குமே உலகம் உருப்பட்டதில்லை; பிழைக்கத் தெரியாதவர்களால்தான் உலகம் இன்னும் சாகாமல் இருக்கிறது" என்று திணைத்துக் கொண்டு, கம்பீரமாக அக்க அறைக்குள் சுற்றி வந்தான் தணிகாசலம். மிகப் பெரிய சித்திரவாசர்களுக்கு மத்தியிலிருக்கும் பெருமீதம் அவனை ஆட்கொண்டது. திடீரென்று அவன் உமாசல திணைத்துக் கொண்டான். "இத்தக் காட்சியைக்

கண்டு எவன் பரவசப்பட வேண்டுமோ, அவன் இங்கு இயல்பே!"

தணிகாசலத்துக்கு அப்பொழுது கதறி அழவேண்டும் போகிருந்தது. முதன்முறை பசுபதியாக ஏற்பட்ட ஏமாற்றத்தின்போது அவன் அருகில் இருந்தான். பல துன்பங்களும், தொல்லைகளும் வறுமையும் அவனை வாட்டியபோது அவன் அருகில் இருந்தான். இன்னும் பதிர்த்து கொண்டுவன் தன்மையைக் காண இப்போது அருகில் இயல்பே. தொல்லைகள் கமைதாங்கியாக நின்றவன் வெற்றிக்கு இன்று வாழ்த்துக் கூற வேண்டாமா? வறுமையைக் கண்டு கண்ணீர் வடித்தவன், செல்வத்தை வரவேற்பதற்கு இல்லாமல் எங்கே போய் விட்டான்?

"உமா! அன்றைக்கு உன்விடம் செங்கமலத்தாக ஏற்பட்ட ஏமாற்றத்தைக் சொல்லி அழ்ப்பீன். இன்றைக்கு அவன் கொடுத்த பணத்தால் இந்த அறை முழுவதும் புத்தகங்களாய் நிரம்பி வீசுக்கின்றன. ஒடி வந்து இத்தனை புத்தகங்களையும் உன் கையால் எடுத்துப் பார்! ஒரே ஒரு புத்தகத்தை என்னைப் படித்துக் காட்டு! சொற்களைத் தனித்தனியே உயிர் கூட்டி உச்சரிக்கும் உன் குரலை இனி நான் என்று கேட்கப் போகிறேன்!"

இந்த நேரம் பார்த்து உமாவின் அப்பா அங்கு வந்து சேர்ந்தார். அவர் மூத்ததை ஏறிட்டுப் பார்த்தவுடன் ஏற்கெனவே இருந்த கைக்கம் அவனுக்கு இரு மடங்காயிற்று. பேராசிரியர் அவனுடைய படிப்பு அறையைக் கற்றிப் பார்த்துப் பாராட்டிலியை, ஒடிப் போய்ப் புத்தகங்களை எடுத்துப் புரட்டிலியை, மற்றச் சமயங்களாக இருந்திருந்தால் துள்ளிக் குதித்திருப்பார்.

"குழந்தை உயிரோடிருக்கிறதா அவ்வது செத்துப் போய் விட்டானா என்று தெரியவில்லை."

தணிகாசலம் வேறு பக்கம் தன் மூத்ததை நிரூபித் கொண்டான். வெற்றுக்குள்ளிருந்து பேசுவது போல் அவர் குரல் ஒலித்தது. "கனடிகை—சிறகை ஒருவோசனைக்கு வந்திருக்கிறேன்; அதையும் செய்து பார்த்து விட்டுக் கையைக் கழுவிவிட வேண்டியதுதான்" என்று கூறினார் அவர்.

"என்ன?"

"இத்தாருங்கள்" என்று உமாவின் முகைப்படம் ஒன்றையும், கையால் எழுதிய விளம்பரம் ஒன்றையும் அவன்விடம் கொடுத்தார். "இதை நீங்கள் கதை எழுதும் பத்திரிகையில் கதைக்கு அடுத்தாற்போல் போடச் சொல்லுங்கள். இதற்கும் அவனோ அவன்

கடிதமோ வராவிட்டால்...அப்புறம்...
அப்புறம்....."

விக்கி விக்கி அழுதார் பேராசிரியர்.
உமா செத்துப் போய் விட்டாளோ
என்ற சந்தேகம் அவர் மனத்திலிருந்து
விட்டது. விளம்பரத்தில், அவளை
உடனே வரச் சொல்லியும், வந்த பிறகு
அவள் மனம் போல் தாராளமாக வாழ
வாள் என்றும் குறிப்பிட்டிருந்தார்.

"இப்படி விளம்பரம் செய்தால் நானா
பேர்கள் நானா விதமாக திண்பார்கள்னே
என்று தயங்கினேன். இனித் தயங்கிப்
புண்ணியமில்லை. யார் எப்படி திண்பத்
தால் என்ன?"

"வேண்டாம்; விளம்பரம் போட
வேண்டாம்" என்று தடுத்தான் தனி
காசலம். "உமாவின் பெயர் சாதாரண
மனிதர்களால் தூற்றக் கூடிய பெய
ரில்லை. தன் முழுத் தனக்குத் தெரியாத
மந்தைக் கூட்டம் இந்த மனிதர்க்
கூட்டம், ஒவ்வொரு ஆண்டும் பெண்ணும்
தாங்கள் செய்யும் காரியங்களைத் தவிர,
மற்றவர்கள் செய்வதெல்லாமே அகிலர
மம் என்று சாதிப்பவர்கள்."

தனிகாசலம் பிறகு மெனமமாக
யோசனை செய்து, "எனக்காக இன்
னும் சில வாரங்கள் பொறுத்துக்
கொள்ளுங்கள்" என்று சொல்லி அவ
ரைத் தேற்றி அழுப்பி வைத்தான்.

'பனிச்'சென்று அவள் மனத்தில் ஓர்
மின்னல் வெட்டியது. முன்பொரு தான்
நள்ளிரவில் எழுதிப் போட்ட கதம்பக்
குழிப்பை எடுத்துப் படித்தான். 'விண்
பழி அவருக்கு எதற்கு? அதை நானே
கைத்திக் கொள்ளுகிறேன்' என்று
முடிவு செய்து, அதற்கு ஒரு முன்னுரை
வும் எழுதினான்.

'என் வாசகர்களுக்காக இதை எழுத
வில்லை. இந்த காதலில் எங்கோ ஒரு
இடத்தில் ஒளித்து கொண்டிருக்கும் ஒரு
ஒத்திக்காக மட்டும் எழுதுகிறேன்.
அவன் உயிருடன் இருந்தால் இதைப்
படித்து விட்டு என்னிடம் திரும்பி வரத்
தும், வாசகர்கள் என்னை மன்னித்துக்
கொள்ள வேண்டும்.'

இந்த முன்னுரைக்கு அடுத்தாற்
போய் அந்தக் 'கதை' ஒரே உரைத்
மயமாக இருந்தது. கொற்கன் எதற்கும்
கட்டுப்படவில்லை. உணர்ச்சிப் பேரலை
கள் அங்கே உறுமிக் குமுறின. பத்
திரிகாசிரியருக்கு இதை எத்தப் பகுதி
யில் வெளியிடுவதென்றே விளங்க
வில்லை. கதைபா, கட்டுரைபா, கடி
தமோ, கரைநடைபா, கரைநடைக்
கவிதைபா, உற்றுவா?

"சத்தனைக் கட்டையை நறுக்கி நான்
அடுப்பில் போட்டுச் சாம்பலாக்க மாட்

டேன். கல்யாணமும் வேண்டாம், ஒன்
றும் வேண்டாம். உன்னுடைய மனத்
தின் மனம் எனக்குப் போதும். உடனே
ஒடி வா" என்று முடித்திருந்தான்.

பத்திரிகாசிரியர் அதைத் தட்ட முடி
யாமல் வாங்கிக் கொண்டு, "உங்களுக்கு
காக இதை வெளியிடப் போகிறேன்;
இதில் எனக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை"
என்று கூறினார்.

"இரண்டு பேருக்கும் புரியும்" என்
னுத் தனிகாசலம்.

"உங்களுக்கும் கடிதங்களுமா?"
என்று கேட்டு விட்டுக் கிரித்தார் அவர்.
"இப்படித்தான் மேல் நாட்டில் உன்
களைப் போல் ஒரு எழுத்தாளர் இரண்டு
பேருக்கு மட்டும்-அவருக்கும் கடிதங்க
லும் மட்டும், புரியக் கூடிய கட்டுரை
ஒன்று எழுதினாராம். எழுதும் வேலையில்
இருவருக்குமே புரியும் என்றிருந்த நம்
பிக்கை, அதை எழுதி முடித்தவுடன்
அவருக்குப் போய் விட்டதாம். எழுதிய
ஆசிரியருக்கே அது புரியவில்லை. கடித

ங்குக்கும் அது புரிந்திருக்குமோ என்
னவோ, தெரியவில்லை?"

விளம்பரத் தொகை என்று அவர்
கேட்காத வரையில், அவர் என்ன கேலி
செய்தாலும் சரி என்று பொறுத்துக்
கொண்டிருந்தான் தனிகாசலம். எப்
படியாவது பிரகரமானால் போதும்.

கதைவும் வெளியிட்டுவிட்டது. எந்தக்
கதைக்கும் வராது அளவுக்குப் பாராட்
டுக் கடிதங்கள் வந்து குவிந்தன. ஆசிரிய
ரும் வாசகர்களுடன் சேர்ந்து கொண்டு
அவனைப் பாராட்டத் தயங்கவில்லை.

ஆனால் உமாவிடமிருந்து அகற்குப்
பாராட்டும் வரவில்லை; பழிப்புமே வர
வில்லை. அதை அவள் படித்தாளா இல்
லையா என்பதும் தெரியவில்லை. உயி
ருடன் இருந்தால் அவள் படிக்காமல்
இருத்திருக்க மாட்டாள்.

கண்ணபுரத்திலிருந்து தேவலி அந்தக்
கதையைக் கண்டித்துக் காரகாரமாக

ஒரு கடிதம் எழுதியிருந்தான்: "கதைபா அது? செறும் பித்தறம்! உங்களுக்கு சிறிதாவது சொந்த புத்தி இருந்திருந்தால் நீ அதை எழுதியிருக்க மாட்டாய். உங்களை அதற்காக தேரில் என் கொடும் தீரத் திட்ட வேண்டும். உடனே புறப் பட்டு வர; நான்கு சாயங்காலம் 3

மட்டணத்தி விடுத்து புறப்படுகிறாய். வேறு எந்தச் சாக்குப் போக்கும் என் லிடம் வேண்டாம். இதைத் தந்தி என்று தீர்மானித்துக் கொள்." தேவசி எழுதியதுதான்! உண்மை என்று அவனுக்குத் தென்றியது. கண்ண புரத்துக்கு உடனே சென்றிருன்.

அத்தியாயம் 12

இலக்கியத்தின் கெரத்தில்

கண்ணபுரம் ரயிலுக்குத் தேவசி வந்து காத்து திற்பான் என்று தனிகா சயம் எதிர்பார்க்கவில்லை. வழக்கமாக விட்டை விட்டு வெளியில் ஸ்ராதவன் அவன். தனிகாசைத்துக்கும் அந்த காரோ, அவன் விடோ புதியவையாவ். பிறகு எதற்காகத் தேவசி அங்கு தனி யாக வந்து திறை வேண்டும்? தனிகா சயம் தன் பெயரைச் சொல்லி யாரோ அழைத்ததைக் கண்டு நிரம்பிப் பார்த்தான். பிளாட்டாபார்த்து மரத்தடியில் ஒதுங்கி நின்று கொண்டு அவனைத் தேவசி உபயிட்டான். கப்பையாவின் மகனாக் கூட அவன் துணைக்கு அழைத்து வரவில்லை. ஒரு வேளை கப்பன் பன்மிக் கூடத்துக்குப் போயிருக்கலாம்.

"எனக்கு வீடு தெரியாதா என்ன? நீங்கள் எதற்காக இங்கே வந்தீர்கள்?" என்று கேட்டான். தேவசி பதிலளித்த வில்லை. தனக்குள் மிதித்துக்கொண்டான்.

அவன் கடிதத்தைக் கண்டறிவிருந்து அவனை வாட்டி வதைத்து வந்த முகவிய மான கேன்லி, அடுத்தாற்போல் அவன் தொண்டை வரையில் வந்து விட்டு, அதே இடத்தில் நின்று. "உமா இங்கே தான் இருக்கிறா?" இதை அவன் அவனிடம் வாய் நிறுத்து கேட்கவில்லை. ரயிலில் வரும்போது முதன் முதலாகத் தேவசியிடம் இதைத்தான் அவன் கேட்க வேண்டுமென்று எண்ணி யிருத் தான். எண்ணம் மாறி விட்டது. உமா அங்கே இருந்திருந்தால் ரயிலுக்குத் தேவசியுடன் வராமல் இருக்க மாட் டான். நிமிசென்று கேன்லி கேட்கப் போப், தேவசியும் தனக்குத் தெரியா தென்று மகனிரித்து விட்டால், அந்த ஏமாற்றத்தைத் தாங்கும் தெம்பு அவ னிடம் சிறிதும் இல்லை. வீட்டுக்குப் போய்ச் சேர்த்த பிறகு பெனிக் கொன் னலாம் என்று அவன் தன் மனத்தை அடக்கிக் கொண்டான்.

தேவசியும் உமாவின் பேச்சை எடுக்க வில்லை. பட்டணத்தில் குடும்ப நானே விசாரித்தான். கப்பன் பரமசிவத்தைக் கேட்டான். அந்த ஒரு விஷயத்தைத்

தனிர வேறு எதைப்பெயர்லாமோ பேசி லான். அவனுடைய கதைகலப் படித்து விட்டு, அதற்காக தேரில் திட்டவேண்டு மென்று அழைத்தவன் அதையும் செய்ய வில்லை. ஒருவராகக் கோபித்துக்கொள் வதற்காகவா சென்னையிலிருந்து கண்ண புரத்துக்குப் புறப்பட்டு வரச் சொல்லி யிருப்பான்?

தனிகாசைத்துக்கு எரிச்சல் வந்தது. "வாரும்பன், போகலாம்!" என்று வெளி யில் அழைத்தான்.

"போது; உட்டம் கிடைத்த பிறகு உடையிற் போகலாம்." அங்கு விடத்த மரப் பெருமியில் உட்கார்த்து கொண்டு, அவனையும் உட்காரச் சொன்னான் தேவசி. பிறகு, "தாய்கள் எங்கோரும் பட்டணத்துக்கே குடிவந்து விடப்போயி ரோம்" என்றான். "அவ்வுருவைச் சீக்கி ரத்தில் பட்டணத்துக்கு மாற்றப் போயி றுர்களாம். உத்தரவு இன்னும் வர வில்லை. எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக் கிறார். மனத்தானத்தான் தனியாக இன்னாமல் இப்போது சென்னையுடன் இணைத்து விட்டதே?"

"உமா பட்டணத்துக்கு வருவாணா?" என்ற துடிப்புடன் இருந்தவனுக்கு இத்தச் செய்தி அங்வளவு உற்சாகம் தர வில்லை. என்றாலும், "வந்து சேருங்கள்; நானும் வீடு பார்க்கிறேன்" என்றான்.

"அப்புறம் இன்னொரு விஷயம்; என் சொத்துக்களை உயில் எழுதி வைத்து விட்டேன். என் அண்ணு மகனுக்குப் பாதி; என் தம்பி மகன் பரமசிவத்துக் குப் பாதி; என்ன, நான் சொல்வது புரிகிறதா? உன்னுடைய மகனுக்குப் பாதிச் சொத்து."

"ஒரு சொத்தும் அவனுக்கு வேண் டாம்!" என்றான் தனிகாசைம். "எனக்கு வாரும் சொத்து வைத்துவிட்டுப் போக வில்லை; அவனுக்கு மட்டும் சொத்து எதற்கு?" என்று கேட்டான்.

"நீ யார் அதைச் சொல்வதற்கு?" என்று கேட்டான் தேவசி. தனிகாசைத் தின் எரிச்சல் அதிகமாவியது. அதைக் கண்ட தேவசி, "செண்டாம்; ரயிலடி

பிறந்து 8 மாதங்கள்கூட ஆகவில்லை—

அவன் நிற்க ஆரம்பித்துவிட்டான்!

அவன் தாயார் அவனுக்கு

டேமெக்ஸ் பேபி புட் புல்டுரிசுகள்

என்பதைச் சொல்லவும் வேண்டுமா!

டேமெக்ஸ் டிராபேட் சிஸ்டம், மகிழ்ச்சி

யில் நின்று கொண்டு நீ என்னிடம் சண்டைக்கு வராத்தே; வா, விட்டுக்குப் போலோம்" என்றான்.

அவன் கொண்டு வந்திருந்த ஒற்றை மாட்டு வண்டி மாதத்துக்குக் காதவழி போகிற வண்டி. ஆனமேவகத்தில் அது நகர்த்தது. அதில் ஏறிக்கொண்டவுடன், "என்னை எதற்கு இவ்வளவு அவசரமாய் இங்கே வரவழைந்தீர்கள்?" என்று அவனிடம் கேட்டான்.

"விட்டுக்குப் போனவுடன் அதற்குப் பிழிச்சொல்விடுதேன்."

அதற்குமேல் அவனுக்குத் தாங்க வில்லை. "எங்கே சொன்னும் என்ன? உமா எங்கே இருக்கிறாள்?"

தேவசி திடுக்கிட்டு விழித்தாள், அவள் குரலில் இருந்த கடுமை அவனைக் கவக்கி விட்டது.

"என்ன அக்கா விழிக்கிறீர்கள்? உமா இருக்கும் இடம் உங்களுக்குத் தெரியுமா, தெரியாதா?"

"தெரியும்!" வண்டி 'டங்' கென்று அவன் தலையில் மோதியது.

"மூன்பே தெரியுமா? அவ்வது இப் போதுதான் தெரியுமா?"

"பட்டணத்தை விட்டு வந்ததிலிருந்து அவள் என்னிடந்தான் இருக்கிறாள்."

தனிகாசலத்தின் உதடுகள் குடித்தன. "நீங்கள் கூட எனக்குப் பொல்க் கடிதம் எழுதினாய் தான் இந்த உலகத்தில் யாரை நம்புவது?"

அவன் முகத்தைப் பார்ப்பதற்குப் பயந்து கொண்டு தேவசி தன் கவிழ்ந்தான். அது மாதிரிம் வண்டியாக இவ்வாவிட்டால் அவன் தன் மனம் போனபடி கத்தித் தீர்த்திருப்பான். விழிகள் இரண்டும் தேவசியைக் கொன்று கொண்டிருந்தன. "பொய்! பொய்! எவ்வளவு மோசமான பொய்! நீங்கள் மனம் துணிந்து இவ்வாறு பொய் சொல்வது?"

வண்டி பள்ளத்தில் இறங்கியதால் மறுமுறையும் தனிகாசலத்தின் தலையை அது பதம் பார்த்து விட்டது. பேசாமடத்தையாக வித்திருந்த தேவசியிடம், "நீங்கள் மெதுவாய் இந்த வண்டியில் வந்து சேருங்கள்; தான் இறங்கி ஓடப் போகிறேன்" என்று கூறி அவன் கிழே குதிக்கப் போனான்.

தேவசியில் கரங்கள் அவனைத் தடுத்தன. "இன்னும் நீ சிறு பிள்ளைதான்; உனக்கு நீதானமே விடைபாது. தெருவில் இறங்கி ஓட உனக்கென்ன பைத்தியமா?"

"ஏன் அவன் உங்களுடன் ரயிலடிக்கு வரவில்லை?" என்று கேட்டான்.

"நீ வரப் போவது அவளுக்குத் தெரியாது" என்றான் தேவசி.

"தெரியாதா! இதென்ன ரகசியம்? ஒரு பொய்யை மறைப்பதற்கு ஒன்பது பொய்யா?"

"ஆமாம்; பொய் சொல்வதால் பாடுக்காவது கஷ்டத்தைக் குறைக்க முடிந்தால், அதையும் சொல்வித்தான் தீர வேண்டும். வழியில் என்னிடம் சண்டை போடாதே. விட்டுக்கு வந்து உன்னுடைய கண்களால் நடப்பதைத் தெரிந்து கொண்டு, பிறகு என்னை நீ கொன்று போட்டாலும் சரி."

"நீங்கள்தான் என்னை உங்கள் கடிதத் தாய் உலிரோடு வணத்தது விட்டார்கள். அவளை ஒலித்து வைத்துக் கொண்டே இல்லை என்று எழுதவாமா?"

"வேண்டுமென்றுதான் மறைத்தேன். எனக்கு உன்னிடமுள்ள பாசத்தால் தான் அத்தப் பொய்யைச் சொன்னேன்."

அவன் என்னைத் தேடிக்கொண்டு வந்ததென்பது, அவன் இருப்பிடம் உனக்குத் தெரிந்தாலும் அவன் அப்பாவுக்குத் தெரியக் கூடாது. அப்பா என்ற சொல் உயே அவன் வேறுத்தான். நீயும் அவரும் ஒரே இடத்தில் இருக்கிறீர்கள். உனக்கு மட்டும் சொல்லி, உன் வாயால் அவனிடம் பொய் சொல்லத் தாண்ட வேண்டுமா? உனக்கு எதற்கு அத்தவிண் ணம்? ஒரே பழியாய் அது என் தலையில் விடித்தால் போதுமென்று நினைத்தேன். இப்போது என்னைத்தானே உமாவின் விட்டார்கள் தூற்றுவார்கள்? உன்னைத் தூற்ற மாட்டார்கள்!"

தனிகாசலம், அது விடாக இருந்திருந்தால், அவன் காக்களில் விழுந்து மன்னிப்பு கோரி விருப்பான். அவனுக்கு அவன் உதவிகள் செய்தது பெரிதல்ல; உமாவுக்குப் புகலிடம் தந்தது

கூடப் பெரிதல்ல; அங்குண்டைப் பறி பாஸ்ததைச் செய்து கொண்டு விட்டானே! அவனுக்குக் கெட்ட பெண் வரக்கூடாதென்று, அதைத் தானாக வாங்கிக் கொண்டானே!

உமா அங்கு வந்ததிலிருந்து நடந்த விஷயங்களைக் கேட்டான் தனிகாசைம். ஒருக்கமாவே கூறியான் தேவசி. உமா அவை அங்குண்டைப் கை புத்திக்குக் கொண்டு வருவதற்குச் சரியாக ஒரு மாதமாகியிருந்தும், சௌந்தரத்தம்மாளும் பேராசிரியரும் அவனைத் தேடிக் கொண்டு வந்து இழுத்துச் செல்வதுபோல் களவுகள் கண்டு பற்றினனாம். பகை பொரு தெல்லாம் தனிகாசைத்தைப் பற்றியும், குழந்தை கையாணியைப் பற்றியும் பள்ளிப் பள்ளிப் பேசினனாம்.

"பிறகு அவன் கவிதைகள் எழுதத் தொடங்கினான்" என்று ஆரம்பித்தான் தேவசி. கவிதை உணர்ச்சி எப்படியெல்லாம் அவனை ஆட்டி வைத்துச் சீரழித்தது என்பதைக் கேட்க அவனுக்கு நடுக்கமாக இருந்தது. உணவை மறந்து, உறிக் கத்தை மறந்து, உலகத்தைப்பே மறந்து, அவன் சித்தனைச் செல்வதும் எழுதுவதுமாக இருந்தானாம். தனிகாசைம் மூன்று படித்த அதே அறையில் அவன் உபயோகப்படுத்திய அதே மேசை தாற் காவிகளை வைத்துக் கொண்டு அவன் எழுதினனாம். பெரும்பாலும் அந்த அறையை உட்பக்கம் அவன் தாழிட்டுக் கொண்டுவானாம்.

"சில வேளைகளில் மேசையில் தலை வைக்க விதித்துக் கொண்டு அவன் யோசனை செயல்படாது பார்த்திருக்கிறேன். மேசையெங்கும் ஒரே கண்ணீர் மயம். திடீரென்று ஆவேசம் வந்தவன் போல் சில வரிகளை எழுதி விட்டு நறு படியும் அலுவலன். என்னைக் கண்டு விட்டால் ஓடி வந்து கட்டிக் கொண்டான்."

"அவன் இப்போது என்ன சொல் கிறான்?" என்று கேட்டான் தனிகாசைம்.

"அவனுக்கு என்ன தெரியும் சொல் வதற்கு? நான்தான் அவனிடம் சொல்லி வைத்திருந்தேன். தினமும் அவனைக் கரைவாய்க் கரைத்து உன்னைக் கல் லானம் செய்து கொண்டுச் சொன் னேன். சம்மதித்து விட்டான். — இங் னும் பத்து நாட்களில் நானே உனக்கும் அவன் அப்பாவுக்கும் எழுதுவதாக இருந் தேன். அதற்குள்....."

பிற்பகுதிப் பேச்சை அவன் காதிற் போட்டுக் கொள்ளாமல் மூரட்டுத்தன மாய் அந்த யோசனையை எதிர்த்தான். உண்மையில் அவனுக்கு அதில் விருப்பமில்லைமென்றும், தன்னுடைய

பிணாட்டுமே ஆராய்ச்சியையும், சந்தைக் கூட்டைக் கற்பிணையமும் எடுத்துத் தேவசியிடம் கூறியான். அவற்றை விவரமாய் விவாதினான்.

"நீ ஒரு முட்டான்!" என்று சொத்து கூறியான் தேவசி. "கற்பனை செய்வதற்கும் ஒரு அவைய வேண்டும். உலகத்தில் நடப்பவைகளை மறந்துவிட்டு என்ன தத்துவம் வேண்டிக் கிடக்கிறது? வெண் ணெய் திரண்டு வருகிற சமயத்தில் நீ நான் தாழியை உடைத்து விடுவாய் போகிறார்களே!" தேவசி அவனிடம், கண்கள் குற்றுவதில், சௌப்பக மரத் தடியைக் கூறிய அதே யோசனைகளையும், உமானின் சித்தி சத்திரமேகா கூறிய விஷயங்களையும் கூறியான். இனிமேல் கல்வா னத்தைத் தவிர வேறு எந்த முடியும் கிடைப்பார்களென்று.

"உன்னிடம் கேட்பதற்காக அவன் ஏங்கித் தனித்த சமயத்தில் நீ இந்தக் கதையை எழுதிக்கொடுத்து விட்டாய். அதைப் படித்தவுடன் படுக்கையில் இருந்தவன் இன்னும் எழுந்திருக்கவில்லை. 'அவர் ஒருகாணும் சம்மதிக்கமாட்டார். அக்கா!' என்று என்னிடம் கண்ணீர் வடிக்கிறான். நான் அவனுக்கு என்ன கதையில் சொன்னதும் அவன் நம்ப வில்லை. அவன் பேச்சுக்கு ஏதாவது எதிர்ப் பேச்சு பேசினான், நீ அவனுடைய பிரேரணையைத் தூக்கிக்கொண்டு பட்ட னாத்துக்காய் போக வேண்டியதுதான்."

குறதானியால் கண்ணைத் துடைத்துக் கொண்டான் தேவசி. "சம்மதம் என்று மனதாரச் சொல்லிவிடு. அதற்கு மேல் அவன் பிழைப்பதற்கு வழி இருக்கிறது. இருதய பணியைத்தான் அவன் தினமும் செய்துப் பிழைத்துக் கொண்டிருக்கிறான். நீ எழுதியிருக்கும் கதை பொய்க் கதை என்று சொல்லிவிடு."

விட்டுக்கு வந்தவுடன் லாசலில் அவனை வழிபார்த்துக் கொண்டிருந்த வேலைக்காரியிடம், "டாக்டர் அம்மான் வந்தாராக்கா?" என்று கண்ணைத் தோய்ந்த முகத்துடன் கேட்டான் தேவசி.

"நீங்கள் போனவுடன் வந்தார்கள்; தூக்கத்துக்கும் சேர்த்து மருத்துகொடுத்திருக்கார்கள். அங்குள்ளா எழுந்திருக்கிற வகையில் வாரும் சம்மான் எழுப்பக் கூடாதாம்."

தனிகாசைம் மாடிக்கு ஓடத் துடித்துத்தான்.

"இப்போது போய் நாம் அவனை எழுப்பாமல் பார்த்து விட்டு வரலாம். நீ வரப் போவதாய் நான் அவனிடம் சொல்ல வில்லை. கொல்லியிருந்தால் உன்னை எதிர்பார்த்துக் கொண்டே தன்

உடம்பை அடித்துக் கொள்வான். நான் எழுதாமல் நீயாக எழுதவேண்டிய கதை நாக அவனிடம் பிறகு சொல்லிக் கொள்ளலாம். திடீரென்று உன்னைப் பார்த்தாக்கூட அவன் இருதயம் அதைத் தாங்காது. அவன் எழுந்தபிறகு நான் விஷயத்தைச் சொல்லியிட்டு உன்னை அழைத்துக் கொண்டு போகிறேன்.”

சத்தடி செய்யாமல் இருவரும் உமா வின் அறைக்குள் துழுந்தார்கள். பற்பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பு அவன் வசித்த அதே அறை: அவன் மிதித்த அதே படிக்கல், கீழே காற்றோட்டமுள்ள கூடம் இருந்தும் உமா இந்த அறையில் நான் தங்க வேண்டுமென்று பிடிவாதம் பிடித்தாளாம்.

புதிய மரக்கட்டில் ஒன்றில் உமா கண் ணவாந்து கொண்டிருந்தாள். தலைவியை முழுதும் அவன் உத்தல் பரத்து விடத் தது. நெற்றியின் இடது பகுதிக்கு மேல் முத்து முத்தாக வேர்வைத் துளிகள் மின்னிக் கொண்டிருந்தன. கடைத் தெருத்த அவன் மூக்கையும், சிவந்த மிருதுவான இதழ்களையும், முடிவிரிந்த இமைகளையும் உன் கொட்டாமல் தோக்கென்று தணிகாசம், மூச்சின் இழுதயால் போரியை அகரத்து கொண் டிருந்தது. அவன் மார்பகத்தில் குப்புற விரிந்துவிடாத 'மலர்க்கொத்து' பத்திரி கையை மெல்ல எடுத்தான். அவன் எழுதிய அதே பக்கங்கள்! அந்தக் கதை யின் முடிவுக்குக் கீழே, தன் கையால் ஒரு பெரிய கேள்விக் குறியை வரைத் திருத்தான் உமா.

‘இந்த கேள்விக் குறிக்கு என்ன பொருள்?’

குப்பிரென்று அவன் கண்களில் நீர் பெருகியது. இப்படி எழுதி வைத்திருப் பயனிடம், எப்படிப் போய்க் கல்வா னம் செய்து கொள்ளத் தொல்வது என்று உமாகேட்டுமொ? ‘உமா! உன் கண்களைத் திறந்து என்னைப் பார்; உன் வாயைத் திறந்து உன்னுடைய கேள் விக் கு என்ன பொருளென்று சொல்ல மாட்டாளா?’

அவன் கண்களைத் திறக்கும் வகையில் அந்த முகத்தை விட்டுத் தன் கண்களை அவன் அகற்ற மாட்டான்போல் தெரித் தது. தேவடி அவனிடம் சாடை செய்து அதை எய் விட்டுப் போகச் சொன்னான். அவன் கேட்கவில்லை. அவன் காதலியின் போய், “காரியத்தைக் கெடுத்து விடாதே! விழித்தவுடன் அவனைப் பார்த்துக் கொள்ளலாம், வா” என்று அழைத்தான் தேவடி.

திரும்ப திரைத்தவனுக்கு அருகில் மேசை மேலிருந்த உமானின் பெருவும்

கல்கி

சத்தா விதம்

95 ரூபாய் குறு வரக்

உ. ப. ச. உ. ப. ச.

முத்தியா 16-00 7-50

இலக்கண

பரிசு, மயிலா 18-00 9-00

வெளி காடுகள்

தனியே பிரதி விடி 30 தயவு செய்து

சத்தா தொலை முன்னதாக அனுப்பப்பட

கொண்டும் உ. ப. ச. உ. ப. ச. இலக்கண

மேலும் உ. ப. ச. ப. முன்பு சத்தா

தொலைவைச் செய்துள்ளம்.

காலேஜு, கல்வி கல்வியைத், கொண்டு-18

ஒரு தோட்டுப் புத்தகமும் கண்களில் பட்டன. அந்த தோட்டுப் புத்தகத்தில் அவன் எழுதிய கவிதைகள் இருக்கவேண் டும். ‘தாதுமறா’ என்று அதன் அட்டைமீது அவன் எழுதியிருந்தான். கவிதைகளுக்குத்தலைப்பு தாதுமறா?!

‘இந்தப் பாழாய்ப் போன தாது மறா’ என்ற தலைப்பில் இவன் ஏன் எழுதுகிறான்? எனக்குப் பிடிக்காத, நான் மனதார வெறுக்கும், பயங்கரப் பெயராகித்தே அது? அன்றைக்கு நான் கண்ட அதே காட்சி இப்போதும் என் கண்ணெதிரில் தோன்றுகிறதே! வேண்டாம், வேண்டாம், நான் அதைப் பாரக்க மாட்டேன்!’

தணிகாசம் அந்த தோட்டைப்பற்றி எடுத்துக் கொண்டு, தன் கண்களை இறுக மூடிக்கொண்டு, கீழே இறங்கி வந்தான். அவனுடைய முடி கண்களுக்குள்ளே தாதுமறாவின உருவம் தெரிந்தது. அழில் அவன் கண்ட முதற் காட்சி தினைத்து நின்று. பனியுள் சித்திர மல்ல அது; பயங்கரச் சித்திரம். காதற் கணவு மாலைகையா அது? கவிதைக்குரிய தலைப்பா அது? உமா ஏன் அதைப் போய்த் தன் தலைப்புக்கென்று தேய்ப் பிடித்தான்? ஏன் தன் கையால் அதன் பெயரை எழுதினான்? மூட்டான்!

கவிதைகளைத் தணிகாசம் படித்துப் பார்த்தபோது, எந்த இயக்கியத்தின் கிரகத்தைத் தன்னால் எட்டிப் பிடிக்க முடியவில்லை என்று ஏங்கிக் கொண் டிருந்தானே, அதன் உச்சியில் உமா ஏறி திற்பதைக் கண்டான். ஆண்டாளின் அடி வாரிகாகவே உமா மலர் த் திருந்தான். (தொடரும்)

பிரயாசு மாதங்காமின் உள்ள ஆண்டில்
சமரத்தில் ஸ்ரீராமநவமி உற்சவம் வெகு விமரிசையாக நடந்தேறியது. பத்து நாட்கள் உற்சவத்திலும் கதா காலப்போய்களும் உபன்பாசைகளாக ஸ்ரீராம நாமம் ஒலித்துக் கொண்டே இருந்தது. ஸ்ரீராமநவமிவந்து ஆண்டில் சமரத்தில் புதிதாக திருவிழா ஸ்ரீ அனுமார் வாகனத்தில் எம்பெருமான் எழுந்தருளினார். பம்பாயிலுள்ள பத்த கோடிக்கப் புனட்டூர் எம்பெருமானின் விதி உலாக் காட்டி கண்ணொளக்க காட்டி.

செம்பூர் தென்னிந்திய பதவிச் சமரத்திலும் ஸ்ரீராமநவமி உற்சவத்தை வெகு விமரிசையாகக் கொண்டாடினார்கள். இந்த உற்சவத்தில் காதாடக இளையும், காதலிய இளையும், பரத நாட்டியமும் இத்துன்பதானி சம்பந்தமும், உபன்பாசைகளும் இன்னும் சில திஷ்டிசெல்லும் தடைபெற்றது. ஆதலினால் உற்சவம் மிகச் சிறப்பாக இருந்தது.

குமாரி விமலாவின் பரத நாட்டியமும் குறிப்பிடக் கூடாதும்க் தங்குக இருந்தது.

கோத்தி தகர் கலி நினைவு மண்டபத்தில்
உற்சவம் மிகுந்த சில இளைஞர்கள் ஒரு விசக் கழகத்தை மே மாதம் 18ல் ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். அன்று கலாசேகந்திராணைச் சேர்ந்த திரு பசுபதி இறைவனாக்கம் பாடினார். கலிசங்குத்தின் தலைவர் திரு சுப்பராயசுய்யர் கூத்திருந்த அணவனாரவும் வரவேற்றார். கலிசக் கழகத்தை ஸ்ரீமதி ஆனந்தி துவக்கி வைத்தார். இவ்விழாவுக்குத் தலைமை வகித்த திரு வி.வா. இரத்தராதம் கலிசக் கழகத்தின் அலுவலத்தைப் பற்றிப் பேசினார். குமாரி வசந்தாவும் சிவாமனாவும் நடன கிருத்தனத்தினர். நூக்க நாடகங்கள் இவ்விழாவில் இடம் பெற்றிருந்தது. காரியதரிசி திரு ஆர். ராமானுஜம் விழாவுக்கு வந்திருந்தோர் அணவருக்கும் நன்றி கூறினார்.

கோத்திராபாத் தென்னிந்தியர் கழகத் தினர் பதினொழுவது ஆண்டுவிழா வை வெகு விமரிசையாகக் கொண்டாடினர். தமிழ்நாட்டின் பிரபல எழுத்தாளரான திரு பி. என். ராமையா அவர்களின் 'பிரெசிடென்ட் பஞ்சாட்சரம்' என்ற நாவல் நாடகம் மேற்படி கழகத்தின் நாடகக் குழுவினரால் தயக்கப்பட்டது. மேடை அலுபயம் அதிகம் இவ்வாமலிருந்தபோதிலும் கலாசா சேஷன் கலையும் கழக அங்கத்தினர்களின் உற்சாகத் திரு பி. பி. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்களின் உடரக்கையில் வெகு தங்குக தயத்துப் பெயர் பெற்றார்கள். திரு என். ஆர். பாலகம்பிரமணிய அவர்கள் அவர்களின் தலைமையில் நாடகம் துவக்கப்பட்டது. அவர் தமது தலைமையுடைய நாடகத்தில் பங்கு கொண்ட நடிகர் களைப் பாராட்டினார். இவ்விழாவை முன் விட்டுப் பல பிரமுகர்களின் ஆகிலும் கட

குறையும் அடங்கிய "நினைவு மண்டபம்" ஒன்றும் வெளிவிடப்பட்டது.

நாடகத்தில் உயர்ந்த தரத்தைப் பாராட்டி, திரு ஏ. மெய்யில் என்பவரும், திரு பெனர சுப்பிரமணியன் என்பவரும் வெள்ளிக் கோப்பைகளைப் பரிசாக அளித்தனர்.

பிரயாசு கிரீஸ் பாக்க தமிழ் நூல் திருப்பதினார் ஏழாவது ஆண்டு விழா வைப் பத்தியுடன் திரு எம். கணபதி அவர்கள் தலைமையில் கொண்டாடினர். குமாரி வெல லட்சுமி இறை வனாக்கம் பாட கிரீஸ் துவக்கியது. காழ்த்துணரகிலும், ஏழாவது ஆண்டு அரிகணைகளும் வேலானார் திரு வெங்கடகிருஷ்ணன் படித்தார். திரு சி. வி. சுப்பரமணியம் அரிய கோற்பொழியொன்றை திஷ்டித்தினார். தொடர்ந்து குமாரி சௌந்தவா கோஷ்டியினரின் இன்னொரு கச்சேரி தடை பெற்றது. திரு ஆனந்தநீரத்தனின் நன்றி உதரவுடன் விழா இனிது நிறைவுற்றது.

தேவகோட்டை சங்கரக்க கங்கத்தில்
ஆதரவில் சம்பந்தித ஸ்ரீ வுங்குதி ராம நவமிதில் ஸ்ரீராம சாரமன "சங்கரவர்த்தித் திருமகன்" என்ற வசன காவியம், மேற்படி சங்கக் காரியதரிசி திரு வை. கோபால கிருஷ்ணசுய்யர் அவர்களால் படிக்கப் பட்டது. 14-3-35த் தேதியன்று ஸ்ரீ ராமர் பட்டாபிஷேகம் வெகு சிறப்பாக தடை பெற்றது. மேற்படி தற்காரியத்தை காழ்த்தித் திருப்பிக் துக்கத்து அவர்களிடமிருந்தும் காஞ்சி காமகோடி ஸ்ரீ சங்கராச்சாரிய கலா மிகுதியிருத்தும் கடைத்த ஆசிர் செத்திகப் படிக்கப்பட்டது. சங்கத் தலைவர் திரு ஆதி. ராம. மெய்யப்ப செட்டியார் அவர்கள் ராமாயண காவிய பாத்திரங்களைப் பற்றி அரிய கருத்துக்களை எடுத்துரைத்த நன்றி கூறினார். துக்கத்து அவர்களின் மத்திராக்கத்தை பிரசாதம் முதலியன வழங்கப்பட்டு இராமர் பட்டாபிஷேகம் இனிது நிறைவேறியது.

கோழம்பு பாரதி இளைஞர் சங்கத்தில்
இவ்விசக் சொற்பலிதிரி கருப்பின் நான்காவது உட்கம் திரு வி. மத்து தலைமையில் சிறப்பாக தடைபெற்றது.

அறிஞர் அ. தங்கவேலுநர் தமிழ் மன்றவின் "தீத்தார் பெருமை" என்னும் அறிஞரம் குறித்து கிரியுரை ஆற்றினார்.

திருவாளர்கள் அ. பட்டாபா, டி. பி. இருதயராக, வி. தம்பிராசன், செ. பொ. பாலியா ஆலியவர்க்கு. "நாட்டி" என்னும் பொருள் குறித்துப் பேசினார்கள்.

சங்கத் தலைவர் நயமணி திரு கந்திராசனார் பொதுவியல் கிரிசனம் செய்தார்.

திரு டி. பி. இருதயராக இளைச் செயலாளராகவும், தி.வி. மத்து செனரவ அங்கத்தினராகவும் தெரிவு செய்யப்பட்டார்கள்.

“உங்கள் பற்களை பாதுகாருங்கள்!”

விளம்பரம் பல் அகத்தியர் எப்படி என்று கூறுகிறார்

உங்கள் பற்களை சீரான சா-
லத்தில் துக்காமல் சிவந்த
ஒப்பெல். துக்கவே படும்
செய்யுடன் சாப்பிட்டால் உங-
கம் ‘கிளாக்’ தேடுவர்
பரிதாபத்துடன் பணிவுடன்
வீணோ....

சாப்பிட்டு
நினைவாக
வருத்தினை
பித்ததான்
சீரானவர்கள்.
துக்காமல்
இப்படி பல்

பெண் பரிதவிக்கிறார் உடனே
உத்தரம் செல்ல வேண்டும்.

எனவே முதல்
அதன் தீர்ப்பு
ஒன்றுமே இல்லை
செய்யுடன். இவ-
ரின் தீர்ப்பு. முதல்
அதன் தீர்ப்பு
செய்யுடன். இவ-
ரின் தீர்ப்பு. முதல்
அதன் தீர்ப்பு.

புதுதான் பல் அகத்தியர் என்ன
பணிவுகூறும்.

இவ்வாறு பல்
கவியோடு முதல்
பற்களை ஒன்ற-
அதன் தீர்ப்பு
புதுதான் பல்

புதுதான் பல் அகத்தியர் என்ன
பணிவுகூறும்.

உங்கள் பற்களை சீரான சா-
லத்தில் துக்காமல் சிவந்த
ஒப்பெல். துக்கவே படும்
செய்யுடன் சாப்பிட்டால் உங-
கம் ‘கிளாக்’ தேடுவர்
பரிதாபத்துடன் பணிவுடன்
வீணோ....

எனவே முதல்
அதன் தீர்ப்பு
ஒன்றுமே இல்லை
செய்யுடன். இவ-
ரின் தீர்ப்பு. முதல்
அதன் தீர்ப்பு.

Wisdom

நீடித்து
உழைக்கும்
தேப் பரவு

ஆதர். முன்மீம் பக சக்திரிங்கனும் இப் படியே. அவைகளும் ஒரு மகத்தீரணிய எகவா உண்மையாகவும் கூடியிருக்கின்றன. மற்ற மதங்களுக்கிடையே எழுபது போய்கள். மனிதனின் ஆதர்மாவை உண்மையான மகத் துதல் திருப்புகத்தாக அவன் உடனே அறிப்பது நியாயம் என்று கொள்ளக் கொண் டிருக்கிற. இதில்தான் சிறுமையிலிட்டதற் காக உட்காணிக் கிறித்தவர்கள் இம்சிற்பது சகலமாக இருக்கிறது. சீர்ப்பாதிஸ் இல்லாம் நடந்து வந்தாக்கப்பட்டது திற வகுப்புகளும் இன் ஆசிரியரையும். ஆப்பிரிக்காவிலும் பெரும் பாகங்கள் எழும்பின் கண்ணில்களின் வெற்றி களாக முன்மீம் பிரதேசங்களாகப்பட்டன. ஐரோப்பாவின் ஒரு பாகம் கூட எழும்பின் ஆதி க் தத்துவம் இருக்கிறது. ஆனால் அந்த நியாயப் படியாகிவிட்ட.

பாதிர். அரசு இவ்விரண்டு நாடுகளின்
ரீதியும் இவற்ற முறியிலும் மாறுதல் இல்
இல்லை. என மதங்கள் கோலத்தில் போதி
தும். 1 அமைக்கப்பட்டது. பரந்தாரி சபை
பெயரிலேயேயும். இவ்விய காலங்களில் சில
காலம் கைகங்கை ஏற்பட்டதுண்டு. - மூலம்
- அளவு ஓர் மதங்கள் ஏற்றுதல் பிரமத
கருத்துச் சக்திமையிந்ததுமன்றி. - சுகா
வலியுடைய வழக்கமாக இத்தக. ஓர்
மையம் வ. இத்தகையில் பெரும்பாலும்
மதம் மதத்துக்கு மாறினா. பிறகு இது
மதத்துக்கு இத்தக. அசோகர் போன்ற
புத்த மதத்தைச் சேர்ந்த அரசுகள் இது
மதத்துக்கும் ஆதரிக்கலாம். இத்தகைய
மதம் மதத்துக்கு தான்யம் சேர்ந்தது.
இவ்வந்தியாவிலும் ஓரளவு புத்த மதம்
மதங்கள் பரவியிருந்த போதிலும். மதம்
பெரும்பாலும் சாது. சைவம் சித்தாந்
தங்கள் போன்றவற்றை வந்தனர். அபூர்வமாக
இவ்விதத்துக்கு கைகங்கை. அகநாமங்கலம்
ஏற்பட்ட போதிலும். சித்தகருடனையே
வாழ்த்து வந்திருக்கின்றனர். தமிழ்நாடு
முழுதும் சித்தகருடனோடும், சிவாலயம்
கருடனோடும் இருப்பதே இவற்றம் போன்ற
சக்தாட்சியாகும்.

சாதுகித், புத்தமதம் எல்லாத் எதிர்ப்புறிக்
காங்கிரசுப்பகுதி, அமைத்ததில் அந்த மதம்

மதப் பிரசார கமிஷன் மத கத்திரத்தின் முக்கிய அம்சமாகும். பல மதத் தலைவர்கள் மத மதத்தைத் தோற்றவர்களின் தன்மைக் காக மட்டுமின்றிப் பிர மதவர்களின் தம் மதத்துக்குத் தோற்றுக் கொள்ளுவதற்காகவும் பிரசாரம் செய்வது காது கடமை என்று கருதுகின்றனர். அதற்குப் பிர மதங்களில் தவறான கொள்கைகளையும், தோ ஒழுக்கக் களையும் எடுத்துக் காட்டிக் கண்டிப்பதும் கும்பு உரிமை செய்கு வாதாடுகின்றனர். இவ் விலும் எல்லா மதங்களும் ஆள் போப்பதி தும், மற்றவர்களைக் கண்டிப்பதினும் கூடு பட்டால் கூகதும், குழப்பமும் ஏற்படுவது தீர்மானம். ஆதலின், மதப் பிரசாரத்தை வரப்பின்று அனுமதிக்க முடியாது. ஆதலால், அனை நாற்புகளை திணைப்பதும் சிக்கலான பிரச்சினையாகும்.

ஒரு மதத்தைப் பின்பற்றுபவனைப் போலவே எம் மதத்தைவர் எல்லாமல் நான்மதத்தைப் பின்பற்றுபவரும் மத கத்திரமாகும். காங்கு கிகள், மதங்களில் கொள்கைகளையும் சம்பிர தாயங்களையும் எடுத்து எவ்வளவு தூரம் பிரசாரம் செய்யலாம் என்பது இக்காலத்தில் அரசாங்கங்களுக்குக் கஷ்டமான கேள்வியாக இருக்கிறது. எல்லா மதங்களிலும் அம்ம ணுறை சம்பவங்களும், சரீத்திரத்துக்கு ஒவ்வா க வரலாறுகளும் காணப்படுகின்றன. அவை களை எடுத்துக் காட்டுவதைத் தடுப்பது அநி யாயமாகும். ஆனால் அதன் மூலம் மதங்களி லும், மதத் தலைவர்களையும் பலமாகக் கண்டித்துக் கத்திரம் இருந்தால், மதத்தில் அதிகப் பற்றுள்ளவர்கள் உள்ளம் கொதித்துக் கவகை செய்வார்கள்.

மதத்தைப் பற்றிய பிரசாரங்கள் சம்பந்த மாகவும் இவ்விதப் பிரச்சினைகள் எழப்படுகி ன்றன. அனை அளத்ததற்கும் மூலகாரணம், மதப் மக்களின் ஆர்ந்த சண்டிசினைய ஆதர மாகக் கொள்ளப்படுப்பதே. வெறும் வாகத் தால், அதைப் புரக்கவாக்க முடியாது. ஆதலால், ஒரு கூட்டத்தாரின் உணர்ச்சிக்காக அதில் பிரமதவர்களின் கத்திரங்களின் மறுக் கவும் முடியாது. இரண்டையும் சமாளிப் பதே சாதுர்யமான சாதுத்திரம். அரசியல் தலைவர்களுக்கு இக்கச் சாமர்த்தியமில்லா விட்டால், அவர்களின் ஆட்சி நிலைபெர டிருக்காது.

குடும்பக் கட்டுப்பாடுகள்

இதுகாறும் மானிட வாழ்க்கையில் முக்கிய சின்னம் குடும்பமேயாகும். விவசாய சைப்பத்திலும் நான் இது பிரதானத்துவம் பெற்றது. சஞ்சார சகாப்தத்திலும் ஓரளவு குடும்பக் கட்டுப்பாடுகள் இருத்திருக்க வேண் டும். ஆனால் ஓரிடத்தில் தங்காமல் காடுகளில் சஞ்சரிக்கும் கூட்டங்களிடம் அதிகமான கட்டுப்பாடுகள் இருக்க முடியாது. அவற்றை ஏற்றுக் கொள்ளாதவர்கள் எனில் பிரிந்து போய் விடுவார்கள். மதத்தைக் கூட்டத்துக் குப் போதும் சொத்தாக இருத்ததால், கால் தத்தைவரைக் காட்டிலும் கூட்டத்தின் தாய கர்களுக்குச் சொல்காது அதிகம்.

பம்பாய் பரதீய சங்கே, கிடைக்காத திங் ஆதலின் மே யாதம் 11த் தேதி கும்பா சித்திரசேகரனின் பரத நாட்டியம் வேகு தீதம்பரம் தடைபெற்றது. பம்பாய் மாதுகா பேரத் கணுதி மண்டபத் தித் தடத்த தித்த தடன திம்ச்சித்த திராண ராக்கித் வத்து குயி விருத்தனர். குயர் சித்திரசேகரன் தடன விருத்தனர் அங்கும் சரீத்தும் பரதநாட்டியம்.

விவசாய சகாப்தத்தில் குடும்பம் முக்கிய ன்றாய்மைவற்று. விவசாயமும், குடிசைத் தொழில்களும் ஒரு குடும்பமாகப் பாடு பட்டால் நல்ல பணம் தரும், தந்தை, தாய் மக்கள் இடை விடாமல் போந்து ஓர் வீட்டில் வசித்து, ஓர் தொழில் புரிந்து வரவேண்டி விருத்ததால் குடும்பத்தாரர்களுக்கு லிஷும் தெருங்கிய சம்பத்தங்கள் ஏற்பட்டு, அவை சம்பிரதாயங்களாகப் பரிணமித்தன.

குடும்பக் கட்டுப்பாடுகள் பகலிதமாக இருந்து வந்திருக்கின்றன. ஆனால் நாகரிகம் வளர்ந்த நாடுகள் எல்லாவற்றிலும் சில நிலங்கள் பொதுவாக வழங்கி வந்தன. சிற் சில மனிப் பிரதேசங்களில் பெண்கள் குடும் பத்துக்குத் தனிமை வகித்த போதிலும், புகழ்பெண் பெரும்பாலும் அதன் தலைவனாக இருந்து வந்திருக்கினர். குடும்பத் தலை வளுக்குப் பல சமூகங்களில் குடும்பத்தார் மீது சர்வாங்காரம் இருந்தது. தனது தம்பிகளையும், மனைவியையும் தர்மபுத்திரர் சூகாட்டத்தில் பணயமாக வைத்ததொன்றே இதை நிரூபித் தப் போதுமானது. பழம் கிரேக்க, யூத இலாகாங்களின் மூலம் அந்தச் சமூகங்களில்

பிரதமன் லட்சியத் திட்டியான ஓர் நினைந்த வன்
 இரதப்பிசாந்த வந்தியத்தத வந்த வந்த
 வந்தியத் வந்த வந்த வந்த வந்த வந்த வந்த
 இவ வந்தியத்தத வந்தியத் வந்தியத் வந்தியத்
 வந்தியத்தத வந்தியத் வந்தியத் வந்தியத்

எவரேவர் போற்றுகிறார்களோ

அங்குள்ள பீடபூசை மக்கள், உதறும் அங்குமிங்குத்
இருள்வளரில் வெள்ளைக்கொம்புத் தாதுவதற்கு,
உணர்வுகூர்ந்த போதறுகிறார்கள்.
இருள்வளரில் துடிக்கிறார்கள் மக்கள்தான்
விடுகப்படுகிறார்கள். உதறும்

புள்ளிகள்

தீர்மானம்.

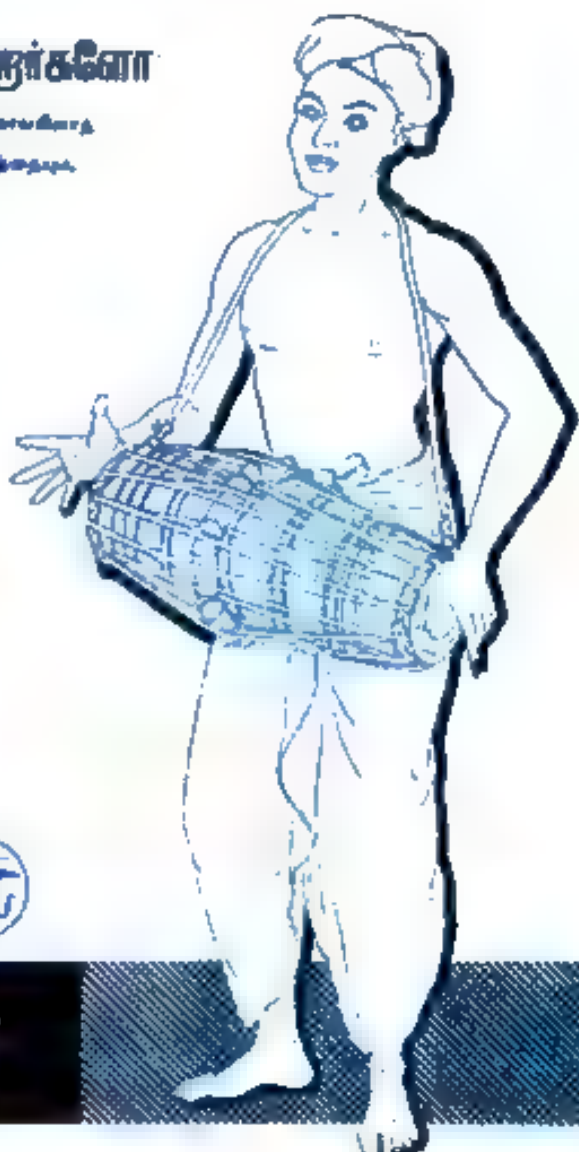
**கிமடூர் மஸ்கள் &
பொங்கிளாட்கள்**

● 1997年12月1日

செய்தி: 2017-05-17 11:00:00

பி.சி.எஸ். கெட்டிஃ அனைத்து அரசியல் கட்சிகளையும் சேர்ந்த ஒரு கூட்டணி அரசை ஆளவேண்டும்.

W. A. Szymanski & Associates (Pawnee) LLC, owner - 1

தகப்பன் தனது மகளை விரைபும், தெய்வத் துக்குப் பரி கொடுப்பதுமுண்டென்று அறி வியேரும். ஓர் புருஷனுக்குத் தன் மனைவியும், தந்தைக்கு மகன் மேலும்தான் அதிகாரம் 'சர்வதோழன்' அதாவது 'எல்லாவற்றது' என்று வடமொழியில் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

மனைவி மனவிசையாக இருக்க வேண்டு மென்று விஷயம் அனேகமாக எவ்வா டிடல் கவிதும் வழங்கி யுக்கிருக்கிறது. ஆனால் புருஷன் பல மனவிசை மனங்களுக்கும் வரக்கூட மா எழக்கூடிய சாதாரணமாக இருக்கத் து. மகன்மது நர் அகர்தன் ஒரு மன்களில் தான் த மனைவிகளுக்கு மேல் விவாகம் செய்து கொள்ளவாங்கு என்று விதிக்கது அச்சமயக் கில் ஓர்வன் சிவிரத்தாராகக் கருதப்பட்டது. ராமன் வகைத்தினி சிறதனாக இருத்திக அவனுக்குப் பெரிய பெரிய. தம் தகப்ப னுக்குக் தக்கவராக மூன்று மனைவிகளும், மருதும் பல மனைவிகளும் இருக்க. தான்கு சைவகாரிகளுக்கு மட்டும் ஒரு மனைவி இருத் தது. ராமாயண சரித்திரம் தொத்திய காலத்தில் இது ஓர் தக்கிய சமயப் பிரதிப லாக இருந்திருக்கக் கூடுமென்று நாம் ஊகித் ததிலாம்.

எய்துள் ஒரு புருஷன். அவன் மனைவிகள மக்கள், போய்பெய்களை ஓர் விட்டிய வசிய் வது வரக்கூடாது இருந்தது. தகப்பன் இருக்க யின்றும் சர்க்காரர்கள் ருக் குறிப்பாக வரிப்பதுமுண்டு. குடும்பத்தின் அங்கத்தினர் கள் எவ்வகைத்தவர்களென்களாம் அதன் பொது வரம்பளவாகக் கருதப்பட்டது. ஆதலால் குடும்பத்தில் பெருமான், குழந்தைகள், பிதாவர்கள், வர்கள் எவ்வகையரையும் போஷிப் பது குடும்பத்தின் பொதுப்பாக இருந்தது. இவையும் பெரிய குடும்பங்களில் சதத்திரம் தினவராக இருக்காதும். கங்கத்தினர்கள் கவிசையற்ற வரது வசியிசுந்தது.

தொழில்பற்றி, கவி, மதம் அனைத்தும் குடும்ப விவகாரங்களாகவே விருத்தன. குடும் பத் தில்லவன் மதம் மாறினான் அவனைவி குடும்பமும் சர்க்காரணமாக மாறிவிடுந். சர்க்காரங்களும், வரக்க வரக்கூடியும் குடும்பப் பரம்பரையாக தெரிந்தவன் திரைபெற்ற இருந்தன.

குடும்பத்தில் ஒத்தனமையும், சம்பிரதாயக் களும் சித்தியாயும் இருப்பதற்கு விவாக கருவகையிதும், சமைய முறைகளிதும் கருமை யான கட்டுப்பாடுகள் தேவையாக இருந்தன. பாசகத்தில் மனு சர்க்கரிதலில் கூறியுள். விரணுநீரம் தர்வர ஒன்றிசைக்கு அம்சத்தைக் கவித, பொதுப்பாதும் தடைமுறைகளில் திவ கவிதம், உணவு, விவாகங்களை அடிப்படை யாகக் கொண்டு வகுப்பு வித்தியாசங்கள் பாசரம் பட்டினம். இவ்விதம் உண்டாக வகுப்புகள் தவித்த தொழில்த சேவத் வகுத் தவழுது ஒர் சரி அங்கது வண்ணமாகக் கருதப்பட்டது. இவ்வாறிலும் ஒரு சாதிலி லுள்ள விவ வகுப்பினர்கள் தமக்குள்ளும் பண்புணம், பண்கொண்டனமை வன்ற தித் துக்கள் ஏற்பட்டிருக்க முடியாது. தயிற் தாட்டிய சமீபகாலம் வரைகல் பிராமணர் களுக்குள் வயவண்ணவர்களுக்கும் பரந்திருக்கவும் சேர்ந்து வ சான்றுவகிலும், இவ்வாண்டு வரப்

வரல் எங்கே?

பாரும் விவாகத்துக்காகப் பல கட்டடங்களா கப் பிரித்திருக்கின்றனர்.

சாதிப்பிரிவின்கள் சில தாடுகளில் தீவிர மாகவும், மற்றத் தேசங்களில் மிதமாகவும் இருத்தன. ஆனால் விவகாய சகாப்தத்தில் எவ்வா தாக்கில்களிலும் அவை இருத்து வத்தன. விரிந்தவ, முஸ்லிம் மதங்கள் அமைவின் ஒத்திசை எக்பொருக்கும் சமூகத்தில் சம அத்தத்து கொடுக்க முயன்றன. விரிந்தவ சமூகத்தில் அது அதிகமாகப் பரிக்கவிலும், ஐரோப்பியப் பாதிசை வெளிப்புகவில போல் சமத்துவத்தைப் பிரசாரம் செய்கை ரோவகாது தங்கள் தங்கள் தாட்டிக் அனாத் செய்கவிலும், ஆனால் பிரிவின்கள் செய்வத் ததையும், தொழிலையும் பெரும்பாதுய அடிப் படைவாகக் கொண்டிருத்தன. முஸ்லிம் மதத்தினரிடமே சாதி வேற்றுமையை நன்ற வாக இருத்தன. ஆனால் போரில் தொல்வி வற்ற எதிரிகளையும் அவர்களின் மனைவி மக்களையும் அடிமைவாகச் செய்யும் கொடிய பழக்கத்தை முஸ்லிம் சேஷிபுதிசன் அனு சரித்து வந்ததால், அங்கம் சன்னமயமான சர்க்க சமத்துவம் ஏற்படவிலும்.

விகவும் பெரும்புறமென்கக் சமூகமும், ஐரோப் பிரிசன் கட்டத்தத ஆண்ட ரோம சாம் சாதுமும் அவற்றின் குடும்பக் கட்டுப்பாடு கள் குவித்ததாக அறித்துண்ட வென்று சரித்திரங்கள் கூறுகின்றன. இதற்கு பாசுக், இத்திய, சை, ஆத சமூகங்கள் அகட்டுப்பாடு களின் காரணமாக எய்வாறிக் கொடுமை களைவம், பரட்சிவிசையும் சமாளித்து இன்னும் சீவ சமூகங்களை இருத்து வருகின்றன.

இவ்வித சகாப்தத்தில் குடும்பத்தில் நியை மயமயாகும் என்வித உயலில் மற் கொன்றி விருத்தும் சமூகப்பிரிவின்களில் ஏக்கியமாய் வது. இரண்டாயிரம் ஐந்தெருக்கமான ததரக் களில் ஒன்றிற்கு அனாதைப்பட்டிய விரிய கண்டுகவிலக் கூறிக்கின்றனர். ஒவ்வொருவர் தன்கிட்டத்தில் வேறுவிதமான தொழில் புரிய தால், பெற்றோர்களும் மக்களும் சேர்ந்து வசிப்பதிலும், இவம் பிராயத்திவியே குறித்

தேவியை குதிரை ஓட்டுபவர் : இந்தப் பக்கம் குதிரைகள் எதெல்லாம் போகின்றன?

வடகிழை வடிக் குடும்பத்திலிருந்து அனுப்பி விடுகிறார்கள். கணவனும், மனைவியும் வேண்டியே இடங்களில் வேலை செய்வதாக. இரவில் மட்டுமே எதிர்ப்பது சாதாரணமாகிறது. அவரவர் சம்பாதிப்பதைத் தனி யாகப் பார்ப்பதில் போட்டுச் செயல் செய்கின்றனர். கிணாசெல்லும் கையமாகி வருகிறது. கிழவர்களால் போஷிப்பதற்கும், கஷ்டங் களில் சொத்தக்காரர்களுக்கு உதவி செய்வ தற்கும் அரசாங்கத் திட்டங்கள் செயல்பட்டு வருகின்றன.

இம்மாதிரிகளான குடும்பம் கிடைத்த லிட்டக் கூடும். அதனால் சமூகத்துக்கு என்ன விளைவுகள் நேரும் என்பதைப் பல அறிஞர்கள் கவனித்து வருகின்றனர். செயல்முறையைப் போல் சமூகப் பழக்கவழக்கங்களைத் தரிசமாச மார்த முடியாது. இயந்திரத் தொழில் சென்ற 186 வருஷங்களில் சில தான்களில் பொருளாதாரத்தை அடியோடு மாற்றி விட்டது. ஆனால் அவற்றின், மக்களின் சமூக வாழ்க்கை பெரும்பாலும் கிணாவ சகாப் தத்தின் சம்பிரதாயங்களின் அனுசரித்தே நடைபெற்று வருகிறது. புதிய பொருளாதார முறைகளின் பலன்கள் முற்றிலும் வெளிவராததற்கு இன்னும் பல நாறு வருஷங்களாகலாம். அதன்பின் இயந்திர சகாப்தத்தின் முற்றிய தான்களின் குடும்பம் மகந்தது விடலாம். குழந்தைகள் கூடக் கணவனிலகாத தூதன முறைகளின் பிறக்கக் கூடும். தற்போதைய தாய்ப்பதிய முறை மிகு வாய்க்காக்க சமூகப் படக் கூடும்.

குடும்பத்தின், உட்குட்பாடுகள் தனி மனித னின் உத்தரோத்தமக் குறைத்த அவன் தனி யின் பாரதந்தை உத்தரவின்றன. ஆனால் அதற்குப் பதிலாக சிவப்பெற்ற அன்பும், கனத்தமான கிழிச்சியும் கொடுக்கின்றன. இரண்டையும் இழந்தால் மனித வாழ்க்கைக்கு காரணம், தட்டமாத என்று நினைப்பது கைய மல்ல. தமக்குக் குடும்ப வாழ்க்கையிலகாத சமூகத்தைக் கற்பனை செய்து கொள்ளுவது கஷ்டம். ஆனால் புத்த மதம் பெருகிய காலத் தில், ஆபிரக்கணக்கான ஆண்டுகளும், பெண் குடும்ப வாழ்க்கையைத் துறந்து வசித் தனர். நாடெங்கும் தங்களுக்கு வேண்டிய விடுதி உட்டினர். அடுத்தா ஒவியர்கள் போன்ற ஒப்பந்த கிணவின் தோச்சி பெற்ற னர். ஆரியாவின் பல நாடுகளுக்குச் சென்று புத்த மதத்தை கதாபித்தனர். குடும்பத் தினரை விட அவர்களுடைய வாழ்க்கை பல

வந்ததாயினோ, இப்பின் னாததாயினோ இருக்கது என்று எப்படி நினைப்பது?

இயந்திர சகாப்தத்திலும் குடும்பத்தைப் பாதுகாக்க வேண்டுமென்று விருப்பமும், அதற்குச் சில முக்கிய சிற் திருத்தங்கள் செய்ய வேண் டும். பெரிய நகரங்களில் கட்டக்கூடான மக்கள் உருவத்தைத் தடுத்துச் சிறிய மட்டணங்களில் குடும்பங் களைப் பரவியிருக்கச் செய்ய வேண்டும். நெருக்கிய சிற்

குடும்பமாக குடும்பமும் சிறிய தொட்டத்தொடு கடிய தனி வீட்டும் இருப்பதற்கு வசதியளிக்க வேண்டும். குழந்தைகள் பதினாந்து வயது வு வர விலகாது பெற்றோர்களிடமிருந்து கொண்டு வந்து வந்த பதினாறு வயதற்குச் செவ்வியங்கள் செய்யப்பட வேண்டும். கடியவகையிலக் கணவனும் மனைவியும் ஒரே தொழிலினோ, அருகாமையினோ வேலை பார்ப்பதற்கு ஏற் பாடு செய்ய வேண்டும்.

குடும்பம் அழிவக்கூடிய நிலை பார்த்துக் குடும்பம் காலம் வராத என்று எண்ணுவதற்கு இட் முண்டு. எவ்வளவு துரிதமாக நாம் முன்னேறி னாலும், கிராமவாசிகளின் சங்கிலிய மொத்த னுத்தொருவரையின் னாடுவையிடக் குறைவ தற்குச் சில துற்றுகளுக்காலது செயலும், ஆவிலும் பயன்பா, கஷத்தா, செவ்விய, புதிய முதலிய கிழநகரங்களின் னுத்தொருவ பெருகி வருவதை ஆராய்ந்தால் கவனிக்கிட முண்டு. இந்த நகரங்களுக்கு னம்பது னாறுக்குக் குடும்பம் புதிய தொழிலாளியோ, கண்க்கு கூடமோ கதாபிக்கக் கூடாது என்று கொள்ளையைப் பாரத சர்க்கார் ஏற்று கொளிய இம்மாதிரிகள் அமெரிக்கா அவ்வது கோவியத் குடும்ப நாளைத்தின் கொட்டை னாடு வருவதைத் தடுக்க முடியாது. அக் திருப்பவர்களுக்கும் மற்ற மக்களுக்குமுள்ள வித்தியாசங்கள் வளர்ந்து நாட்டின் து துமை குவித்து போய் விடும்.

எனில் வாழ்க்கையும், மதப்பற்றும் குடும்ப வாழ்க்கைக்கு அவசியமானவை. குழந்தை களை வளர்ப்பதற்கும், முதிவோர்களால் பரா மரிப்பதற்கும் பொதுமையும், அன்பும் அவ சியம் வேண்டும்.

விஞ்ஞானத்துக்குப் பொருத்தாத அன்பு களை விடக்கி, மதக் கொள்கைகளைத் திருத்தி யமைத்து, அதன் பிரசாரங்களையும் புது னுறைகளையும் காலத்துக்கேற்ப மாற்றுவது யிகவும் அவசியமானது. இரண்டின் சாத்தி யடின இப்பணியைத் தொடங்கி யிருக் கிறார். ஆனால், இயந்திர சகாப்தத்தை வெறுத்து கிணாவ சகாப்தத்தை நிலைநிறுத் தும் முயற்சியோடு அவருடைய மதக் கோட் னாடுகளும் பிணக்கப்பட்டிருப்பதால், அவற் றின் புதுண பணியையும் அடைவது துரியம். அவரைப்போல் பல மகான்கள் தொன்றி, இயந்திர சகாப்தத்திலும் மதத்துக்கு உயர்ந்த பதவியை நிலைநிறுத்துவார்களாகில் அதன் தன்மை மேம்பட்டடையக் கூடும்.

சுசுகேடும் சிறுவன்!

அவனைக் கோடுக்காதீர்கள் — உணவில் அவனுக்குப் போதுமான அளவு வைட்டமின்கள் கிடைக்கவில்லை போலும். எலும்புகளையும் அவயவங்களையும் வளரச்செய்ய அதேக குழந்தைகளுக்கு அதிகப்படி வைட்டமின்கள் தேவை.

பெரியவர்களுக்குக்கூட அதிகப்படி வைட்டமின்கள் தேவை. ஆகையால் உங்களுடைய குடும்பத்தாருக்கு மல்டிவைட் கொடுத்து, வைட்டமின் குறைவு ஏற்படாமல் பாதுகாத்துக் கொள்ளுங்கள். மல்டிவைட் பதிகைய உண்டாக்கி. பலமின்மையை ஒழித்து தொத்து வியாதியைத் தடுக்கும் சக்தியை வளர்கிறது.

**உங்களுடைய
டாக்டரைக் கேளுங்கள்!**

மல்டிவைட் மாத்திரைகளைச் சரபிடுவதே ஒரு கைம்! அவைகள் குழிசரமான முறையில் சர்க்கெட் — கோட் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன.

30 மாத்திரைகளும் 60 மாத்திரைகளும் கொண்ட பாட்டங்களில் எல்லா மருந்து வியாபாரிகளிடமும் கிடைக்கும்.

குரபகமிருக்கட்டும் மல்டிவைட் உங்கள் ஆரோக்கியமாக இருக்கும்படி செய்கிறது.

BDH

பிரிட்டிஷ் டரக் ஹவுஸஸ்
(இந்தியா) பிரைவேட் லிட்.
தபால் பெட்டி 1341, பம்பாய்-1

ஒருவருக்கு ஆளாயிருப்பதும் பார்த்தமாத்றி ரத்தினமேயே நிதாமித்துக் கொண்டு விடுவார். தகராசைப் பிழை மன்னுரையி எவ்வளவுக்குச் சாப்பிடுவான் என்பதிலிருந்து, கனெக்டர் ஆயின் மனாரக் கத்தலாயினில் கனெக்டர் எவ்வளவு ஆடுவிரைக்கிறது என்பது வகரையின் அங்குக்கு மனப்பாடம்.

எத்தனை உபரா சேட் வெளியில் போவிரைக் கிறது என்பதைக் கவனித்துக் கொள்வார்; 'ஒரு ஓயல்' என்று சாங்கர் மனியில் உப் பாடு கேட்கும்போது கனெக்டர்மேயே 'ஒயல்பு' பிராக்கி எவ்வித உட்கார்த்திக்கு கிறது என்பதையும் கவனிப்பார். இரண்டு அங்கா என்று கிளித்தபடியே வந்து 'கட்டாயம்' இரத்த எடுக்கும்போது ஒரு துண்டை காயில் போட்டுக் கொள்ளும் கனெக்டர்க்கு, சம்பளம் கொடுக்கும் போது ஒரு துண்டு அங்கா பிரயத்தனம் பிடித்துவிட வேண்டும் என்று 'செட்டை'யில் குறித்தக் கொள்வார். சாப்பிட்ட கனெக்டர் எழுது வதற்குப் பேரிட்டில் தன் பக்கத்தைக் கண்டு பிடிக்கத் திணறும் பெருக்களாகக் கடை பக்கி கிளா பிளாக்கிப்ப பக்க தப்பறும் 'கரெக்டா' க் கொல்லி விடுவார்.

'அட்டாவதானி' என்பது அவருக்கே பொருத்தம்!

'கப்பன் இரண்டரை', 'இரண்டு பேர் ஒன்பதாய்', 'பிச்சுய்யோ', ஒன்று எவ்வளவு போகிறது', 'காக்கி' கடை சங்கரன் கனெக்டர் பன்னிரண்டரைவரை — இத்தனை ருதற்கும் கவனமாகக் சேதி எய்த்துக் கிளவதன்மை காக்கிப் பெட்டியில் போட்ட படியே, கட்டத்தோடு கட்டமாகத் தப்பி விடப் பாரக்கும் ஆளாயிருப்பதும் 'கனெக்டர் கனெக்டர்' பிடித்து ஆளுகிற தருத்தபடி சட்டையைப் பிடுங்கி வைத்தோர், பத்து காசி தண்ணீர் இரத்தத்துக் கொட்டியிட்டிப் போலும் படி தண்டனை அளித்தோர், திவ்வதற்குத் தீர்ப்புத் தருவார்.

இடைவிடையே ஒன்று கிடைக்குமோது கட்டளை வாசலிலிருந்து கொக்கியைவரையின் சென்று 'தொட்டி'யில் விடுவார், தம் பக்கத்து கிளா பிராக்கிலிருந்து 'யுகி' பானி எடுத்துக் கொண்டு போவனாக, கனெக்டர்மேயே பிராக்கிக்கு 'யுகி' காப்பி' கொடுத்தானு. தன் காயில் கனத்திக் கொண்டானு என் பதைவும் அவர் கவனிப்பார். **பூ?**

பிரதம சர்க்குமான்டர் பரபரித்துக்கு தானிக்குப் பார்வைவாக கட்டாயம் கவப்ப தற்கு என்ன பகைக்கனெக்டர் தயாரித்தான் தெகிய என்று ஆர்டர் 'கொத்தபடியே, 'பெயி' கிளா' தம்மேயே கனெக்டர் தின்று கொண்டிருந்தான் கனெக்டர் விட்டுத் திரும்பி இடத்துக்கு வருவார்.

இம்மாதிரி வெகுவாகப் திருமையாகக் கிட்டாய்வயர் கனெக்டர் கவனித்து வந்த தாக் கியாயாரும் ஒன்று பெருகிவது. கொடுக் கிற கனெக்டர் தன் கொருகியப் பெருகிவெய் என்று கனெக்டர்ப் பெருகிவது திரும்பித் தப்பி. 1. து. அநெக்டர்மேய் கிட்டாய்வயர் கனெக்டர் பான திரவாகம், கடைப் பெருக்காளிகளுக்கு துப் பெரும் கொக்கியைவா இருத்தது.

தெய்வத்துக்கே கிட்டாய்வயர் கனெக்டர் பான திரவாகம் பிடிக்கவிட்கியோ என்

இருதயில்மாத சிலை விசயம்தான். அது இவ்வளவு பெரிதாக வளர்த்து விடும் என்ற யாருமே நினைக்கவில்லை.

இத்தனை வருஷமாக இருக்கிறேனும், தமக்கு இந்த அறிவாரம் உட்க் கிடையாதா என்று கிட்டாய்வயர் போருகிறார்.

இக்கறக்கு இதைச் செய்தவர். இன்னும் என்னென்ன தாக் செய்ய மாட்டான் என ராமய்யர் மனம் புழுங்கிறது.

கிட்டாய்வயரைப் போன்ற நேர்மைவாய் ஆளாயிருப்ப எங்கு தேடினாலும் காண முடி வதது. கனெக்டர் வழக்குகளைக் கவனித்துக் கொள்ளுகிறதது ஆட்களை அங்காதத் தட் கிக் கொடுத்து வேலை வாக்குவது வகரையின். அக்குடம் தானே மார்க்கெட்டுக்குப் போய்க் காய்கறிகள் வாங்கி வண்டியில் போட்டுக் கொண்டு வருகிறதிலிருந்து, கனெக்டர் அறிவாரி திவா விசயம் செய்யப் போது எத்தனைமாதா வருஷமும் தென்படாமல் கத்தமாக இருக் கிறது என அத்தா'சி அளித்துத் திரும்பி உட்க் சேர்வேறு கனெக்டர் செய்வது வகர யின் ராமய்யர்க்கு தோட்டட்டித் திறமைவாக திவவித்து வந்தவர் அவர்.

ராமய்யர் முதலாளி என்ற பெயர்தானே தவிர, கனெக்டர் உட்காரும் நேரம் ரோம்ப ரோம்பக் குளறுது. 'கனெக்டர் நேர்மைவும் கவரவதற்கு யுகி' என்பதை உணர்ந்து எதுமான விசயாசத்தோடு தானெக்காய் உணரக்கும் கிட்டாய்வயர் இருக்கும்போது ராமய்யர் எத்தனாக் உட்கரிய அட்டைக் கொண்கப் போகிறார்?

ஆதரவாளரான சாரம். சேவா கவரம். அதற்கென்ற பருய்க், தக்கியமான கதர் கேளுடியும் சட்டையும். நெற்றியில் பட்டையாய்கத் திருத்தும் குக்குராரும் நேர் மைக்கு எடுத்துக் காட்டாக் கிளவம், காயில் புதைக்கிக் குதப்பறும், கத'யுக் புழமுறு வதுமாகக் 'கனெக்டர்' கிட்டாய்வயர் அமர்த் திருத்தாராகும். ருப்பிரவான விசயபார நேரம் என்னதான் அரித்தம்?

நித்த ராஜதந்திரிக்கு தம்புகன்களும் ஓர் சமயத்தின் கெடல் செய்யும் என்பர். அத்தந் திறமை கிட்டாய்வயரின் இயக்காயிவ கனெக்டரிருத்தது எங்கும் மிகவகையது.

வசலோ, காவிராமன் அங்கே கொண்டு வந்து சேர்த்து விட்டது.

இரு நாள்.
ராமய்யர், "கிட்டா! இந்தக் கணக்குகளை என் நீர் கட்டிக் கொண்டு அழுதுனம்? தனி யாகக் கணக்குப் பிள்ளை போட்டு விட வாமோ?" என்று.

"அதெல்லாம் ஒன்றும் வேண்டாம். அண்ணா! என்ன பிரமாத கணக்கு? தானே பார்த்துக் கொள்கிறேன்?" என்று அடக்கத் தொடு கொண்டு கிட்டா.

"கணக்கும்." அது சரிவீதின. எவ்வாறு பொறுப்பாயும். நீரே எத்தனை காலம்தான் எற்றுக் கொண்டு கஷ்டப்படுகிறது? உமக்கும் வயலாகிறது. மேலாகத்தான் இருக்கலாம். நான் அதற்கு ஏற்பாடு பண்ணி விட்டேன். காவிராமன் வந்து முதலாம் வருஷமும். நானியிடுத்து அவனிடம் கணக்குப் புத் தகவல்களைக் கொடுத்து விட்டேன் சரியாக வைத் திருக்கிறாது என்று மேற்பார்வை பார்த்துக் கொண்டு இரும்."

ராமய்யரின் கண்டிப்பான பேச்சு ஓரளவு நிபாயமாகவே பட்டது கிட்டாவுக்கு. காவிராமன் கணக்குப் பிள்ளையானும்.

நாளாக நாளாக காவிராமன் தன் சொகு பத்தைக் காட்டலானும். பல இடங்களில் கணக்குப் பிள்ளையாகவேயே பார்த்துக் கண்டினை "முன்னிழா" நடத்தியவன் அவன் என்ற விவரம் கிட்டாவையுக்குப் பரமபரியாகக் காதில் விழுந்தது.

கடைச் சிப்பாடுகளிடம் போய் அவன் அடிச் சடி ஏதாவது ரகியம் பேசுவதும் திருட்டு விழி விழித்துக் கொண்டிருப்பதும் கிட்டாவுக்குக் கட்டோடு பிடிக்கவில்லை. ராமய்யரிடம் சொல்லிப் பார்த்தார்.

"அண்ணா! காவிராமன் சரிப்பட்டு வருவான் என்று சொன்னதில்லை!"

ராமய்யர் விழித்தார்.

"என்ன கிட்டா! என்ன விஷயம்?"

"ஒன்றுமில்லை. நமக்குக் கணக்குப் பிள்ளையோ அவசியமில்லை என்று பார்த்தேன். நீங்கள் ஏற்பாடு செய்திருப்பவை குறுக்கே ஒன்றும் சொல்ல வேண்டாம் என்று இருத்தேன். அவன் போக்கு சரியாகத் தென்ற வில்லை. ஸார் யாருக்குக் கணக்கு கொடுக்க லாம் போகலாம் என்றே தெரியலாட்டேல் மெது அவனுக்கு."

இடைவித்தார் ராமய்யர். "எவ்வாறு புதிதானோ? போய்ப் போகச் சரியாய்ப் போய் விடும். நான் போகிறேன். அவரை வேலை இருக்கிறது!"

என்றதற்குமே தன்மை இம்மாதிரி வெட்டிக் கொண்டு போகவில்லை ராமய்யர்; இன்று இப்படிச் செல்வானோன் என்று அறி சலித்தார் கிட்டாவய்யர்.

பாவம். அருளுக்கு உண்மை எப்படித் தெரிய முடியும்?

காவிராமன் ராமய்யருக்கு 'வயது கை' ஆவி விட்டான். மனைவியை நிர்த்து பத்தாண்டு களுக்கு மேலாக ஒன்றிக் கட்டையாகக் காவல் கட்டி வித்த ராமய்யருக்கு ஒரு "தோஷ" சேர்த்து வைத்ததன் மூலம். இந்த உண்மை

கிட்டாவையுக்கு அப்போது புரியாவிட்டா ளும் ஒரு நாள் புலியத்தான் செய்தது.

அப்போதும் விடியல்தான். பால் கறத்து கத்ததும் முதல் அடுக்கு ஸ்ரீராமர் படம் மூன்றாம் கொண்டு வந்து வைப்பான் மாசி முத்து. கிட்டாவையர் எதிரில், நினைசி திகைதான் ஆகும். திகழ்ச்சி அது. அதன் பின்னர் அடுக்கை உள்பின் கொண்டுபோய்க் காவல்பெயுடன் முதல் காப்பி கிட்டாவையர் மேலுக்கு வரும். இருபதாண்டு காலமாக நடத்து வரும் இத்தகைச்சி இரண்டு நாட்க ளாகக் காணவில்லை.

மனைவியை அடுத்தார் கிட்டாவையர். சர்கர் மணிதான் வந்தான். காலை 'டிஜட்டி' அவனுக்கு.

"ஏன்டா, கறத்த பானில் கவாமிவிட்டுக் கொண்டு வந்து வைக்கவில்லை?"

தனியைச் சேர்த்தான் மணி.

"தெரியவில்லை, அண்ணா! இப்போதென் னாம் பால் கொடுக்க வேண்டாததான் வருகிறது" என்று இடித்தான்.

"ஏன், என்ன விஷயம்? மாசிமுத்துவைக் கூப்பிடு."

மாசிமுத்து வந்தான்.

"பாஸ் அழகம் போவது வந்து விடுதல்க. ஆனால் காய்ச்சி. காப்பி முதல் புக்காவைக் கவலை அங்கே வந்து விட்டாலும் என்று எனு மான் உத்தரவு!"

"எங்கேடா? என்ன உளர்திற? அழகம் பிச்சாத அழகம்."

"அதாவது. உங்களுக்குத் தெரியாததுகளா? முக்கலானி சேர்த்துவிட்டு இருக்காரே, பூக் காரத் தெரு அம்மா. அவங்க விட்டுக்கு..." முதலானி ஏன் அடிக்கடி 'அவரை வேலை' யாகப் போகிறார் என்ற விஷயம் புரிந்தது கிட்டாவுக்கு.

நேற்று போட்ட நூற்கறம்புது 'பாதுகா' லில் முப்பது குதறத்தெ என்று கூடாலைக் கவனித்த விஷயமும் திரைவுக்கு வந்தது. சரிதான். முதலாளி 'புது சிநேகம்' பிடித் திருக்கிறார், அதுதான் கடைலிங் கோனாறுவன் ஆரம்பித்து விட்டன என்று முடிவுகட்டினார் பிட்டாவய்யர்.

"தாரமியுத்து தனிக் கட்டிடலாகலாடுக்கை வயப் பதலாண்டு காலம் தெறியோடு நடத்தி வந்தவர் இம்மேன்று எப்படி.....?"

"அது தெரியாதா? எல்லாம் நம்ம ஊக்குக் காரியுயர் வேல்தான். அதனுலே தான் அவர் பேச்சுக்கு முதலாளி ஆடுகிறார்." திரைத்தது சரியானிட்டது. அதுதான். காரிராமலிங் பத்தி எத்தப் புகார் கொண்டு தும் முதலாளி காதில் போட்டுக் கொண்ட வ தில்லையோ?

இந்த நிலை நிடித்தான் கடைவய் சீக்கிரம் மூட வேண்டியதும் என்று அவரது நேர்மை உன்மை எச்சரித்தது.

செய்வதறியாது கவித்தார் பிட்டாவய்யர். காரி, முதலாளியின் தயவு தனக்கிருக்கிறது என்ற துணிவின இடிபுத்தலுக்கும் 'சரிவாதி

சூயாதான் ஆகிறது என்று சொல்லி யிருக்கிறார்கள்.

கோவித்த ரெட்டி ஊக்குப் பார்த்தான். அப்படி வாய்க்கி வைத்துக் கொண்டான் ஒரு வேலைச் சாப்பாடு எட்டினுத்தான் ஆகிறது. வேலைக்கு நூண்டன மிச்சம், ஒரு நாளைக்கு தான்கனா. மாதத்துக்கு ஏழரை ரூபாய்.....

'கவ்வா'லில் இருந்த பிட்டாவய்யரிடம் வந்து நின்று.

"ரூபாய் ஊக்கு மாச டிக்கட் புத்தகம் கொடுத்துடுங்க." பிட்டா நிமிர்ந்து நோக்கினார். "மூன் பணமாகட்டத்தான் புத்தகம் வாங்கிக்கனா." "

"அது சரிங்க, என்னுலே நேர்ந்தாத ரூபாய் பதிலுத்து ரூபாய் தர முடியாதாங்க. நமம் இரண்டு ரூபாய் கொடுத்துட்டறே லுங்க. தொகை முடிவடைந்த பீத்பாடு புத்தகத்தை வாங்கிக்கிட்டுப் போயிட்டறேன். அதுவரைக்கும் புத்தகத்தையும் நீங்கலே வெச்சிக்கிட்டு டிக்கட் கொடுங்க."

அவன் கொடுவது தியாயமாகவே பட்டது பிட்டாவய்யருக்கு.

கோவித்த ரெட்டி தானையமான வன்; பவகாலமாக இதே கடை யில் சாப்பிட்டு வருபவன். சொன்ன படி கொடுப்பான் என்றே தொன் தியது அவருக்கு. சம்பந்தித்து அன்று இரண்டு ரூபாயை வாங்கி வந்தே போட்டு விட்டு, காரிராமலிங். "கோவித்தரெட்டி பேர்வே இரண்டு ரூபாய் வரவு எழுதிக்கொ" என்று சொன்னார்.

இது நடத்த ஆறு நாட்கள் முடி விட்டன. பக்கிரண்டு ரூபாய் கொடுத்த பிட்டான் கோவித்த ரெட்டி. இன்னும் மூன்று ரூபாய்கள் தான் அவன் பங்கி.

இரவு எட்டரை மணி இருக் கும். அன்று அமரவாணை. பிட்டா சாப்பிடுவதற்கு விட்டுக்குப் போனா மக், வந்தே போய் இட்டயி சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்தார்.

'கவ்வாலில்' ராமலிங் இருந்தார். கோவித்த ரெட்டி, வந்தவன் காரிராம லிங் ஒரு துத்து ரூபாய் தொட்ட திட்டி. "என் ஊக்கை முடித்துப் பங்கி இரண்டு ரூபாயும் டிக்கட் புத்தகமும் கொடுங்க" என்று கூறினான்.

காரிராமன் தொட்ட ராமலிங்லிடம் நிதி. "அந்த ஆசியம் இரண்டுரூபாய் கொடுங்கன்" என்றான்.

"என்னது? எதற்கு மூன்று ரூபாய் தரு கிறான்?" என்றார் ராமலிங்.

"அது...அது...பிட்டா ரூபாய்கள் வியா பாரம். சாப்பாட்டு டிக்கட் புத்தகம் கடை லுக் குக் கொடுத்திருந்தான். பங்கி வந்தது" என்று விவரமாக விளக்கினான் காரி.

ராமலிங்குக்கு ஏகக் கோபம் வந்துவிட்டது. "ஓகோ, சாப்பாட்டுப் புத்தகம் கடை க லுக் குக் கொடுத்தாநிறதோ?" என்று பகையாக இரைத்தார்.

ளாரம்' நடத்த ஆரம்பித்தான். அடிக்கடி பிட்டாவய்யரும் அவனுக்கும் தகராறுகள் வரத் தொடங்கின. பிட்டாவின் பேச்சை ராமலிங் எட்டியம் செய்வதில்லை என்று ஆன் பிறகு பிட்டாவைத் தொல்புத்தரு வழி தேட னாலும் காரி, எரிமலை குமுறிக் கொண்டிருத் தது. என்னத்களேனும் ஒருநாள் வெடிக்கத் தான் போகிறது என்று பிட்டாவும் தயா ராவியே இருந்தார்.

இந்த நிலையில்தான் அந்தச் 'சிவன விஷயம்' நடத்தது.

கோவித்த ரெட்டி 'ராமலிஙன்' நேறாட் டலில் திரைச் சாப்பிடுகிறவன். வெள்ளிப் பட்டவர ஒன்றியம் தினக் கூக்காராக அவன். ஒரு நாளைக்குக் குதறத்தது ஆறு ரூபாயாவது சம்பாதிக்கிறவன். எனவே, அன்னாடம் பத் தனா கொடுத்து ஒவ்வொரு வேளையும் சாப் பிட்டு வந்தான்.

யாரோ அவனிடம் வேலைக்குப் பத்தனா கொடுத்துச் சாப்பிடுவதையிட மாத டிக்கட் புத்தகம் வாங்கி வைத்துக் கொண்டான் முப்பது டிக்கட் கொண்ட புத்தகம் பதிலுத்து

எந்நேரத்திலும்
எவ்விடத்திலும்
எச்சமயத்திலும்

உருகுந்த உருகாத
தேற்ற மயிம்பற

கட்டாவ்

லாபில்கள்

நி கட்டாவ் எகஸ்ஸி கார்னலிங் டி. வி.சி.ம் கம்பெனி லிமிடெட்.
நிதிகர் கபல்கர், பம்பாய். ஆரிகர் கவுனி பிங்குக்க, பங்கலித் கல்கிடெட், பம்பாய்-1

இந்த பழைய
விளையாட்டுக் குதிரை புத்தப்
புதியதுபோல் தோற்றமளிக்கிறது

—ஏனெனில் அதற்கு
குட்லாஸ் நெரோலாக்
பெயரின்த் பூசப்பட்டுள்ளது

குட்லாஸ்
நெரோலாக்
பெயரின்த் குதிரையே
உபயோகிப்பவன்

அவ்வகை
என்கலரும்
வள்ளலுட்டுவதற்கு
இவ்வயத்தலை

குட்லாஸ் நெரோலாக் பெயரின்த் குதிரைக் கிட்.

சமஸ்தான் :
தாமிரவருள் & சொஸ்திகிட் கிட்,
கால்கு போடா ரெ. 4, சைக்கிள்
கி. பி. கிருஷ்ணமார்த்தாதி & கோ.
கால்கு போடா ரெ. 200, சைக்கிள்

“தங்கன் சொன்னால் கேட்டுவிடப் போகிறார் என்று அங்கு?” என்று சிரித்துக்கொண்டே அவருடைய கோபத்துக்குத் தரப்படாதது போட்டான் “மேயர் வெயிட்” காகி.

“கப்பிடு கிட்டாமை!” என்று இரைந்து கத்தினார் ராமம்மா.

அக் கருவி விட்டுச் சாவதானதாக வந்து கொண்டிருந்த கிட்டா, இந்தக் கச்சைக் கேட்டதும் திடுக்கிட்டார். வள்ளலும் மெதுவாக வந்து சேர்ந்தார்.

“ஓம் கிட்டா! என்னக் காணும் திவச்சின் இருக்கிறீர் மணிமே! உம்ம இஷ்டத்துக்குக் கடன் கொடுத்தாய், கடை எப்படி ஐயா சூப்பும்?”

கிட்டா, காலியின் பக்கம் திரும்பினார். உன் வேலை நானா இது என்ற பாவனையில், அந்த ‘அப்பாவிமோ’ திரிந்த அவரைப் பார்க்கவும் அஞ்சினான்.

“வினாவுக்கு வந்ததைக் கைக் கொட்ட வேண்டாம் ஸ்ரீமம்மா! நான் ஒன்றும் செய்யத் தகாதது செய்துவிட்டேன். பணமும் வந்து விட்டது. ஏன் வினாவுக்கு சத்தம் போடுகிறீர்கள்?” என்று கேட்டார்.

“ஓகோ! அவ்வளவுக்கு வந்துவிட்டதா? உமக்கு இப்போது இருக்க இஷ்டமில்லென்று, கடைமைய விட்டுக் கொடுக்கிறேன் தடவும்!”

“அதைத்தான் நானும் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன். வருகிறேன்.” என்று சொல்லிவிட்டுத் தன்னடை உத்திக் தொளிய் போட்டபடி இரங்கி நடந்து கிட்டாவய்யர்.

ராமம்மா! பணம் துணுக்குத்தது. இந்தனை வருஷங்களாகத் தனக்கு உதவியாய், கடை மூன்றுக்கு வாக் காரணமாய் இருந்தவரை இப்படி ஒன்றுக்கொன்று விஷயத்துக்காகப் போகச் சொல்லி விட்டோமே என்று மனச் சாட்சி இடித்துக் காட்டியது.

அவருடைய மன எழுச்சிகளை அறிந்த வகுப்பக் காரி, “தங்கன் ஏன் கஷ்டப்படுகிறீர்கள்? அவ்வளவு ஆணவமாகப் போகிறார் அவர், இவ்வளவு சௌகரியமாக இருந்த இடத்தை விட்டு விட்டு, வெளியே எப்படிச் சாவட்டேயம் செய்யப் போகிறார், பார்த்து விடுவோம். தங்கன் ஒன்றும் போனக்காமல் விட்டுக்குப் போங்கள், அண்ணா!” என்றவன் அவர் பதிலுக்குக் கூடக் காத்திராமல், “யாரடா அவன்? மாசிறுத்து! வண்டி கட்டு, ஐயா விட்டுக்குப் போகிறாய்!” என்று கட்டிவிட்டான்.

இவையெல்லாம் வேகத்தில் தெரேஜை விட்டில் போய்த்தான் திசுரர் கிட்டா. ஒருதாளும்

இவ்வாறு அந்நேரமாய் இவ்வாறு அவர் இருக்கக் கட்டரை மணிக்கு விடு நிற்கும் பிறகு அவருடையவுக்கு ஆச் சரியத்தை அறிந்தது.

“யான் இன்னதற்கு தங்கன் இவ்வளவு சேக்கிரம் வந்து விட்டான்?”

கிட்டா ஒரு வறண்ட சிரிப்பை, “ஆமாம், இனிமேல் வரக்கு அங்கே போக வேண்டாம். சேக்கிரம் வந்துவிட்டேன்” என்றார்.

“என்ன நடந்தது?”

என்று பதிலளித்ததன் அமைதியை கேட்டதும், நடந்ததை விவரமாகச் சொன்னார்.

“ஒன்றும்கூட? விஷயம்! இதற்காகவா இப்படி நாயாக உறைந்த உக்கிரம் போகச் சொல்லி கிட்டான் அந்த மனுஷன்? துணைக்கு நன்றி வேண்டாமோ? உங்கன் வலிந்தெரிச்சலாக் கொட்டிக் கொண்டு அவன் தனக்கு வாய்த்துவிட்ட முடிவுமா?” என்றான்.

“இதோ, அங்கு? ஏன் வினாவுக்கு அகட்டக் கொள்

விரும்? நாம்? கொடுத்ததைக் கைக்கு அவ்வளவுதான். இனிமேல் அவரை ஒன்றும் குற்றம் சொல்வதே, நடக்கிறது எல்லாம் வேண்டாம்!” என்று சாவதானமாகச் சொல்லி விட்டுச் சாய்வு நாற்காலியில் சாய்ந்து கொண்டார் கிட்டாவய்யர்.

ஆறு மாதங்கள் ஒடிவிட்டன. கிட்டா திவத்திருந்தால் வேறு வேலைக்குப் போயிருக்கலாம். ஆனால் அவருக்கு அதில் இஷ்டமில்லை. ராமம்மாவும் அவரும் இளைப்பாற வர்களாய் இருந்துவிட்டோ. ஒன்று வேறு கடைக்கு வேலைக்குப் போனால் ஏன்வரக்க இருக்கமே என்பதே அவருடைய வேலை. ஆனால் அவருக்கு வேலை போன விவரம் அறிந்து தங்கன் கடைக்கு வந்துவிடும்படி சில வேண்டிக்காரர்கள் அவரை அழைத்தனர். ஆனால் அவர் மறுத்து விட்டார்.

இவ்வேலைமைய விடப் பிரத்தியேகம் ‘ராம கியான்’ ஜோடாட்டதும் சேர்ந்துவிட்டது. கியாபாரம் ஏனோ குறைந்து வந்தது. போதாக்குறைவுக்குப் பக்கத்தில் இரண்டு புதிய ஜோடாட்டங்கள் முளைத்து விட்டன.

காரி கடைமையப் பொருள்களுக்குக் குறைவாகிவிட்டான், ராமம்மாவின் பலவீனத்தைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு.

தொழிலாளர்களின் வேறு துண்டிட்டு வேலைநிறுத்தம் செய்யச் சொன்னான். கடைசியில் ஒருதான் அவனுடைய ‘வேலை’ ராமம்மாவுக்குப் புரீது, பலத்த வாக்ருவாதத்துக்குப் பின் காலியின் கீட்டு மிதித்தது. அவனுக்கு இது கஷ்டமான விஷயம்தானே! தனிக் கணாய் பெட்டியில் உயிரெய்தான் அவன்

உதிர்ச்சிவிட்டானே! எங்கே வேறு எங்கோ அவன் போய் விட்டான்!

ராமய்யரே கஷ்டப்பட்டுச் சிறிய அளவில் கடைசிய நடத்தி வந்தார். எத்தனிடமான ஆடம்பரமும் இல்லாமல். ஆகாதாவெனக் கூட விட்டாவி விட்டது. சில சமயங்களில் விட்டாவய்யரைத் திரும்பக் கூப்பிடுவாரா என்று கூ. த. கோனும் அலகுக்கு. ஆனும் தாம் அவருக்கு இரவுத்த தீக்குக்கு அவர் முகத்தில் எப்படி விழிப்பது என்ற அவமான கார்த்தி அதற்குத் தடை போடும்.

எல்லா விவரங்களும் விட்டாவுக்கு அவ்வப் போது கேர்த்து வேண்டுதான் இருந்தன. ராமய்யர் பறும் கஷ்டங்களை அறிந்தபோது உதவிக்குப் போய்விட்டாரா என்று தயர் பார். ஆனால் அவருடைய தடத்த சம்பவங் களை நினைத்து அவர் எண்ணெய்க்கிண மாற்றுவான்.

இம்மாதிரி இருபரும மகப் போராட்டத்தில் தாண்டிக் கடத்தி வந்தபோதுதான்—
“நிறைந்து ஒருநாள். ‘‘விட்டா! விட்டா!’’ என்ற குரல் கேட்டு வானத்துக்கு முடிவந்த விட்டா அப்படியே நிறைந்து திர்ந்து.

ராமய்யர்!

“அட்டா, அப்பர்வாணா? என் குடிவா வையத் தேடி.....”

“என்னை மண்கித்து விடு. விட்டா! கரூர் அக்கிலும் கருப்பிட்டும் வித்தியாசம் தெரி யாமல் இருந்து விட்டேன். கஷ்டப்பட்டு நஷ்டமும்பட்ட அப்பறம்தான் எனக்குப் புகழி வந்தது!”

“அதுவீ, வந்த விஷயம்.....” தம்மை வறியாமலேயே குறையில் கடுமை வந்துவிட்டது விட்டாவய்யருக்கு.

“ஒரு முக்கியமான விஷயம். உங்களுக்கு அறிஞ்சுப் பச்சிம் இருப்பதிலுமீர் விழுந் திருக்கிறது. இதோ கடிதம். கடை விவாசத் துக்கு வந்தது. தானே நேரே எடுத்துக் கொண்டு வந்து விட்டேன்!”

“அட்டா, இதற்காகவா நீங்கள் வர வேண்டும்? கடை ஆகிடம்.....”

“ஆகாதது. நோவது! இப்பொழுது என்மாம் தானேதான்! அத்தனத்தெல்லாம் போய் அதர உடம்பாதி விட்டேனே!”

வந்ததைக் கையில் வாங்கிவைர் விட்டா. அவராம் நம்பியே முடிவாகிற்று. கடையில் கஷ்டமில் உட்கார்த்திருத்த சம்பம் ஒருவன் வந்துக்கட்டாயமாக வந்து தியாயில் கட்டிய புகைட் அது. ‘‘காட்டிரி’’ விழும் என்று பார் திவத்திருக்க முடியும்? பணம் கூட இல்லை வேன்று மோகமில் பார்க்கார். அவன் விடையில். கடைவீதி ராமய்யர் தான் ‘‘கங்கா’’விதிருத்து ஈத்து ரூபாயைக் கொடுத்து புகைட்டைக் விட்டாவின் பெல ருக்கு வாங்கிவைர்.....

ஒரு கணம் அப்படியே நிறைந்து திர்ந்து விட்டா. ஒரே நொடியில் இவ்வளவு பணம் சம்பாதித்து விட்டோம்! இருபது வருட உழைப்பில் கூடக் கிடைக்காத தொகை.....

“அப்பர்வாணா! இது நியாயமாக உங்க ளைச் சேர வேண்டியதுதான்! இதற்குப் பணம் கொடுத்தது நீங்கள். அதனால் தீக்கிண எடுத்துக் கொள்ளுங்கள்.....”

“என்ன, இது! திஜமாகவா? ஆவிரத்தில் ஒருவரவ்வா நீங்கள்! உங்கள் பெருத்தன்மை தெரியாமல் உங்கள் மனம் புண்ணாகும்படி யென அனுப்பிவிட்டேன். தான் மகர் பாவி!” என்று தெரி விட்டா ராமய்யர்.

தூசின் மாதச் சிறுகதைப் போட்டி

1. மாதத்தோறும் நடக்கும் இந்தச் சிறுகதைப் போட்டியில் எழுத்தா வர்கள் பங்கிலாளும் வந்து கொள்வார்கள்.

2. எழுத்தாளர்கள் கொத்தமாகவே கதைகள் புனைந்து அனுப்ப வேண்டும். கதைகள் கல்பியில் ஆறு பக்கத்திலிருந்து பத்து பக்கம் வரையில் வெளியிடக் கூடியதாக இருக்கலாம்.

3. ஒவ்வொரு மாதமும் அந்தந்த மாதப் போட்டிக்கு வந்த கதைகளில் சிறந்ததற்கு நூறு ரூபாய் பரிசு வழங்கப்படும்.

4. தூசின் மாதப் போட்டிக்கு தூசின் 1-ம் தேதியிலிருந்து 30-ம் தேதி வரை கதைகள் எழுதி யனுப்பலாம். தூசின் மாதப் போட்டிக்கு வந்த கதைகள் தூசின் மாதப் முழுதும் பரிசிலை பெறப்படும். பரிசு பெற்ற கதை ஆகஸ்டு மாதத்தில் பிரசுரமாகும். அதேபோல் அந்தந்த மாதக் கதைகள் அடுத்த மாதத் தில் பரிசிலை பெறப்படும். அதைடுத்து வந்ததில் பிரசுரமாகும்.

5. கதைகள் நல்ல வாதத்தில் இடைபடுகள் விட்டு ஒரே பக்கத்தில் எழுத வேண்டும். வாதத்தில் மறு பக்கத்தில் எழுதக் கூடாது.

6. தேர்தெடுக்கப்படாத கதைகளைத் திரும்பிப் பெற விரும்புவோர் அவற்றுடனேயே போதிய தபால் பிச்சிகள் வைத்து அனுப்ப வேண்டும். தபால் பிச்சியைக் வைத்து அனுப்பாதவற்றைத் திரும்பி யனுப்புவதற்கில்லை.

7. போட்டிக்கு வந்த சம்பந்தமாக எத்தனிடக் கடிதப் போக்குவரத்தும் வைத்துக் கொள்வதற்கில்லை.

8. தேர்தெடுக்காத கதைகளைத் திருத்தவதற்கும் குறைத்து வெளியிடு வதற்கும் ஆசிரியருக்குப் பூரண உரிமை உண்டு.

— ஆசிரியர், கல்வி

விட்டுக்கொடுக்கக் கூடியம்

நீலாவன்

ஆன்டி - கிரீஸ்

ஸாண்டர். ஸ்டாப்டர்

உதவியிருக்கும்

உயர்போகிப்பது காரணம் - தண்ணீரில்
கொடுக்க வைக்க வேண்டியதில்லை

நீலா பிரசுரகட்டில் விநியோகம்
பக்கம் - 34

சென்னை மாநகரத்திலே போல் எங்கே
விநியோகம் ஆண்டு கோ. (இந்தியா)
பிரசுரகட்டில் விநியோகம்
34, கந்தையம் நகரம் சென்னை-3

RITESHARP Pens
GHOSEDEV, BOMBAY 30

தம்பதிகளுக்கு

ஓர் ஆலோசனை

1. குடும்பக் கட்டுப்பாடு புத்தகம் ஒன்று
கைத் தவறு செய்து வாயிலில் படிப்புகள்.
புத்தகத்தின் கீழ் 25 வாகைதான் (தபால்
செய்ய தனி).

2. புத்தகம் மூன்று பாகங்கள் அடங்கியது.
முதல் பாகத்தில் சென்னை அரசாங்கத்தினால்
தீர்மானிக்கப்பட்டிருக்கிற குடும்பக் கட்டுப்பாடு
போர்டின் ஆலோசனைகள் தரப்படுகின்றன.
குடும்பக் கட்டுப்பாடு பற்றிய இயற்கை
வழிகள், சுய சிந்தனை, ரகசிய சிந்தனை
வழிகள் இவற்றை இரண்டாம் பாகம் எடுத்து
தரைக்கின்றது. குடும்பக் கட்டுப்பாடு போர்டின்
ஆலோசனைகளைப் பின்பற்றி நடப்பது,
உங்கள் குடும்பத்துக்கும் நாட்டுக்கும் நீங்கள்
செய்ய வேண்டிய கடமை என்பதை மூன்றாம்
பாகம் தெளிவு படுத்துகிறது. ஆங்கிலத்திலும்
தமிழிலும் புத்தகங்கள் கிடைக்கும்.

புத்தகத்தை எப்படிப் பெறுவது?

(1) அரசாங்க அச்சு குப்பிரண்டு,
மதுரை ரோடு, சென்னை-3 என்ற முகவரி
மீதும் மற்றும் அரசாங்க வெளியீடு
ஒடுகைகளுக்கிடமும் கிடைக்கும்.

(அல்லது)

(2) மதராஸ் - 12, வைத்தியத்துறை
கூடத்தில் அதுவரைத்திருந்த சென்னை
மாநகர குடும்பக் கட்டுப்பாடு அதிகாரிகளுக்கு
செய்தல் எழுதி ஆங்கிலமொரு தமிழொரு
பிரதி கேட்கலாம். உங்களுக்கு முழு முகவரி
புடல் 40 காணம் மணிவாரிதர் செய்ய வேண்
டும். மணிவாரிதர் மட்டுமே வரக்கூடியதும்.
அஞ்சல் தலைகள் (கூடாப்புகள்) ஒத்துக்
கொள்ளப்படமாட்டா. சாதாரண நூல்
அஞ்சலில் (புக் போஸ்டில்) ஒரு புத்தகம்
உங்களுக்கு அனுப்பப்படும். 25 காசு அஞ்சல்
பணம் (மணிவாரிதர்) அனுப்பினால் புத்தகம்
பதிவு நூல் அஞ்சலில் (சிலிண்டர் புக் போஸ்டில்)
அனுப்பி வைக்கப்படும்.

(3) ஒரு மொத்தமாக 25ம் அதற்கும்
அதிகமான புத்தகங்கள் வாங்குபவர்களுக்கு
மொத்த விலையில் 25 சதவிகிதம் தள்ளிக்
கொடுக்கப்படும்.

சென்னை மாநகர

குடும்பக் கட்டுப்பாடு அதிகாரி

ஆற்றுவார் இல்லை! கேற்றுவார் இல்லை!!

இதில்பா குழாய் இழவரும்
பாஸ் இரகசியம் காட்டி
கேட்டம் பிடித்துக்கொடுத்தான்!

பேட்டைகேட்கும் பாட்டன் கேள்வி!
கேட்டதையும் என்னா? இல்லை!

பிள்ளை
பிள்ளை
பிள்ளை

வாஸ்! வாஸ்! வாஸ்! வாஸ்!
வாஸ்! வாஸ்! வாஸ்!

கண்டி ராஜாஜிவனாசன்!
கேட்கும் பிள்ளைகளும்!
காணும் பிள்ளைகளும்!

கேட்டம் பிடித்துக்கொடுத்தான்!
கேட்டதையும் என்னா? இல்லை!

பாங்கிவரும்

அத்தியாயம் 17

வீரப்பனின் மனமாற்றம்

கீமலம் இறந்து போனதற்குக் காரணம் அவளுக்கு வயதானிவிட்டது என்பதல்ல. விபாதிபிதும் அல்ல. பதிகொடுமையும் அல்ல. அவள் சாவுக்கு மூலக் காரணம் அவமானம்தான். மனோவிபாதிதான் மூக்கியமான காரணம் என்பதைத் தெரிவித்த எழித்த போது உணர்ந்தான் மல்லிகா. அவளுக்குக் கிராமத்தார் மீது கோபம் வந்தது. வைத்தியர் மீது கோபம் வந்தது. வீரப்பன் அப்போது அங்கு இருந்திருந்தால் அவனுடைய பார்வையினாலே எரிந்து போயிருப்பான். ஏன் கணக்கைப்பா மீது கூட அவளுக்குக் கோபம் வந்தது. "தற்பண்பு இவ்வளவும், என்னிடம். பெரிய உண்மையைக் கண்டு பிடித்துவிட்டதாக என்னும். கண்டபடி ஏகவது தற்பண்பா? பெண்ணைக் காரணமிய்யாமல் தூற்றுவது பண்பா? வைத்தியம் செவ்வயருவதற்கு மூன்றும் விரைவில் கண்டிப்பணம் கேட்பது பண்பா?"

"அடடா! பணமாவது என்னிடம் இருந்திருக்கக் கூடாதா? பணம் இருந்திருந்தால் இவர்களை பண்பைப் பற்றி வெல்லாம் பேச மாட்டார்கள். பணம் படைத்தவர்களிடம் பண்பு இவ்வளவிட்டாகக் கூடப் பரவாவிடும்."

சமூகத்தின் மீதே கோபம் கொண்டான் மல்லிகா. "ஒரு தான் இவ்வளவான ஒரு தான் ஏராளமான பணம் சேர்ப்பேன். அப்போது பண்பைப் பற்றி யார் பேசுகிறார்கள், பார்க்கலாம்!"

கூடவே மூன்று அம்மா சொன்ன அறவுரைகள் நினைவுக்கு வந்தன. "கண்ட ஆண்டிப்பிள்ளைகளுடன் திரைத்தபடி செயல்படும் பேசக் கூடாது. மல்லிகா. வீட்டுக்கு வந்து அவர் பேசிப் பழகுவது வேறு. தீதனியாக அவருடன் ஆற்றக்கூறலினும் சென்பகக் காட்டிலும் பேசிப் பழகுவது வேறு. இதனால் கிராமத்தாரின் ஏக்கக்கு இடமளித்தவராவோம்."

"தம்முடைய உழைப்பு இவ்வளவும் ஊரார் வாழ முடியும். ஆனால் ஊரார்

அளிக்கும் ஊதியம் இவ்வளவும் தாம் தனித்து வாழ முடியாது."

அம்மா சொன்னதைக் கேட்டிருந்தால் ஏக்கக்கு இடமில்லை. அவமானத்துக்கும் இடமில்லை. அம்மா இறந்துகூடப் போயிருக்க மாட்டான். மல்லிகாவின் கண்களில் கண்ணீர் ஆறுகப் பெருகியது. "அம்மா! என்னை மன்னித்துவிடு" என்று அவரினான். மனித சஞ்சாரமே அற்ற அந்த மலானத்தில் அவனுடைய அவதல் பயங்கரமாக ஓயித்தது. சிறுமி சரஸ்வதி ஒடுக்கிப் போய் விட்டாள். அக்காவின் கால்களைக் கட்டிக் கொண்டாள். அவளைத் தூக்கித் தோளில் சாய்த்துக் கொண்டாள் மல்லிகா.

செதவின் தெருப்பு அணைத்து விட்டது. ஒரு பெரிய சாய்பல் குயியலித் தவிர அங்கு வேறு எதுவும் இல்லை.

"அம்மா இறந்து போய்விட்டாள். என்னையும் தங்கை சரஸ்வதியையும் அருகதகவாக்கி விடாதீர்கள்" என்று மனமூக்கு ஒரு கடிதம் எழுதினான் மல்லிகா. அவன் சேக்குக்கு எழுதிய ஏராளமான கடிதங்களுடன் இதுவும் சேர்த்து கொண்டது. அவ்வளவுதான். அதைப் பற்றிச் சேக் சிந்திதனவேனும் கவலைப்படுவதாகத் தெரையவில்லை.

மனமுடைந்து போனான் மல்லிகா. பகவெல்லாம் வீட்டில் அடைத்து விட்டான். இரவில் கிராமமே தூங்கிய பிறகு வெளியே வந்து நடத்தான். தடைப் பிணம்போல ஆற்றக்கூறல்குச் செல்லான். அங்கே தாமிரபரணியில் புது வெள்ளம் பெருக்கெடுத்து ஓடியது. கரைகளில் மூட்டி மோதிக் கொண்டு 'தோறா' என்ற பேரீசைச்சலுடன் சென்றது. கலங்கிய நீரில் ஆங்காங்கே கழல்கள் காணப்பட்டன. 'என்னுடைய மனத்தைப் போலிருக்கிறது' என்று எண்ணினான் மல்லிகா. அதைக் காணச் சிவாமலம் மேலே நடத்தான். சென்பக

மவர்களின் வாடை இப்போது வெறுப்
பைத் தந்தது. பாய் போன்ற வெண்
ணியை உட்கியிட்டதுமே எச்சரி
அளித்தது. நட்சத்திரங்கள் அவனைப்
பார்த்து என்னமாகக் கண் கிழிப்புப்
பரிசுவித்தன. ஊராரின் ஏக்கக்காகப்
பயந்து இரவில் வெளியே வந்து உலா
யினான் மல்லிகா. இரவிலும் அவளுக்கு
மன நிம்மதி கிடைக்கவில்லை.

அவன் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும்
போதே ஆற்றில் இருந்த அந்த நீர்ச்
சுழல் பெரிதாகிப் பெரிதாகி, புயலின்
போது கொத்தலிக்கும் பயங்கர அலை
எடலாக மாறியது. பிரளய சாவ நீர்ப்
பிரவாகத்தைப் போல் பேரலைகள்
எழும்பின. அந்தப் பேரலைகளிலும் பிர
வாகத்திலும் கொத்தலிப்பதும் புயலி
லும் கெடிக் தவித்தான் மல்லிகா.
எத்தனை நாட்கள் தான் இவற்றை
அவளால் தாங்க முடியும்? இவையெல்
லாம் அடங்க வேண்டுமானால் சேகரை
தேடுக்கு சேராக அவன் பார்க்க வேண்
டும். பிரளயத்தை அடக்கும்சக்தி எடுக்க
நிறைந்த அவன் கண்களுக்குத்தான்
உள்ளது. புயலைத் தென்றலாக மாற்றும்
திறமை அவன் புக்கிரிப்புக்குத்தான்
உள்ளது. கொத்தலிக்கும் அலைகளை
அமைதியுறச்செய்யும் சாமர்த்தியம் அவ
னுடைய மீயல் முனைகளுக்கே உரியது.

"கணக்கைவா! நான் சென்னைக்குப்
போகிறேன்" என்றுள் மல்லிகா.

"வேண்டாம்" என்று குடுத்தார் கணக்
குப் பிள்ளை. "எதற்காகப் போகிறாய்?"

"அவ்வாறு பார்க்கத்தான்."

"இன்னுமா அவர் வீது நம்பிக்கை
வைத்திருக்கிறாய்?"

"அரைக்க முடியாத நம்பிக்கை
எனக்கு இருக்கிறது."

"தீவிரநிலைவாரணமான கடிதத்தை..."

"அவளுக்கு இருக்கும் கோபத்திக்கு
அவற்றின் உணர்வையக் கூடப் பிரித்து
இருக்க மாட்டார். என்வாய் வீரப்பனும்
வந்த வினை, என்னை தேர்ந்த பார்த்து
விட்டாராணும் அவர் உள்ளம்தெரிந்தது

விதும். அவரிடம் தான் பேசி விட்டால்
அவர் மனத்தை மாற்றி விடுவேன்."

சத்திநாணத்தத்தால் அந்த மறுத்துச்
சொல்ல முடியவில்லை. "உன் இஷ்டம்"
என்று கூறினார்.

தயங்கித் தயங்கி அடுத்த கேள்வியைக்
கேட்டான் மல்லிகா. "பணம் வேண்
டுமே பிரயாணத்துக்கு?"

"என்னிடம் இருந்த கடைசி ரூபா
யையும் கொடுத்துவிட்டேன்மமா. இனி
அதுவடைவாகுமுன்னர் ஒரு சல்லிக்
காக கூடக் கிடைவாது!"

மமாற்றத்தடன் விடு திரும்பினான்
மல்லிகா. அத்தக் பிராமத்தில் அவன்
உதவி கேட்கக் கூடியவர் கணக்கைவா
ஒருவர் தான். அவரும் இப்போழுது
கையை கிரித்து விட்டார்.

மறு நாள் காலை, 'தடதட' வென்று
கதவு தட்டப்படும் ஒசை கேட்டது.
"மல்லிகா!" என்று அழைக்கும் குரல்.

"யாரது?" என்றுள் மல்லிகா.

"நான்தான் வீரப்பன்."

பயத்தே போனான் மல்லிகா. எங்கள்
குடும்பத்தையே பாழாக்கிய இத்த நாச
காரப் பாவி மறுபடியும் ஏன் இங்கு
வருகிறான்? ஆகுவிர் அன்னைவின் உயிர்
பிரிவச் செய்க எமன் எதற்கு என்னைக்
கப்பிடுகிறான்? என் இன்னுயிர்க் காத
லின் ஊரார் முன்னிலையில் அடித்துத்
துரத்திய அயோக்கியன் ஏன் என்னை
அழைக்கிறான்? இன்னும்என்னென்ன தீக்
குடன் இழைக்கத் திட்டமிட்டிருக்கிறான்?

"என்ன வேண்டும்?"

"கதவைத் திற."

"எதற்கு?"

"உன்னிடம் ஒரு முக்கியமான விஷயத்
தைப் பற்றிப் பேச வேண்டும்!"

"உன்னோடு எத்த விஷயமும் பேச
தான் தயாராக இல்லை. போய் விடு!"

மிறுது தேரம் மொனம் நிலவியது.
வாசலில் இருந்த ஜன்னல் வழியாக
வீரப்பனின் கரம் தீட்டப்படுவதைப்
பார்த்தான் மல்லிகா. அத்தக் கையில்
இருந்தது அவர் போட்டுகள் இருத்தன!
தொடர்ந்து அவர் கரம் தீட்டினார்.

"இதை எடுத்துக் கொள்" என்று குரல் கொடுத்தான். மல்லிகா அதை எடுத்துக் கொள்ள வில்லை. ஒட்டமாக ஒடிப் போய்க் கதவைத் திறந்தான். "சட்"டென்று வீரப்பன் உள்ளே நுழைந்தான்.

"மல்லிகா! கண்கலையா என்ஸிடம் எல்லாம் சொன்னார். என்னும்தான் கணக்கு இய்யளவு கஷ்டமும் வந்தது. தயவுசெய்து என்னை மன்னித்து விட்டு இதை எடுத்துக் கொண்டு பட்டணத்துக்குப் போ. சேகரைத் தேடிப் பார்த்துக் கல்யாணம் செய்து கொள். கல்யாணக் கடுதாசு வந்த பிறகுதான் என் மனம் நிம்மதி அடையும்!"

மல்லிகாவின் கண்கள் கலங்கின. வீரப்பன் வேண்டுமென்றே தனக்குத் தீயகு இழைக்க வில்லை. தன்னுடைய தன்மைக்குச் செய்யாதா க நினைத்தே செய்திருக்கிறான். அவன் நடத்தை எண்குத்துன்பம் அளிப்பதை அறிந்ததும் அதற்குப் பரிகாரம் தேடுவதற்கு வந்திருக்கிறான்!

"கம்-தயங்காதே! கம்மாலாங்கிக் கொள். பரலாயில்லை!" வீரப்பனுது கூக மறுபடியும் நீண்டது. பெற்றுக் கொண்டான் மல்லிகா. நன்றி உணர்ச்சி பொங்க அதனைக் கண்களில் ஒற்றிக் கொண்டான். திரும்பி நடந்தான் வீரப்பன். வாசற்படியைத் தாண்டியதும், "இதைப் பற்றி வேறு யாரிடமும் சொல்ல வேண்டாம். முக்கியமாக என் பெண்ணாதிக்கு மட்டும் தெரிபவே கூடாது" என்றான். மெளனமாக அதற்குத் தலையை அசைத்தான் மல்லிகா.

சென்னைவை நோக்கிரயிலீரைத்து கொண்டிருக்கிறது. பிரசங்க மேடை கிடைக்காத குறையை ரயிலில் தீர்த்துக் கொள்கிறார் ஒருவர். நாட்டின் அரசியல் அமைப்பு முதல் புஷ்டி உள்ள உணவு வகைகள் வரை அவர் அறியாதது ஒன்றுமே இல்லை. எல்லாவற்றையும் பற்றி வெளூத்து யாங்கு கிறார். திறந்த வாயில் கரித் துகள்கள் நுழைவதைக் கூடக் கவனிக்காமல் வியப்புடன் கேட்கிறார்கள் சில பிரயாணிகள். வேறு

ஒருவருக்கு அசை அநிகம். அவரை அறி யாமல் கண்கள் ட்ரூக் கொள்கின்றன. தலை மேலே சாய்ந்து தோள் மீது இடிக்கிறது. திடுக்கிட்டு விழித்துக் கொள்கிறார். முகத்தில் அசை வழிவிறது. நான்கு முறைகள் இப்படித் தலை ஆடி ஆடி உருண்டு விழிக்கிறார். துந்தாவது முறை ஆழ்ந்து தூங்கி விடுகிறார். ரயிலின் ஆட்டத்துக்கு ஏற்ப அவர் தலையும் இயேளாக ஆடுகிறது.

சில சாமர்த்தியசாணிகள் சாமான்கள் வைக்க ஏற்பட்டிருக்கும் இடத்தில் முதலிலேயே ஸிரிப்பைப் போட்டிருக்கிறார்கள். "கனமான சாமான்களுக்கு அல்ல" என்று உரக்கப் படிக்கிறார் ஒருவர். "நான் கனமானவன் இல்லை. நூற்று என்பது பவுண்டுதான்!" என்று

சொல்லி அசட்டுச் சிரிப்புடன் ஏறிப் படுத்துக் கொள்கிறார் மற்றொருவர்.

வண்டி ஒரு ஸ்டேஷனில் நிற்கிறது. போஷாக்கு உணவைப் பற்றிப் பிரசங்கம் செய்தவர் குடாக ஒரு ம. அருந்தி விட்டுப் புது உற்சாகத்துடன் மறுபடியும் தம் பிரசங்கத்தைத் தொடர்கிறார்.

வயதுவந்த பெண்ணுடன் பிரயாணம் செய்யும் தகப்பனர் எதிரே உட்கார்ந்திருக்கும் பையனிடம் ஜாதகம் கேட்டுப் பார்க்கிறார். பெண்ணை ஒரு முறைக்கு இரண்டு முறை பார்க்கிறான் பையன்.

நயன பானஸியில் அவர்கள் பேசிக் கொண்டார்கள். "அப்பாவுக்கு வேண்டுமானால் எழுதிப் பாருங்கள்." என்று சொல்லித் தன்னுடைய விவரத்தைக் கொடுக்கிறான் வரும்பொழுது மாப்பிள்ளை.

இந்த நாடகங்களைப் பெயர்லாம் மல்லிகா கவனிக்கவேண்டியது. அவளுடைய மனம் மறுதான் தான் காணப் போகும் சௌகரச் சுதந்திரம் வட்டமிட்டுக் கொண்டிருந்தது. கடந்தகால நிகழ்ச்சிகள் ஒன்றன்பின் ஒன்றாக அவள் நினைவுக்கு வந்தன. வரும்பொழுதில் என்ன நடக்கப் போகிறது என்ற கற்பனையில் ஈடுபட்டாள். செண்பகபுரம் கிராமத்தில் இருந்த வரைக்கும் ஒரே துன்பம்தான். வருவ காலத்திலாவது என் வாழ்வு மலரட்டும். இன்பம் பெறுகட்டும் என்று எண்ணினாள். அவள் மடியில் குழத்தை சரஸ்வதி நிம்மதி யாகத் தூங்கிக் கொண்டிருந்தான்.

67 மும்பூரி ரயில்நிலையம் மல்லிகாவை ஒரே பிரமிப்பில் ஆழ்த்தியது. செண்பக புரத்தையும் திருமலைத்தையும் தவிர வேறு எதையுமே கண்டறியாத அவளுக்கு எவ்வாறோ விவரமாக இருந்தன. எப்படியோ தட்டுத் தடுமாறிக் கூட்டத் தோடு கூட்டமாகச் சேர்ந்து அவள் வெளியே வந்து விட்டாள்.

"எங்கே அம்மா போகலாம்? டாக்ஸி வேண்டுகளா?" என்று கேட்டாள் கூலிக்காரன். மல்லிகா விழிப்பதைப் பார்த்து. "காடகை மோட்டா ரம்மா!" என்று விளக்கிக் கொண்டாள்.

"மோட்டாரில் போகலாம். அக்கா!" என்று குதித்தாள் நெயி சரஸ்வதி.

"நம்மிடம் அந்தக்கு வேண்டிய பணம் இல்லை அம்மா!" என்று மல்லிகா.

இதைக் கேட்டதும் சிந்தித்துக் கொண்டே போய் விட்டாள் டிஸ்டர்பர். இதைப் போல் எவ்வளவோ பார்த்திருக்கிறான் அவன். ஆனால் பார்த்து வண்டியில் ஏற்றிக் கொள்ள அந்த டிஸ்டர்பருக்குத் தெரியும்.

இருவரும் ஒரு சூட்டாக வில ஏறிக் கொண்டார்கள். ஸ்வர சத்தத்தைச் சொன்னாள் மல்லிகா.

"தேரியுழுங்க" என்றால் வண்டிக்காரன். தீவிர உட்கொண்டு முழுசாக ஒரு நாளான அந்தக் குதிரை களிரென்று ஒரு சவுக்கடியை வாரங்கெட கொண்டு இளம்பியது.

விட்டை நெருங்கும் சமயத்தில் மல்லிகாவுக்கு ஒரு பெரிய சத்தேகம்

வந்து விட்டது. இதுதான் சேகருடைய வீடு என்று என்வ நீச்சலும்? ஒரு வேளை அவர் இங்கு இல்லாவிட்டால் என்ன செய்யது? நான் எழுதிய கடிதங்களுக்குப் பதில் கிடைக்காததற்கும் அதுதான் காரணமோ? தவருல விவாசத்துக்குக் கடிதங்கள் எழுதிவிட்டு நேரிலும் வந்திருக்கிறோமோ? அவளுடைய சந்தேகங்கள் அடுத்தநேரமே நீயார்த்தியாயின.

தோட்டத்தில் தன் நாயுடன் விடையாடிக்கொண்டிருந்தான் சேகர். அதற்குப் பயிற்சி அளித்துக் கொண்டிருந்தான். அவன் தூக்கி எறிந்த பந்தை அது மீட்டுக் கொண்டு வந்தது. இம்மேன்று கெனவிலிருந்த பந்தைக் கிழே போட்டு விட்டு நாய் குளரத்தது. வண்டியிலிருந்து மல்லிகா கிழே இறங்குவதைக் கவனித்தான் சேகர்.

நீண்ட நாட்களாகத்தான் காதலிப்ப பிரித்திருந்த துயரத்தால் வாடிப்போயிருந்த மல்லிகாவின் முகம் இப்போது

மலர்ந்தது. சூப் ரேஸ் று விவரம் போய்ற்று. கனாவிறுத்த வதனத்தில் அழகு மீளிந்தது. ஒளிவீழ்ந்த கண்கள் இப்போது பிரகாசித்தன. வற்றி வளர்ந்து போயிருந்த உடல் சந்தோஷத்தினால் மீம்பிப் பூரித்தது. வறண்டு போயிருந்த உள்மனம் குளாகவத்தாய் நின்றந்தது. அவளுடைய குனிந்த அதரங்கள் மொட்டு வெடிப்பதுபோல் சற்று விரிந்து முத்துப் பல் வரிசையை வெளிக்காட்டின. வேகமாக நடந்து வந்தான் சேகர். "மல்லிகா! மறுபடியும் வண்டியில் ஏறு. இந்தத் தெரு முனையில் போய் இரு. இதோ நான் உன் பின்புறமேயே வந்து விடுகிறேன்" என்று கூறினான்.

காதலனை நீண்ட நெடுநாட்களுக்குப் பின் சந்தித்த மல்லிகாவின் ஏதோ பேசுவதற்காக வாயைத் திறந்தான் மல்லிகா. "இப்போது பேசுவதற்கு நேரமில்லை. மல்லிகா! சொக்வதைக் கேள்!" என்று அதட்டினான் சேகர். வண்டி நகர்ந்தது!

அத்தியாயம் 16

மலர்ந்த நயனங்கள்!

விட ரக்டர் கருமாரணியப் பாரிப் பதற்காக மணிசேகரன் சென்ற பிறகு, விமலா தன் அருமை அத்தானுடைய படிக்களைத் தொடர்ந்து படிக்க ஆரம்பித்தாள். அவற்றில் முக்கியமாக ஒரு கடிதம் இப்போது அவளுடைய கவனத்தைக் கவர்ந்தது.

"அழகுத் தெய்வத்தின் அவதாரம் நீ" என்று குறிப்பிட்டு நடராஜன் ஒரு கடிதம் எழுதி யிருந்தான் அக்கவா? அதைப் பன்றிந்து படித்த மின்னல் முழுப் பாடலையும் பாரிக்க வேண்டும் என்று தோன்றியது விமலாவுக்கு. மாமாவின் புத்தக அலமாரியில் பாரதி யார் காவியங்கள் இருந்தது. அங்கே அழகுத்தெய்வத்தின் பாடலும் இருந்தது. அங்கே பார்த்து விட்டுக் குயிரென்று விசித்து விட்டாள் விமலா. "அத்தான்! இந்த அவதர் சாஸ்தாது அழகுத் தெய்வம் எங்கிறீர்களே!" என்று கேட்டுக் கடிதம் எழுதினாள். அதற்கு அவளுக்குக் கிடைத்த பதில் அவளை அத்தானிடம் கோபம் கொள்ளச் செய்தது!

"...விமலா! சன் கடிதம் எனக்கு ஏமாந்துக்கொடுக்க அளித்தது. 'அழகுத் தெய்வத்தின் தோற்றம் அழகாக இல்லை' என்று குறிப்பிட்டு யுக்கியாய். அழகு எங்கே இருக்கிறது, விமலா? உங்களை? அல்லது என்னத்தினால்? பொங்கிவரும் பெருந்தவ போன்ற ஒளி முகம்" எங்கிருந்து அந்த ஒளியைப்

பெறுகிறது? நவநாகரிக வாகனங்கள் முகப் பூச்சினுமா? அல்லது களங்கமற்ற நாய்களையான உள்ளத்தின் அழகைப் பிரதிபலிப்பதா?..."

அன்று அத்தானிடம் கோபம் கொள்ளச் செய்த இந்தக் கடிதம் இப்போது மணிசேகரனிடமும் தன்னிடமும் கோபம் கொள்ளச் செய்தது.

"...மணிசேகரனுடைய யாழ்நாக்கத்தைப் புரிந்து கொண்ட மின்னல் வேண்டுமென்ற அவனிடம் பின்னாலவளர்த்து வந்தது தவறு! 'இப்போது அவசர மில்லை. யோசித்துப் பதில் சொல்லு' என்னுள் மணிசேகரன். 'யோசிப்பதற்கு என்னை இருக்கிறது? என்னை நீங்கள் அடைவது ஒரு நாளும் நடக்காத காரியம்' என்று உடனே பதில் சொல்லி யிருக்க வேண்டும். அவளுடைய வீடுப் பதனாக முனையிலேயே கின்னி எறித் திருக்க வேண்டும். அதை நான் செய்ய விரும்புகிறேன்! இல்லாவிட்டால் காதலிக்கும் படி செய்த இந்தச் சிவனைப் பற்றிப் பெருமிதம் அடைக்கது பெரிய தவறு!"

விமலாவுக்குக் கோபம் வந்ததில் ஆச்சரியமில்லை. மணிசேகரனிடம் பார்த்து. "எங்கிறீது வந்தீர்களே, அங்கேயே திரும்பிப் போய் விடுங்கள்!" என்று கத்திவழி விவாதிப்பதை? எதிர்பாரா மல் திம்மென்று புறப்பட்ட அதைக் சொக்வம்புகளத்தானமுடியாமல் மணிசேகரன் சிரித்து நேரம் தவங்கி நின்றான்.

தொண்டை
மற்றும் மாம்பு
உபாதைகளுக்குக்
குணமளிக்கும்

பெப்ஸ் விகிசை

உட்கொண்டால், உங்கள் இருமல்
உடனேயே அகலும்

பெப்ஸ் விகிசை ஒருவரை கைவந்தால் வலியைத்
தளர்த்தவும், தொண்டைப்புண் பிரச்சனையும்,
இருமல் அல்லது ஜலதோஷம் இவைகளுக்குக்
குணமளிக்கும் மருமிகளாகக் கொள்வதும் செய்யும்.
அதன் தளர்த்தும் குணியை அனுபவிப்பது
உன் பெப்ஸ் உடனே நிவாரணம் அளித்து,
விவரமாகத் துணுதி. இதேது அபாயமான மரு
தற்களை இதில் சேர்த்துவிடும். குழந்தைகளுக்கும்
உட அபாயமின்றி கொடுக்கலாம்

IPPY-34-TAM

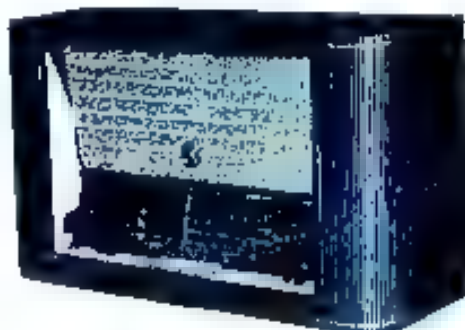
பிராங்குகடிகள்,
தொண்டைப்புண்,
மண்டைநீர்,
அடைப்பு,
ஜலதோஷம்
மற்றும்
இருமலுக்கு
உடனேயே
நிவாரண
மளிக்கிறது.
எல்லா மருத்து
விவரப்பரிகளிடமும்
கிடைக்கும்.

என். இ. புல்பேர்ட் (இந்தியா) பிரைவேட் லிட்.

மேல் ஏஜென்டுகள்: தாதா & சம்பெனி
88, அழகியம்ப நாயக் தெரு, சென்னை-3

Waco RADIO

தங்கள் நாளை எதிர்பார்க்கும்
ரேடியோ இன்றே கிடைக்கும்

"ஐடியல்"

புத்தம் புதிய அபிவிருத்திகளுடன்
தயாரிக்கப்பட்டது. நவீன, "புஷ்
பட்டன்" வகிப்புகளும்" ஒரே
சமமான உயர்ந்த ரக ஒலியுடன்
இருக்கும் பொருட்டு "மினி வீல்
டிபுலிங்" மற்றும் இரண்டு ஒலி
பெருக்கிகளும் அமைக்கப்பட்டுள்
ளன. சங்கீத ரசிகர்களுக்கு
உண்மையிலேயே மிகவும் குறைந்த
விலையில் ஒரு சிறந்த ரேடியோ
அளிக்கப்படுகிறது.

★

உங்கள் அலுவலகத்தில் உங்கள் வியாபார
விலம் கேளுங்கள். அல்லது கீழ்க்காணும்
கிளைத்துக்கு எழுதக் கேளுங்கள்

Western Agencies' Co.,

421, Lamington Road, Bombay-4

Branches: DELHI & BANGALORE

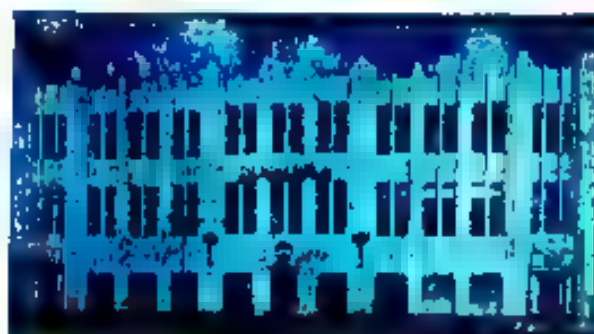
இந்தியன் பாங்க் லிமிடெட்

கீழ்க்கண்டவற்றின் சேவையைப் பெறத் தகுந்த ஒக்கல்
தகவல்கள் தேவையின்படி இங்கு முடியும்।

பிசான்ட் இதுவர நிதிகள் ரூ. 20 லட்சங்களுக்காக
(சேஷ் பிரிவினம் உட்பட) மேல்

பெயரெட் ... ரூ. 35 கோடிக்கு மேல்

சென்னை நகரத்திலும் அதன் சுற்றுப்புறங்களிலும் 22
கோவைக் கிளைகளும் பம்பாய், புது தில்லி, கல்கத்தா
கொழும்பு, பிளங்கு, கோலாஹம்பூர், மலாக்கா
கெம்பூர் முதலிய இடங்களில் கிளைகளும் உள்ளன

(ஸ்தாபிதம்: 1907)

சகலவிதமான பாங்கில்
அனுபவங்களும் அவர் நாட்டு
ஏற்றுமதி சுரப்பத்தமான
எல்லா விஷயங்களும் ஏற்று
நடத்தப்படுகிறது

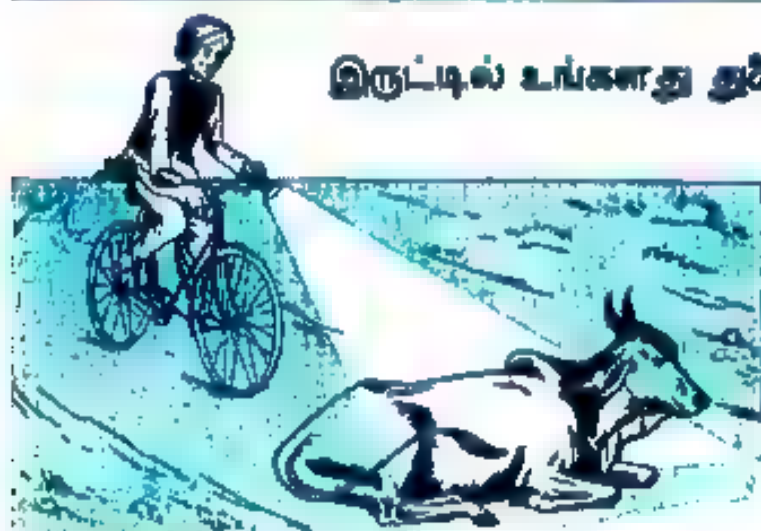
London Agents:

WESTMINSTER BANK LIMITED

New York Agents: FIRST NATIONAL
CITY BANK OF NEW YORK

டி. பி. பார்த்தசாரதி
கார்ப்பரேசி

இருட்டில் உங்களது துணைவன்

ஸ்டீலோ
பாட்டர்ஸ்

அணையாத வெளிச்சத்திற்கு எப்பொழுதும்
எஸ்ட்ரேலா உங்கள் டார்ச்சில்
உபயோகிக்கவும் நீடித்த உழைப்பு பிரகாசமான
வெளிச்சம்

எஸ்ட்ரேலா பாட்டர்ஸ் லிட்...

பம்பாய் - மதராஸ் - கும்பி - கல்கத்தா - ஸ்கூட்

"ஏன் இன்னும் நீண்டு கொண்டிருக்கிறீர்கள்? போய்விடுங்கள் உடனே" என்று மீண்டும் இரைந்தான் மல்லிகா.

அவனுடைய கோபம் இப்போது அவனுக்குப் புரிந்து விட்டது.

மணிசேகரனின் உள்ளம் என்ற மூல நிலக்கொடியில் காதலென்னும் அரும்பு தோன்றியது. இரவு வந்து அது மலர்ந்து மணம் பரப்பும் வரை காத்திருக்காமல் சலிரக்கமற்ற விமலா அதைக் கொய்து விட்டாள். கசக்கப்பட்ட ரோஜா, முகரப்பட்ட அனிக்ச மலர்தான் தன்னுடைய காதல் என்பதை உணர்ந்தான் மணிசேகரன். விடைபெற்றுக் கொண்டு போய் விட்டான்.

விமலா இரைவதைப் பார்த்துக் கொண்டே இருந்த பொன்னம்மாளுக்கும்தம், சத்தம் கேட்டு விட்டு உள்ளே இருந்து ஓடி வந்த மரச்சத்தத்துக்கும் பின்னர் அதைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்ட டாக்டர் ராமலிங்கத்தாக்கும் அவள் கோபம் புரியவில்லை. அது என்றென்றும் விடுவிக் முடியாத புதிந்தான்.

தீவ் அதைக்குச் சென்ற மணிசேகரனுக்கு இத்தனை நாட்களாகத் தான் அனுபவித்து மகிழ்ந்து வந்த உமார்கய்யாம் பாடல் பிடிக்கவில்லை.

இருக்கும் காலம் செறிதேயாம்
இதனுள் இன்ப வாழ்வியையும்
பெருக்கு மனவு பெருக்கிறோம்
பழையோன் ததனும் உண்டோ?
சொல்...

பிழை ஒன்றும் இல்லை. ஆனால் இன்ப வாழ்வியை எப்படிப் பெருக்குவது? விமலா இவ்வாத வாழ்வு ஏது? தன்னுடைய வாழ்வு இனிமேல் ஒரே துக்கம், துயரம். சோகம்தான்.

கவிமணிவின் மற்றொரு பாடல் நிராவுக்கு வந்தது மணிசேகரனுக்கு. தன்னுடைய பெட்டிக்குள் வைத்திருந்த அந்தப் புத்தகத்தைத் தேடிக்கொண்டே கவிமணிவின் அந்தப் பாடலை வாய் விட்டுப் பாடினான்:

கண்ணும் உயிர்க்கு நுயிர்ப்பாம்;
நானும் அன்பு நியையாம்;
கண்ணும் மனையும் நியேயாம்;
கருத்துள் ஒளியும் நியேயாம்;

பண்ணின் கையையும் நியேயாம்;
பாவின் சுழலும் நியேயாம்;
எண்ணின் நியல்லாத பொருள்
ஏதும் உண்டோ இவ்வுலகில்?

காதல் ரசம் பொங்கி வழியும்படி அமைந்திருந்த ஒரு மெட்டியே இந்தப் பாடலைப் பாடினால் மணிசேகரன்.

மறுபடியும் பாடினால் இந்தப் பாட்டை. இப்போது அதில் சோகம் நிறைந்திருந்தது. கடைசி இரு அடிகளைப் பாடும்போது அவன் கண்களில் கண்ணீர் ததும்பி நின்றது. அந்தப் பாடலைக் கேட்டுக் கொண்டே விமலா நின்று கொண்டிருந்தாள்!

"என்னை மன்னித்துவிடுங்கள்" என்ற விமலாவின் குரலைக் கேட்டதும் திடுக்கிட்டுத் திரும்பினான் மணி.

"விமலா! நீ இங்கே எப்படி வந்தாய்?"

"அம்மாவும், மாமாவும் மாமியும் ஒரு திரைப்படத்துக்குப் போயிருக்கிறார்கள். எனக்குத் தலைவலி என்று சொல்லித் தப்பித்துக் கொண்டேன். ஒரு வாடகைக் காரியம் இங்கு வந்தேன்."

"விமலா! அடியெனைத் தேடி வந்தது பற்றி ரொம்பச் சந்தோஷம். ஆனால்

மன்னிப்பு கேட்பதற்காக இவ்வளவு தூரம் வந்திருக்க வேண்டியதில்லை; மன்னிப்பு கேட்கவும் வேண்டியதில்லை. கேட்க வேண்டியவன் நான். எட்டாத பழம் என்று எனக்குத் தெரியும். தகாத செயல் என்றும் அறிவேன். அப்படி இருத்தும் உன்மீது ஆசை வைத்தது என் தவறுதானே? தயவுசெய்து என்னை மன்னித்து விடு, விமலா!"

"மாமிக்கு எதிரில் உங்களைக் கடிந்து கொண்டு விட்டேன்."

"அது உன் தவறு இல்லை. உன் மனம் அவ்வளவு தூரம் புண்பட்டுப் போய்விட்டது. புண்படுத்தியவன் நான்தானே?"

"கோபத்தின் காரணத்தை நான் யாரிடமும் சொல்லவில்லை. நீக்கலும்..."

"நிச்சயமாக நான் யாருக்கும் சொல்வ மாட்டேன்" என்றான் மணி.

"நான் பேசியதை யெல்லாம் உயவு செய்து மறந்து விடுங்கள். விட்டுக்கு வராமல் இருந்து விடாதீர்கள்."

"அந்த எண்ணம் எனக்கு இல்லை, மிமலா! அவசியம் வருவேன். உன் பூப் பாக உன்னுடன் போவேன். உன்னுடைய நல்வாழ்வுக்காகப் பாடுபடுவேன். உனது இன்ப வாழ்க்கையே இனி என்னுடைய வட்சியம், மிமலா!"

"போய் வருகிறேன். வாடகை மோட்டார் காத்திருக்கிறது."

"டோய் வா, மிமலா!"

அவர்களுடைய கண்கள் ஒரு தீயிடு நேரம் ஒன்றையொன்று பார்த்துக் கொண்டு இடம் பெயராமல் தின்றன. சட்டென்று திரும்பி விடு விடென்று நடத்தான் மிமலா.

சாலைமீது அவன் மோட்டாருக்குள் காலை எடுத்து வைக்கும்போது மீண்டும் மணிசேகரன் பாடுவது கேட்டது. தின்று உற்றுக் கவனித்தான் மிமலா.

மன்னல் பதையும் முடிமன்னல் வாழவும் அரிய வாழ்வாமோ? என்னித வானுத செங்கக்கூழெனக் கனவே பன்றி கனவாமோ? என்னும் உங்கைப் பொருகதனை கம்பி மிருகி. என்னுதது என்னி பென்னி என்னும் ஏங்கி பிழவது ஏன், ஐயா?

காத்திறே மிதந்து வந்த இத்தப் பாடலில் தான் வரும்போது இருத்த கோகம் இல்லை என்பதையும் உற்சாகத் தின் காயல் இருப்பதையும் கவனித்தான் மிமலா. தீம்மதியுடன் மோட்டாரில் ஏறினான். அது நகர ஆரம்பித்தது.

மறுபடியும் அதே பாடலை உற்சாகத் துடன் பாடினான் மணிசேகரன்.

...என்னும் உங்கைப் பொருகதனை கம்பி மிருகி. என்னுதது என்னி பென்னி என்னும் ஏங்கி பிழவது ஏன், ஐயா?

உமார் கய்யாமின் அத்தப் பாட்டில் இப்போது குதாகவம் தனிர் தடை போட்டுக்கொண்டு சென்றது.

வேதறிய் பெருமிதத்தோடு டாக்டர் ஜாக்ஸனிடம் விடைபெற்றுக் கொண்க் சென்றான் நடராஜன்.

"போய் வா, நடராஜா! உன்னை மாணவனாக அடைத்த நான் மிகவும் பெருமைப் படுகிறேன்."

"ஒன்றை மட்டும் மறத்துவிடாதே! படிப்புக்கு ஒரு எல்லைடையாது. புதுப் புது விஷயங்களைப் பற்றி ஏராளமாக நீ படிக்க வேண்டும். டாக்டராகத் தொழில் புரிபவர்கள் புத்தகங்களைப் படிப்பது தவறு என்றும் அதனை நோயாளிகள் அறித்தால் அவரிடம் இருக்கும் நம் மீக்கை குறைத்து போகும் என்றும் சொல்லுவார்கள். அதையெல்லாம் பொருட்படுத்தாதே! திறையப் படி."

"அப்படியே செய்கிறேன்."

"மற்றொன்று ஒரு நோயாளியை தீவிரம் ரொம்ப மோசமாக இருக்கிறது என்பதால் அவனுக்குச் சிகிச்சை அளிக்கத் தயங்காதே! சிகிச்சையின்போது நோயாளி இறந்து போனால் தனக்குக் கேட்ட பேரை வந்துவிடும் என்பதற்காகவே சில டாக்டர்கள் மோசமான கேஸ்களைப் பார்ப்பதில்லை. நீ நிச்சயமாக அப்படி நடந்து கொள்ளக்கூடாது. நோயாளி மிகக் கேவலமான நிலையில் இருந்தாலும் சிகிச்சை அளிக்க வேண்டும். அவன் பிழைக்காவிடில் அது உன் தவறு அல்ல. பிழைத்தால் ஒரு மனிதனுக்கு உயிற்று அளித்தவனுவாய்! ஞாயகம் இருக்கட்டும்."

"நிச்சயமாக நீளைகில் வைத்துக் கொள்கிறேன், போய் வருகிறேன்!"

"கடவுள் அருள் உனக்கு எப்போதும் இருக்கட்டும்."

ஏராளமான தன்பர்கள் நடராஜனுக்கு விடை கொடுத்து அனுப்பினார்கள். தன்னைக் குட்டையை எடுத்து

ஆட்டினான் நான். தன் செயலிதழ்
களில் வீரர்களை வைத்தெடுத்து நட
ராஜன் பக்கமாக நீட்டினான் டயாஜு.
காற்றிலே மிதந்து வந்த அந்த அன்புப்
பரிசை நன்றியுடன் ஏற்றுக் கொண்டு
விமானத்தில் ஏறினான் நடராஜன்.
ஆகாயத்திலே பறந்து தாய்நாட்டு
மண்ணில் காலடி எடுத்து வைத்தான்.

**விமான நிலையத்தில் மகளை அன்
புடன் ஆகிங்கனம் செய்து கொண்டார்
டாக்டர் ராமலிங்கம். அம்மாளின்
கரங்களை இறுகப் பற்றிக் கண்களில்
ஒற்றிக் கொண்டான் நடராஜன்.
விமலா ஒரு பூசையில் வெட்கம் குறிந்து
கொள்ள நின்றுகொண்டாள். அவள் அருகே
சென்று. "சௌக்கியமா, விமலா?"
என்று கேட்டான் நடராஜன்.**

தலைவயக் குனிந்து கொண்டான்
விமலா. அத்தானிடம் சொல்ல எத்தனை
எத்தனையோ கஷ்டங்கள் அவளுக்கு
இருந்தன. இன்று முழுதும் நாளை முழு
வதும் என்றென்றும் அத்தானிடம்
பேசிக் கொண்டே இருக்க வேண்டும்
என்று தோன்றியது. சந்தோஷ மிகுதி
யால் ஒரு வார்த்தை கூட அவளால்
பேச முடியவில்லை. வெட்கத்தினால் தலை
வைப் பார்த்து இருந்த அவனுடைய
கண்கள் அத்தானின் புருவங்கள் தெரி
வதைக் கவனிக்கவில்லை!

"அப்பா! நம்முடைய நர்ஸிங்
தேராமுக்காகச் சை நவீன சாதனங்களை
வாங்கி விடுக்கிறேன். இன்னும் சில
நாட்களில் கப்பலில் வந்து விடும்!"

"இவ் வன் இவ்மடமா! இந்த
நர்ஸிங் தோரமே உன்னுடையதுதான்.
நான் நிம்மதிகாக ஐயவு எடுத்துக்
கொள்ளப் போகிறேன்."

"அதுதான் சரி மாமா! மாமிசைக்
கூடக் கவனிக்காமல் வேலை வேலை என்று
நர்ஸிங் தோரமில்லையே இத்தனை நாட்கள்
இருந்து விட்டார்கள். இப்போது எவ்வா
வற்றையும் நடராஜனிடம் ஒப்படைத்து
விட்டு மாமிசையும் அழைத்துக்
கொண்டு ஒரு 'தேன் நீலவு' போய்
விட்டு வாருங்கள்" என்ற குரலைக்
கேட்டுத் திரும்பினான் நடராஜன்.

"மறந்தே போய் விட்டேன் நட
ராஜா! மணிகேசரன் வந்திருக்கிறான்
பார்" என்றார் ராமலிங்கம்.

"அடே! நம்ப மணியா? நடிப்
பயலே! எப்போடா வந்தே?" என்று
கேட்டுக் கொண்டே மணியின் முதுகில்
ஒங்கி ஒரு அறை வைத்தான் நடராஜன்.

"ஏனப்பா, நீ டாக்டராகி விட்டாய்
என்பதற்காக என் முதுகேதும்பை

பெய்வாய் முறிக்க வேண்டுமா!" என்று
கேட்டான் மணிகேசரன். எவ்வோரும்
'கொல்'வென்று சிரித்தார்கள்.

காரில் வீடு திரும்பும்போது, "ஏன்டா
மணி! ஏதோ 'தேன் நீலவு' எங்குமே,
அது என்னடா?" என்று கேட்டான்
போன்னம்மாள்.

"'லாவி மூன்' மாமி, 'லாவி மூன்!'
கணவனும் மனைவியுமாக உவ்வாசப்
பிரயாணம் செய்து வருவது."

"அதெல்லாம் வாலிபர்களுக்குத்
தான். நாளைக்கு நீ கல்யாணம் செய்து
கொண்டு 'தேன் நீலவு' போய் விட்டு
வா! எனக்கும்! மாமிக்கும் என்ன
வந்தது?" என்றார் ராமலிங்கம்.

"தாவி மூனுக்குப் புறப்பட்டு விட்
டாய், உங்களுக்கெல்லாம் இளமை
தாளுக வந்து விடும், மாமா!"

தன் கடைக் கண்ணும் அப்போது
நடராஜனைப் பார்த்தாள் விமலா.
நடராஜனின் நெற்றியில் விழுந்திருந்த
கருக்கங்கள் மணிகேசரனின் பேச்சை
அவன் ரசிக்கவில்லை என்பதை எடுத்
துக் காட்டின, அதை உணர்ந்த விமலா
வின் மனம் துணுக்குற்றது.

விட்டுக்குத் திரும்பிய நடராஜ
னுக்கு ஒரு அதிகசம் காத்திருந்தது.
பெரியதொரு விருந்துக்கு ஏற்பாடு
செய்திருந்தார் ராமலிங்கம். விருந்தாளி
களில் அநேகர் டாக்டர்கள். அவர்களில்
பலர் நடராஜனுக்கு மருத்துவக் கலா
சாசனியல் ஆசிரியர்களாக இருந்தவர்கள்.
அவர்களுடன் சமையதாய்க் உட்காரவே
கஷ்டமாக இருந்தது நடராஜனுக்கு.
பயத்தினால் அவ்வாறு மரியாதையினால்,
ஒருவரை அடுத்து ஒருவராக அகிஷயரும்
அவனுடைய கரங்களை அன்புடன் பற்
றிக் குறுக்கினார்கள். நடராஜனுடைய

ஐ ஏ எஸ்

விரும்பத்தகுந்த நிகரவேற்றுவிந்து

தாய்க் கழுகு உயரமான மலைகளில் கிடந்து, தன் குஞ்சுகள் ஆவதுடன் எதிர்பார்த்த உணவு கொடுக்கக் கருவனது அனாவகை மிகவும் உத்தேசித்து உயரவேற்றினான்.

அதுபோலவே இத்தியானில் எவ்வாறு பரதம் கனிதும் ஐஏஎஸ் விமானங்கள் மிக ஆவதுடன் வரவேற்கப்படுகின்றன, தென்குண்டுவரர்களுக்கும், திக்ஷணவர்களுக்கும் உணவு, உடை, மருந்து இவற்றைக் கொண்டு செல்கின்றன. வாதிகர்களுக்கும், தொழிலாளிகளும் கட்டுப்பாடு கருவியாக இருக்க வேண்டியவர்களுக்கும் சொசைலிமானதும் வேறு தரிசுமானது மாண்புமிகு வசதிகள் அளிக்கின்றன. பண்டங்களின் உற்பத்தி செய்பவர்களுக்கும், விவசாயிகளும் பண்டங்களின் ஐஏஎஸ்களை அனுப்புவதற்கு அனவகளுக்கு நிச்சயம் நல்ல விற்பனை வசதிகள் இருக்கின்றன என்பதையும் நன்கு அறிவார்கள்.

இத்தியானில் போதுமானதற்கு ஐஏஎஸ்கள் மிகவும் ஐ ஏ எஸ், மேலும் குஞ்சுகளைத் தந்திரம் காப்பதில் தந்திரத்தோடு தனதுவன போன்றே செய்கு போதுவன போன்றே

1966-1967 க் ஐஏஎஸ்கள் எந்தளவு :

19,201,908	முகம் ஆகவயப் பிரபானம்
571,106	பிரபானிகள்
50,194	டன் சாஸான்கள்
8,221	டன் தபாக்கள்

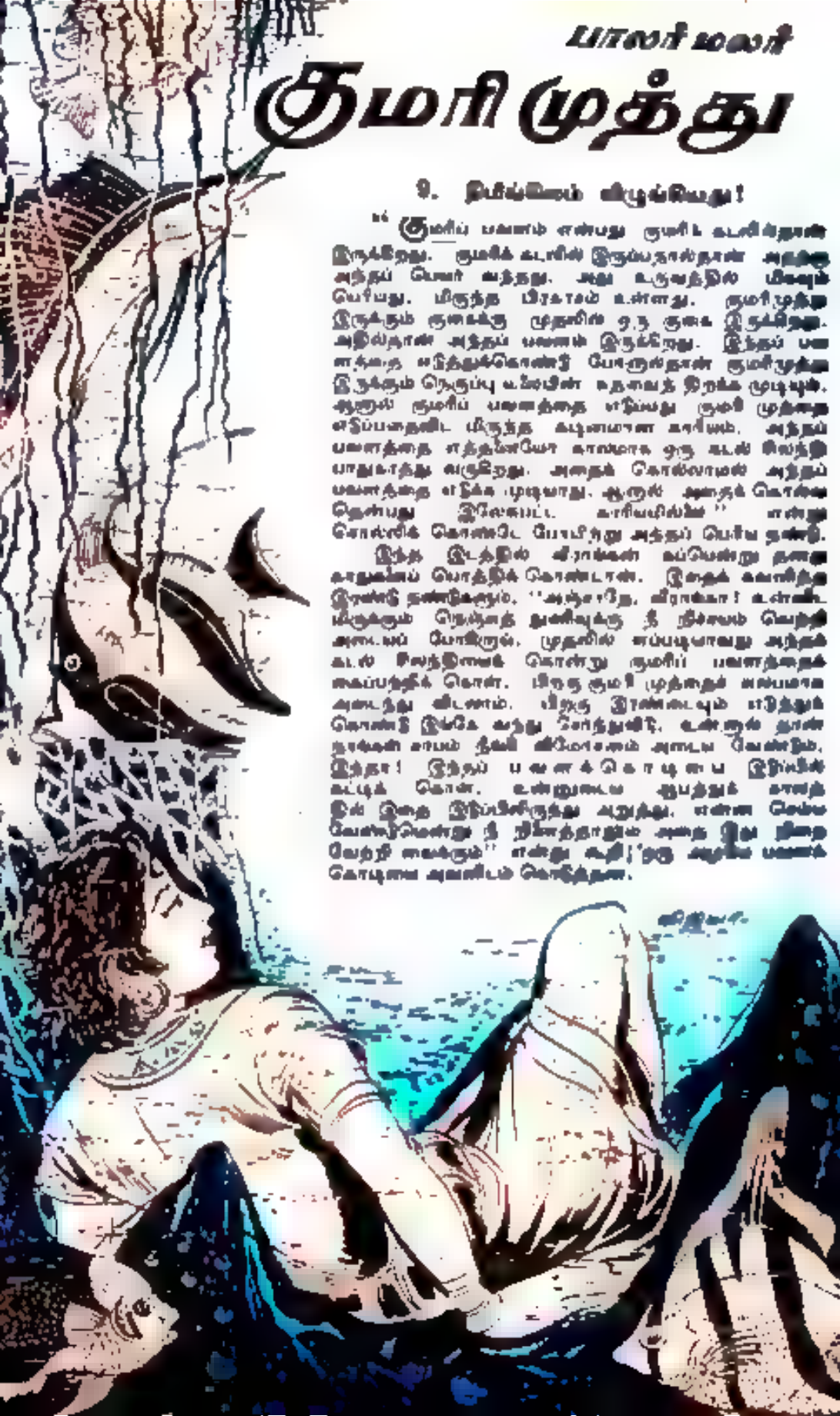
இந்தியன் ஏர்லைன்ஸ் கார்ப்பொரேஷன்

குமரி முத்து

9. திரிபுலாம் விழுவியது!

“குமரிப் பவளம் என்பது குமரி கடலில்தான் இருக்கிறது. குமரிக் கடலில் இருப்பதால்தான் அதற்கு அந்தப் பெயர் வந்தது. அது உருவத்தில் மிகவும் பெரியது. மிகுந்த பிரகாசம் உள்ளது. குமரிமுத்து இருக்கும் குகைக்கு முதலில் ஒரு குகை இருக்கிறது. அதில்தான் அந்தப் பவளம் இருக்கிறது. இந்தப் பவளத்தை எடுத்துக்கொண்டு போனால்தான் குமரிமுத்து இருக்கும் நெருப்பு உண்டாகும். அதைத் திறக்க முடியும். ஆனால் குமரிப் பவளத்தை எடுப்பது குமரி முத்தை எடுப்பதைவிட மிகுந்த கடினமான காரியம். அந்தப் பவளத்தை எடுத்தவனையோ காலமாக ஒரு கடல் சிலந்தி பாதுகாத்து வருகிறது. அதைக் கொல்லாமல் அந்தப் பவளத்தை எடுக்க முடியாது. ஆனால் அதைக் கொல்ல தென்பது இலேகப்பட்ட காரியமில்லை” என்று சொல்லிக் கொண்டே போய்ந்ரு அந்தப் பெரிய தாண்டி.

இந்த இடத்தில் வீரர்கள் கம்பென்று தனது கால்களால் பொத்திக் கொண்டான். இதைக் கவனித்த இரண்டு தாண்டிகளும், “அய்யோ, வீரக்கா! உள்ளிட மிகுந்தும் நெருங்கத் துணிவுக்கு நீ நீசமம் வெற்றி அடைவாய் போகிறாய். முதலில் எப்படியாவது அந்தக் கடல் சிலந்தியைக் கொன்று குமரிப் பவளத்தைக் கம்பெத்திக் கொள். மிகுந்த குமரி முத்தைக் கம்பமாய் அடைத்து விடலாம். மிகுந்த இரண்டையும் எடுத்துக் கொண்டு இங்கே வந்து சேர்ந்துவிடு. உனதால் தான் நான்கு காலம் திகழ் விமோசனம் அடைய வேண்டும். இந்தா! இந்தப் பவளக் கொடியை இப்போது கட்டிக் கொள். உன்னுடைய சூபத்துக் காலத் தில் இதை இப்போதுக்குத் து அறுத்து. என்ன செய்ய வேண்டுமென்று நீ நினைத்தாலும் அதை இது நினை வெற்றி எவக்கும்” என்று கூறி ஒரு அழகிய பவளக் கொடியை அவனிடம் கொடுத்தன.

சேத் தூர் கூத்தன்

விராங்கன் எனாத அன்போடி வரங்கே இழியில் கட்டிக் கொண்டான். பிறகு தண்டுகள் காட்டிய வழியில் பாய்ந்து நீரில் மீளிய போல் நீந்தத் துவங்கினான்.

அவன் இவ்வாறு என்னையோடி நந்திக் கொண்டிருக்கும்பொழுதே தூசின் வேகம் சில இடங்களில் அதிகமாக இருந்தது. சில இடங்களில் தண்டுகள் வக்கரம்போல் கற்றிக் கொண்டிருந்தது. சில இடங்களில் கடல் நீர் காட்டாறுபோல் ஒரு போக்காக வெகு வேகத்தோடு ஓடிக்கொண்டிருந்தது. இன்னும் சில இடங்களில் எதிரே பெரிய பெரிய மலைகள் இருந்தன. அவற்றைக் கடக்கப் பல கால தூரம் சென்ற வேண்டியதாயிற்று. வேறு சில இடங்களில் அடர்த்தியான கடற் கால்கள் வறியாய் மறைத்துக் கொண்டு வெகு தூரத்துக்கு வெகுதூரம் பாவி இருந்தன. இந்தக் கால்களின் வறியாகப் புழுந்து சென்ற பொழுதெல்லாம் விராங்கன் மட்டும் தான் மொழுவும் தாமனும். பலவித நீர் பிரகடனம் அவனுக்கும் பரிதாபம் கொள்ள அளித்தன. அந்த சமயத்தில் விராங்கன்க்குக் கடலில் படாத சில அழகுப் காட்சிகளையும் அவன் கண்டு ஆனந்த முறிஞன். ஆக! எத்தனை தீரழிகள் விதவிதமான பாவிக்காள்தனை வகையான செடிகொடிகள்; எத்தனை வகையான மீன் வகைகள்! இன்னும் எவ்வளவோ அவன் கண்டன்களுக்குத் தென்பட்டன.

குமரிக் கடலின் அழகையும், அதிசயத் தையும், ஆபத்தையும் அனுபவித்துக் கொண்டே நீந்திக் கொண்டிருந்தான் விராங்கன். அக் களைத்த பொழுதெல்லாம் கடலின் அடிப்பகுதியிலிருந்து குன்றுகளில் சிந்து நேரம் தங்கிக் கிண்பாதிக்கொண்டான். இப்படிச் சில நாட்கள் பிரயாணம் செய்த பவனக் குகையை அடைவதற்கு இன்னும் ஒருதான் பிரயாணம் கூட இருந்தது என்று தண்டுகள் கூறிய அகட வானத்திலிருந்து பூரித்து கொண்டான். அதன் பின்பு மெற்கொண்டு பிரயாணம்

செய்ய அவன் விரும்பவில்லை. அந்த இடத்திலேயே ஒரு பாசனசாஸம் பிடித்துக் கொண்டு வரதியாக கட்டார்த்து விட்டான். இந்த இடத்தில் இருப்பதைக் கடல் கடல் சிலந்தி தெரிந்து கொண்டிருக்கும்பொழுது வந்த ஐயம் அவனுக்கு எழத்தான்.

அவன் பலவாறாகச் சிந்தித்தான். கடல் சிலந்தியின் கண்களில் மண்ணைத் தூவுவது என்பது நடக்காத கிரீமம். அதைக் கொண்டு போட்டால் சூழிப், பவனக் குகைக்குள் ஓட முடியாது. அப்படிக்கொண்ட நினைத்தும் பதங்கேப் பதங்கே செல்வதென்பதும் முடியாததாகும். ஏனெனில் குகையை நெருங்கும் முன்பே அள்ளிகள் களை வகுக்கையே அறிந்து கொள்ளும் சக்தி அதற்குக் கடல் சிலந்திக்கு உண்டு.

இப்படி விராங்கனின் சித்தனை சூழிக் கொண்டிருக்கும்பொழுது அவன் கடத்து வந்த திசையில் வெகு தூரத்திலே ஏதோ 'து து' வென்று நீரைச் செறித்துக் கொண்டு வதுவதுபோல் தெரிந்தது. அது நேரத்தில் அந்த நீர் பிரவந்தியம் முழுவதும் அப்படியும் இப்படியும் ஆடியது. இம் வளவு அமரக்களத்தொடிக் வகுவது பிறும்மாண்டமான கடல் பிரகடனம் என்பதில் சந்தேகமில்லை. காரணம் இரிக் கொள்கைதான் இருக்க வேண்டும்.

விராங்கனுக்குக் குறைதிக் கடம் கண்டது. கரையிலுள்ள நிலிக் களைத் திவிடும் கண்டை பிட்டு தெரியவது என்பது மனித இயத்திலே பிரத்த எவ்வளவு முடியாத செயலாகும்.

நொடிக்கு நொடி அந்த மிகவும் அவனை நெருக்கிக் கொண்டிருந்தது. இப்பொழுது அவன் கண்களுக்குடல் அது மக்களாகப் புளம்பட்டது. என்ன பங்காரம்! அது ஒரு நிமிஷம்தான். வரும்பொழுதே அது தன்னுடைய பெரிய வானம் அகல விடுத்த படிபே வந்து கொண்டிருந்தது. அங்குத் திறத்திருந்த வாயில் ஏரே மையத்தில் நூறு பாண்டங்கள் போடலாம் போல் இருந்தது. ஆகா! என்ன பங்காரம்!

விராக்கன் ஒரு புதிய வீரங்கனாக மாறினான். அவன் உடனில் ஒரு புதிய பாலும் ஒரு புதிய உதாரணமும் பிறந்தது. உடனே ஸட்டினையும் உத்தியையும் தயாராக எடுத்து இரண்டு சாகசனிலும் சைத்துக் கொண்டான். நிமிஷம்தான் எந்த முகத்தில் வெற்றி கொண்டது என்பதைக் குறித்து நொடியில் தீர்மானித்துக் கொண்டான்.

நிமிஷம்தான் அவனை நெருக்கியது. அது அவனை விழுங்க வந்தனிலும் முன்பே வீரங்கன் எதிர்பாராத நன்குநர் செய்தான். ஒரு உந்து உத்தித் நிமிஷம்தான் வாய்க்குள் பாய்ந்தான். அடுத்த நிமிஷம் நிமிஷம்தான் வாய் 'வய'வென்று முடிக்கொண்டு விட்டது.

நிமிஷம்தான் முடிவ வாய்க்குள் ஏரே கும்மிருட்டாக இருந்தது. வீரங்கன் அதைப் பொருட்படுத்தாமல் தன் கை விரித்த வானால் வானமுட்குடையைச் செவ்வாயோல் 'ஏக் ஏக்'வென்று நிமிஷம்தான் தலைக் கவரிக்கை ஒரு மித்தான். என்ன பங்காரம்!

இருளில் நிமிஷம்தான் அடர்ந்த வேதனைகள் விவரிக்க முடியாது. இப்படியும் அப்படியும் புரண்டது. 'ஃ' என்ற பங்காரம் உத்தித்ததை எழுப்பியது. 'பங்காரம்' என்று உடனே நிமிஷம் போதும்படி தன் வானினால் அடித்துக் கொண்டது. வானவத் திறந்து தன் வாயிலிருக்கும் வீரங்கனை வெளியே தள்ள முயன்றது.

ஆனால் வீரங்கன் தலைக் கவரிக்கைக் கெட்டபாடும் பிடித்துக் கொண்டு வெளியே வந்து விழுமாம் மொழித்துக் கொண்டான். அவனுக்கு ஒரு ஆழ்வ வோசனை பிறந்தது. இந்தத் நிமிஷம்தான் கொண்டே உடல் சேதநிலைத் தீர்த்துக்கட்ட வழிவகுத்தான்.

இந்த வேசனை பிறத்தலும் தன் கை விரித்த வானாலும் உட்புறமும் இன்னும் மும்முரமாகத் தீயிக்கிலத்ததைத் தாக்கினான். நிமிஷம்தான் பட்டாபாதி பட்டது. பக்கதிரிக்குத் பாதை குன்றுகளைவெய் வாய் இடித்து தொறுக்கியது. பாசிப் புதிர் கையெல்லாம் தகர்த்து நொறுக்கியது. மனம் போய் போகில் தீவரக் கிழித்துக் கொண்டு விசைந்தது.

அது போதும் தீவர எது என்று கவனித்த தன் வீரங்கன். அதை அறித்ததும் அவனுக்கு அளவற்ற மகிழ்ச்சி உண்டாயிற்று. ஏனென்றால் நிமிஷம்தான் சென்ற நிலையில் தான் பங்காக் குகை இருந்தது. இது செல்லும் வேகத்தில் பங்காக் குகை சேத முதுவது தீர்மானம். அப்படிச் சேதமுக்கு உடல் சேதநினைம் கொண்டு நிமிஷம்தான் உத்த தாக்க முற்படும். அந்தச் சத்தர்ப்பத் தைத் தகுதியைப் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டுமென்று எண்ணினான். (தொடரும்)

எங்கும் பிச்சி குழந்தைகள் ஒலிய மயம் - 1958

தமிழ், தமிழகத்தை ஒரு தற்செய்தியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம். 1958-ம் வருஷத்தின் எங்கும் பிச்சி குழந்தைகள் ஒலிய மயம் வெளிப்பாடு விட்டது. உலகம் முழுவதும் என்ன பல தேர்த்துக் குழந்தைகள் எழுதிய 75 டி.டி.யுகள், ஏராளமான கதைகள், கவிதைகள், அங்கங்கள் வரைந்த 430 ஓவியங்கள், (117 வர்ணப் படங்கள்) - இவற்றை 326 பக்கங்கள் கொண்ட இந்த மயமில் காணலாம்.

அழகிய மூலம் அட்டைப் படத்துடன் திரும்பும் இந்த மயக்குத் தமிழ் தாட்கள் பாதுகாப்பு மத்திய திரு வி. கோ. திருச்சு மெனன் முகவுரை எழுதிவிருக்கிறார். 1957-ம் வருஷத்தின் குழந்தைகள் போட்டியின் முடிவும் இந்த மயமில் வெளிப்பாடுகிறது. ஒவ்வொரு பக்கத்திலும், விட்டதும், வார்த்தையிலும் கைகுப்பாக இருக்க வேண்டிய கலைப் போட்டியும். வினா கு. 3; தயாராக வேண்டுக. 1; விடைக்குப்பிடும்: Shanker's International Children's Competition, Odessa Building, New Delhi.

அவனுக்கு
ஜான்ஸன்ஸ்
பேபி பவுடரின்
சுகத்தை
அளியுங்கள்

இவ்வளவு புத்தகம்! இவ்வளவு நுட்பமான
மாற்றம்! புத்தகத்தில் இவ்வளவு மாற்றம்
தயாராக வைத்திருக்க 25 நாட்கள் கட்டாய
புத்தகம் எழுதப்பட்டது. பெற்றோர்களுக்கு உப
யோகமான புத்தகம் இதை கட்டாய
புத்தகம். இவ்வளவு நுட்பமான மாற்றம்
செய்து வைக்கப்பட்டது!

இவ்வளவு அகலம் இவ்வளவு ஆம்
இந்தியாவின் கிழக்கில்

M. P. மார்ச் 1978
சுமார் ரூ. 64.00
பக்கம்

கல்கெமிகோவின்

காந்தரிடைன்

கூந்தல் தைலம்

கந்தரித செழுமையாக வளரத்
செய்வதில் இணையற்றவை எனப்
பண்டிகாவும் முதல் புகழ்மொத்த
சத்தமான ஆலில் கூவினும் இகர
தாவர எண்ணெய்களும் சேர்த்து
விஞ்ஞான முறையில் தயாரிக்கப்
பட்டது. மென்மையான தல
மணம் கொண்டது.

5 & 10 அவுன்ஸ் கொண்ட அழ
கான பாட்டிகளில் கிடைக்கும்.

கல்கத்தா பெபிகல் கோ. லி.
- ல்கத்தா - 29.

செ-10-1

தென் இந்திய ஆபீஸ் : 5/149, மீனாட்சி, சென்னை - 1

வெண்கத்தின் புத்துணர்ச்சி

உங்களுக்கு இன்றும்...என்றும்

மிக்க நேர்நிலை வாய்ந்த காஷ்மீர் பொக்கே
உங்கள் உடலுக்கு இனவேயிற்றாகி
யின் புத்துணர்ச்சியளிக்கிறது...
அருதக் குளிர்ச்சியாகவும்
வாசனை திகழவும்
வைக்கிறது.

காஷ்மீர்
பொக்கே
பால்கம் பெளடர்

ஆனந்த
மிருகபுத்
சுருகண ததுடன்

நாட்டு வைத்தியம்

தீவிரம்

60. சளிஞெபல்...

தொடர்ந்தும்மல், மூக்கு அடைப்பு, சித்தினால் சிறிதே வெளிப்படும் சளி, தலை கனம், சிறு தலைவலி, கண்ணெரிச் சல், பொதுவாக ஜூரம் உள்ளது போல்— 'கண-கண' வென்று செங்கற் குளை கண்களில் உஷ்ணம், பசியின்மை, குசியின்மை தொண்டையின் இரு புறத் திணும் உள்ள ('டான்ஸிஸ்' என்னும்) கணகண்டிகள் என்னும் கிரத்திகள் பருத்தல்; அய்வப்போது அழற்சிபுற்று... வலியும் வீக்கமும் அதிகரித்தல்— சில சமயம் இதற்காக அடிக்கடி வரும் ஜூரம்: உஷ்ண என்னும் அண்ணாக்கு நீண்டு தொண்டையின் உட்புறத்தை அடைக்கும் மாலு தொடங்கி கொண்டோடா-படுக்கும் நேரத்தில் வீழ்ந்து கவாசம் செல்லும் வழியில் தடைபோல் மிடந்து நெஞ்சில் ஒரு குறுகுறுப்புடன் வாய் ஒயாத வறட்டு இருமலை யுண்டாக்குதல், நெடு நேரம் இருமி இருமிக் களைப்புறும் நேரத்தில் சிறிது கபத்தைத் துப்பிச் சற்றுச் சமனம் பெறுதல்; காதிச் சீழ் வடிதல்— குத்தல் வலி என்று ஏற்பட்டுக் காலக் கிரமத்தில் வேட்கும் சக்தியை குறைவு படத் தொடங்கி விடுதல்— முகவாய்ச் சுட்டையின் கீழ்ப் புறத்திலும் கழுத் தைச் சுற்றியும் கோலிகள் போல் கிரத் திகள் புகுமாறு செறிது நோவுடனிருத் தல், எவ்வாறுவற்றுக்கும் மேலாக ஏதோ ஓரளவு சாப்பிட்டாலும், உடம்பு புஷ்டி பெறாமல் தினம் தினம் மெலிந்து வருவதுடன் ஓரளவு பலவீனமும் ஏற்படுதல்.

பொடி இருமல் காலக்கிரமத்தில் தொடர் இருமலாகுதல்; தொடர்ந்து இருமி இருமிக் கொண்டே சரிவர மூச்சு விட முடியாமல் திணற்தல்— கவாசம் முட்டுதல். அதே சமயம்— நெஞ்சிலும் மாற்பிழும் உறைந்து போயுள்ள கபத் தின் காரணமாக மூச்சு விடும்போது பல ஸ்வரங்களுடன் 'தெஞ்சில் ஏழு புனைக் குட்டிகள் கீழ்ந் — மியில் என்று சப்திக்கின்றன' என்று நோயாளியே சொல்லுவது, நமக்கும் தெளிவாகத் தெரிதல் என்ற நிலையில் கவாசகாலம் என்னும் ஆஸ்திமாவாகப் பரிணமித்தல். இத் நிலையில் கவாசம் விடுவது 'புரூக் களைப் போல்' கூவிக் கேவலுடன்— காற் றைச் சிறிதளவே உன்சே இழுத்துப் பிறகு மிக மிக நீண்ட நேரத்தில் வெகு சிரமத்துடன் வெளிவிடுகிறதென்றமுறை

யில் உச்சவாண — நிச்சவாணங்களைச் செய்தல்— காற்றை வெளியே விடுங் காலத்தில் விவாப்புறமெல்லாம் கொக்கி போட்டு இழுப்பது போன்ற சகிக்க முடியாத வலியுடன் தேகம் முழுவதிலே ஒரு களைப்புத் தோன்றுமளவு பிரயாசம் ஏற்படுதல்; மூச்சுத் திணறுவதால் பேச வும் கஷ்டப்படுதல், பசி, குசி இல்லாமை, படுக்கவே முடியாமல் — உட்கார்த்து படியே எதிரில் மார்பு உயரத்தில் அடுக் கிய தீய கணிகளின்மேல் கைகளை மடக்கி யூன்றித் தலைவை முட்ட விட்டபடி இருத்தல்— தூக்கமின்மை, மலபந்தம் என்று படிப்படியாக அதிகரித்துக் கொண்டே போய், இருமுவது— இருமிச் சலியுடன் ரத்தம் துப்புவது — அல்லது தனித்த ரத்தமே துப்புவது என்ற இய் படி பெய்வாய் பரிணமிக்கும் தோய் — என்ன தெரியுமா? ஆரம்பத்தில் சலி வரச் சிரத்தையுடன் கவனிக்காமல் விட்ட இருமல்.

இவ்வளவு நீண்ட பெரிய புராணத் தின் மையமாக நிற்கும் இந்த ரோகத் துடன் போராடி, ரோகத்தின் வலிமையைக் குறைக்கவும், ஒரு நிலையிலிருந்து ஒரு நிலைக்கென முற்றமல் அதைத் தடுக் கவும், கூடுமானால் இதை அறவே ஒழித்து விடவும் முயற்சி செய்யும் சகன சக்தி யிக்குறியாக, இதன் ஆரம்பத்திலிருந்தே இதில் அதிகரித்த சளிஞெபல்கள் ஏற் படுவதும், ரோகத்தின் வெவ்வேறு அவஸ்தைகளுக்குத் தக்கபடி இவற்றின் சதவிதம் ஏற்கிக்கொண்டே போவதும் நாம் காணக் கிடைக்கும் முக்கியமான கடைபயமாகும்.

இந்த சளிஞெபல்களின் தலைமை அதிகரித்திருக்குமானால் வியாதிபுடன் போராட முனைந்துள்ள சகன சக்தி யும் உயர்ந்திருப்பதாகக் கருதலாம். அவ் விதமே, இவ்வளவு அதிக சத விதத்தி லுள்ள சளிஞெபல்கள் மும்முரமாகப் போரிடுவதாயின் வியாதியும் பவமான நிலையில் இருக்கிறதென்றும் கூவிக் கலாம். இத் நிலையின் சளிஞெபல்களுக்கு அதிக சக்தியைக் கொடுக்கும் வகையில் அந்த சளிஞெபல்கள் சாதிக்கக் கூடி, பதை நம் மருத்தினால் சாதிக்க வகை செய்வோமாயின், அதுவே போதுமான தாகும். இவ் வகையில் நமது மருத்து களின் உதவி சிறிது இருந்தாலும்

யோதும். அதனால் சனிஸ்தோஷபங்கன் பெருஞ் சாதிக்கையையும் பயக்கும்.

இதற்கு மாறாக சனிஸ்தோஷபங்கனின் சதவிதம் சிறிதளவே அறிகிறது. ரோகத்தின் கடுமை அபிமானமும் இருக்குமானால் மருத்தினால் சாதிக்க வேண்டியது மேலு அளவாக இருக்கும். இது எவ்வித சாதிக்கக் கூடியதல்ல. ஆகவே சனிஸ்தோஷபங்களுக்கு உறுதிநிலையாக, 'ஹமான மகத்தம்' என்ற வகையில் மருத்துவனைப் பயந்தர உபயோகிப்பதாயின் இயற்கையின் செயல் மகத்தானதாயும் அதற்கு உறுதிநிலையாக நம் முயற்சியாக உதவும் மருத்துவன் அமைவதுத்தான் விருப்பத் தக்கது. இயற்கையின் செயல் இந்த 'சனிஸ்தோஷபங்கன்' மூலத்தான் கிடைக்கும். ஆகவே சனிஸ்தோஷபங்கன் நமது ஆரோக்கியத்தைக் காப்பாற்ற, 'வந்துள்ள தொண்டைப் போக்க-இயற்கையின் படைகளாகும். இவற்றை இவ்வகையில் ஏற்காமல், இந்த சனிஸ்தோஷபங்கன்தான் ரோகத்துக்குக் காரணம் என்று எண்ணி அவற்றை மாங்காய்க்காய் பாஷாணத்தின் வகையில் ஒன்றாக 'ஆர்ஸனிக்' என்றும் விஷத்தை உபயோகிப்பது கோட்பாட்டிக்குப் படைபெட்டிக்கு ஏற்பாடு செய்யும் சிக்கு ஒப்பாகும்.

இனிஇங்கிதரோகத்தில், பல்வேறு நீண்ட, சனிஸ்தோஷபங்கன் மாங்காய்க்காய்க், அவற்றுக்குத் தான் புரியும் வகையில் என்னென்ன மருத்துவனை எப்படி யெவ்வாறு உபயோகித்து விவாதனைக் குறைப்படுத்தவும், விவாதி சாத்த பிராய மாவதாய், புத்தகத்துக்குப் பிறகு, படைபலத்தைக் குறைப்பது போல் சனிஸ்தோஷபங்கனும் தாமதமே குறைவையும் செய்யவாழைந்த விஷயத்தைக் கவனிப்பது அவசியம்.

இவ்விஷயமாகச் சந்தர்ப்பம் வாய்த்த போதெல்லாம் பல எவ்வ மருத்துவனை களைத் தெரிவித்துள்ளோம். நோய் எழுதிக்கொட்ட நோயர்களுக்குக் கூடும் மூலம் தெரிவித்துள்ளோம்.

அவற்றையெல்லாம் மருபடியும் மருபடியும் எழுதுவது, வாசகர்களுக்கு முக்கியது. ஆகவே, இதுவகையில் எழுதாத, தமிழில் சித்திரப் பரப்பளவாக வந்து கிடைக்கப்பெற்ற முறைகளை மூலத்தில் கிடைக்கி விட்டுப் பிறகு, சோன்னைத் சொல்வதானாலும் பாதகமில்லை எனத் துணிந்து என்று அனுபவத்தின் சிறந்த

தெனத் தெளிந்த முறைகளைத் தெரிவிக்கிறோம்.

அநிகர்த்த ரூபினும் ஏத்டும் வட்டிடு ரூபினும் (ஆரம்பநிலை):

1. அநிகர்த்தம், கடுக்காய், மீனாக இவ்விதம் உரையாக எடுத்து இவ்விதம் உரத்தப் பெருகி செய்து, மேலேக்கு களர களரான் எனவாகத் தனம் 3, 4 மேலே தேவிய் குழைத்துக் கொடுக்கலாம்.

2. அநிகர்த்தம் பாகம்:—அநிகர்த்தம் பத்தப் பத்தனைப் பெருந்துளாக இய்த்து எட்டு ஆழாக்கு தூகம் விட்டு அதன் 12 மணிதேரம் ஹறவைக்கவும். பிறகு மருத்தைக் கசக்கி நீரை இறுத் தேதேற்குகொண்டு, மருத்தின் நிப்பியில் ஒரு ஆழாக்கு கொதிக்கும் குடுகன் நீரை விட்டு ஆறுபணிதேரம் ஹறவிட்டு மூல் போலவே ஹறம் நீரை இறுத்துக் கொள்ளவும். இவ்விருவகை நீர்களையும் ஒன்றுக்கூட்டி அருப்பிய் ஏற்றிச் சிறு நீவிட்டு பெருகு பதமாகும் வகையில் கசக்கி எடுத்துக் கொள்ளவும். குடாநிலை மெதுகு சிறிது கெட்டியாகிவிடும்.

இவை 1-4 வராகனி கட்டைய வாய்க்கிட்டுக் கவைத்துக் கொண்டு, குப்பதும் மேற் சோன்னை இனத்தைச் சேர்த்த இடுமையில் நுகுவது. தினம் 3, 4 தரம் இதை உபயோகிக்கலாம்.

3. ஒரு சிறிய துண்டு சிறந்தரத்தைவய (இதைச் சிலர் ஸத்தராஷ்டிரம் என்பர்) வாய்க்கிட்டுக் கவைத்துவர, தொண்டையில் கட்டுக் கொண்டு, வார்த்தி, இடுமல், இவை தனிவரும்.

அழமோடு உண்டாகும் காரணமாக உட்டுக்கு இதை ஒரு துண்டுவின கற்கண்டுகன் சேர்த்து உபயோகிப்பது நலம்.

4. சிறந்தரத்தி, அநிகர்த்தம், தானீச பதர், நிப்பிய் இவற்றை வகைக்கு ஒரு வராகனிகடயாக எடுத்து வைத்துக் கொள்ளவும். இவற்றை அம்மியில் நீர் விட்டு வெண்ணெய்போல் அரைத்துக் காய் ஆழாக்கு தூகத்தில் கவத்துப் போங்க விட்டு இறுக்கி ஆறின பிறகு, சிறிது தேவதுக்கூட்டிக் குடிக்கவும்.

வலதுக்குத் தக்கபடி இதை ஒவ்வொரு ஸ்பூனாக ஒரு கிளத்தில் பல தரமாகப் பருகி வரவதும் நலவது. இதனால் இடுமல், கொழைக் கட்டி, குத்திடுமல், திவ்வை, சிதனம், மூரம், உடம்பு வானி இவை யெவ்வாறு அதவே நீங்கி விடும் என்பதில் ஐயமில்லை.

கதத்தப் பேரர்

பெயரான்குளாக அபுலமங்குலிடத்த தமது பாரத கேசம் கிடுக்டு பெற்றுத் கதத்திர ஆர்வி கோடங்கியேறது. பனரய சரித்திர ஏடுகையப் புரட்ட எம்மோருக்கும் ஆர்வம் ஏற்படுவது இவையு. அதிலும் குறிப் பாக, மாணவர் சவுகம் அத்தப் பனரய சரித் திர காய நிகழ்ச்சிகள் அறித்து கொள்ளுகது மிக மிக அபரிமையாகும். ஆவிரந்து மண் னாற்று ஐம்பத்தேழாம் ஆண்டுகே தமது பாரத மக்கள் போய்க்கொழுந்து ஆகவெ ஆட் சிக்கு எதிராகக் கொச்சி செல்கரை. அது சிப்பாய்க் கைகள் என்று ஆங்கிலேயரால் அர் ணிக்கப் பட்டது. ஆனால் உண்மையில் அது அகனிய ஆர்வியை எதிர்த்து மக்கள் கொடுத்த யுகிம் முதல் முடிக்கம் வர்பது அந்நாடுக்கும் தெரியும்.

நாடு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு நடத்த கதத் திரப் போரை இத் நாக விவரமாகக் கூறு கிறது. அந்தப் கதத்திர மகா புத்தகத்துக்கு மூல காரணங்கள் என்னென்ன? அதைத் தாண்டிவிட்ட ஸ்பாபுல்கான் பார்? அவர் களில் கரவாறு யாது? புத்த நிகழ்ச்சிகள் யாவை? அவற்றின் முடிவு யாது என்பதும் தென்கிணைப் பேட்டுக் கொண்டு இத் தாண்டிப் புத்தகம் பாரதநாட்டின் கதத்திரப் போதில் உண்டை நிகழ்ச்சிகள் மிகவும் விவராக அறித்து கொள்ளலாம். வீரம் செறித்த தமிழில் தாயாவினார் பாரத நாட்டு மாயேரும் வரலாற்றைக் கண்கொண்டு கருங்கக் கொய்க் கிணங்க மயத்திலுக்கிரர். 137 பக்கங்கள் கொண்ட இத் நாய் பாரத கதத்திர புத்தக னைப் பற்றிய கரவாற்றையும் பல கைய புள்ள உண்மை நிகழ்ச்சிகளையும் கொண்டு கையத்துக்கு ஏற்ற தாயாக விளங்குகிறது. இத்தகைய சரித்திர நூல்கள்தாம், மக்களைக் கதத்திர வளர்ச்சி, வீரம், ஓட்டுக்காக என் னிக்க தியாகமும் செய்வு வேண்டுப் என்ற மனம் றுதி முத்தியவற்றை வளர்த்து, நாட் டின் கதத்திரத்தையும் பெருமைமையும் பாதுகாக்க உதவுகின்றன.

எழுதியவர்: எம். எம். சுப்பிரமணிய ஸ்வர்: பிரகாரம்: ஆசிரியர் நுதப்பிப்புக் கழகம், 83-56, பழங்காரத் தெரு, சென்னை; விண்: ரு. 4.

The Seven Hours of a Man Grieved Oiler

இத்த நூலின் ஆசிரியரான ஸ்ரீ பி. சுப் பிரமணியம் ஸ்பாத்தாது கருமங்கள் கைக் காரி கணியராக இருந்து, உபகாரச் சம்பளம் பெற்று விவசியம், சாதாரண என். ஜி. ஓ. வாகத் தமதுவாழ்க்கையை ஆரம்பித்த அவர், தாது உணவுப்பிழையும் திறமையிலுளும் தீய்வா கோட்டி சிங்கத்தார் பதவிக்கு வரு வது சாத்தியமாகாவிற்று, எனவே, அவர் பெற்ற பல அநுபவங்கள் இத்தப் புத்தகத்தின் கைய ததும்ப விவரீகம்பட்டிருக்கின்றன.

உத்தியோக ஒளியின் முதற்படிவிலிருந்து உச்சிப்படிக்கு எப்படி ஏறுவது? உத்தியோக சம்பந்தமான விசேஷப் பரிட்சைகளில் எப்ப டித் தேர்ச்சி பெறுவது? உத்தியோக சம்பந்த மாக எந்தபும் கஷ்டங்களுக்குத், குறைகளுக் ளும் எவ்விதம் பரிசாரம் தேடுவது? இவை போன்ற மனதங்கலின் மேல் இத்த நூலில் ஏழு அத்தியாயங்கள் அடங்கியுள்ளன. இப் புத்தகத்தை வாசிப்போர் பலன் அடை வார்கள் என்று ஸ்ரீ ஆர். வி. கிருஷ்ண ஸ்வர் எழுதியுள்ள தமது சிறப்புரைவில் குறிப்பிட்டு கருக்கிரர். ராஜாஜியில் வாழ்த்தும் ஆசியும் இத்த நூலுக்குத் தனி மதிப்புக் கொடுத்த ன்ளன.

விடைக்குமிடம்: வி. சுப்பிரமணியம், 5, நெக்கு மாட வீதி, மலிவாப்பூர், சென்னை; விண்: ரு. 1.

ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய புலங்க கதோத்தம்

ஸ்ரீ ஆதி கங்கராச்சாரிய கவாயிகள் அருள்வ தெனிலும் இவிய பகதி சுப்போத்தி நகல்களில், ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய புலங்க கதோத் திரப் மிக முகவியுமாறு. முருகக் கடவுளின் அருமை பெருமைகளை வர்ணிக்கும் இத்தத் தோத்திரத்தைப் பாசர் முதல் பனாடிதர் ஈழக் கதகோதும் வரகித்து, பாராயணம் செய்து பலன் பெறலாம். இப் புத்தகத்தில் வாராஸி வீதம் தமிழிலும் கலோகங்கல் வெயியாவி யிருப்பதடன், கலோகங்களுக்குத் தமிழில் உரையும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பகதி ததும்பும் இத்த அருமையான தோத்திர புத்த கத்தின் விண் இரண்டு அணுகாம்!

விடைக்குமிடம்: வி. எம். ஜெயராமன், தத்திக் கோனிக் தெரு, திருச்சி.

மிருதங்ககனா பேரத்தி (கோம்பக் கை)

மிருதங்க வாத்தியத்தைப் பவிய விருங் புல் ஆரம்ப மாணவர்களுக்கு உபயோகமான ஏதகையே மிருதங்ககனா போதினிலின் முதல் பாகம் வெளிவந்திருக்கிறது. அதில் மிருதங் கல் பவிகத் கொடங்குபவர்களுக்கு முதலிய தெரிய வேண்டிய விஷயங்கையெல்லாம் தென்கைப் பட்டகனுடன் விதகவியுக்கிரார் ஆசிரியர். இரண்டாம் பாகத்தில், மேலும் அப்பியாசங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

இவிய காலத்தின் இரண்டுடன் மிருதங்கத் தில் தங்க பவிரி பெறுவதற்கு இதுதாம் ஸர் அரிய சாதனம். எனிய முறையில், இத்த அரிய வித்தகைய மாணவர்களுக்கு அனிக் குணவத்துடன் மிருதங்க வித்தியாசம் உடரத் டர் கோமங்கலம் எதிராஜன் அவர்கள் பாராட்டுக்கு உரிவார்.

ஆசிரியர்: கோமங்கலம் எதிராஜன்; உடரக்கி, மிருதங்கவித்தியாலயம், 6, தாரா வண் ரெட்டித் தெரு, அரண், சென்னை-11; விண்: ரு. 1-35.

ஆம். இதுதான் சரியான பெயரின்த் !

ஒரு கண்ணிக் கொண்டு அதன்மேல் இடத்திற்கும் பூசுமுடியும்
உட்புறமே, வெளிப்புறமே, எந்தபுறமானாலும் பூசலாம்

SHALIMAR PAINT, COLOUR & VARNISH CO., PRIVATE LTD.
CALCUTTA * BOMBAY * MADRAS * NEW DELHI * KANPUR

டி. 1799-ம் ஆண்டு!

“வேற்று நாட்டானுக்குத் தலைவனாகாத தமிழகத்தை, வெள்ளையனின் கையில் சிக்கி விடாமல் காப்பாற்றிக் கொடுத்த வீரன் அய்யர்!”

“மறத்தமிழ் மண்ணை விதித்த, வெள்ளையன் வீரப்படி அடித்த வீரன்!”

இப்படிப் பல வகை எழுதுகோவகளினால் இன்று பாராட்டப்படுகிற வீரபாண்டிய சுட்டபொம்மன், சுயத்தாறு புனிமரத்தில் தூக்கிவிடப்பட்டுத் துடித்தான். அவன் துடிப்பு ஒத்தது பிறகு....

பகைவர்கள் நிமிர்ந்து பார்த்து, நெஞ்சு அகிர்ந்து அஞ்சிய பாஞ்சாலங்குறிச்சிக் கோட்டை தளராமட்டமாவீற்று, தொடர்ந்து, நிகுநெய்யேயிச் சேமயியி, கோட்டை என்ற பெயரோடு ஒரு சிறு கவர்கட இவ்வாறு, சுதந்திரமும் அழிக்கப்பட்டன!

ஊமைத்துவமும், சுட்டபொம்மனின் உருவிலுமும், பாண்டியகோட்டைச் சிறையில் அடைபட்டுக் கிடந்தனர்.

பரங்கியிழையில் அகப்பட்ட பாண்டியப்பட்டினம் அறிபர்கள் அத்தனை பேரும், ஆயுதங்கள் வைத்துக் கொள்ளலோ, ஆட்சியாளருக்கு எதிரான செயல்களில் ஈடுபட்டலோ, எதுவும் போன்ற ஆசைகளிலோ ஈடுபாடு என்ற இராஜாவை சுட்டிவாங்குப் பணித்த. மகைட்டிக் கிடந்தனர்.

ஞாபகம் எதிரியும் காவிராக உலகிய நெகிழ்ச்சி மோம் வெங்கும், ஓரே லுங்கம்! அத்தக லுங்க லுங்கிலும், புரட்சியின் மெல்லிய லுரம் லுங்கிலும் இக்காய் இக்காய்!

டி. 17, 1801-ம் ஆண்டு!

புரட்சி வீரர்கள், பாண்டியகோட்டைச் சிறையில் புத்தகவர், வீரன் ஊமைத்துவம் வெளியேறினார்!

குளையை விட்டுப் புறப்பட்ட உயி, வெட்டைக்காரனிடம் சென்று பணிவதில்லை. சிறை விட்டுச் சென்ற ஊமைத்துவம், ஒரே இரவில், ஒரே இலட்சியத்தோடு முப்பது கற்களைக் கடந்தான்.

விடிந்தது! அவனுடைய இலட்சியம் தன் வேலையைத் தொடங்கியது.

வீரர்களை புறம், வெண்டிய ஆயுதங்களையும் சேர்த்து

தான்! மாதக்கணக்கில் சுட்டபொம்மன் எழுப்பி, மணிக்கணக்கில் ‘பாண்டியேன்’ இடித்துத் தளராமட்டமாவிய பாஞ்சாலங்குறிச்சிக் கோட்டையை இன்றும் உறுதி உள்ளதாக இரண்டு வாரங்களில், இருபத்து ஐயாயிரம் வீரர்களைக் கொண்டு, இரவு பகையாகப் பாடுபட்டுக் கட்டி முடித்தான்.

மறு உருவம் பெற்ற பாஞ்சாலக் கோட்டையில் உச்சியிசைத்து, மின்மக் நீகர் வாய்க்கிணப் பிடித்துக் கொண்டார். வீரன் ஊமைத்துவம் தாதிபுதறும் தனது விழிகளை உருவாக்கிட்டு! செங்கிசுக் கோட்டை விதும், பாண்டியக் கோட்டையிலும், நிகுநெய்யேயிச் சேமயியி இரத்த வெள்ளைப் பட்டாளம், அவன் அகக் கண் களுக்கு முன்மே, சேர்ந்து ஊர்ந்து வரும் சிறைமேல்புகளாகக் காட்சி தந்தது.

தாக்கிலே தொல்பிய தமையன்—திரோகி களான எட்டவரம்—கைத்துமன்—செவிலி பாண்டியப்பட்டுக்களின் அறிபர்கள்—புதுக் கோட்டை தொண்டமான்—பொக்லாற பாண்டியேன்—இப்படி ஒவ்வொருவரும் மாறி மாறி அவன் உளைத்துத் திரையிய தொண்டிசு, வானத்துக்கு நேரே வானம் உயர்த்திப் பிடித்து, “நீய் வானே! நீதான் திரிகளா லுரவி! மண்ணின் நடக்கின்ற ஒவ்வொரு செயலும் உன் பார்வையில் படுகிறது. கடந்த காலம் உனக்குத் தெரியும். நிகற்காலம் நீ அறிவாய். வருங் காலத்தை உன்னும் ஊக்க முடியும். இதோ, நான் வான் உயர்த்தி விடுகிறேன். உன்மேல் ஆரம்பமாகச் சொல் கிறேன். தமையன் தாக்கிலிட்டபட்டான் என்ற ரகசியத்தின் காரணமாக நான் வான் உயர்த்தினேன். நான் மண்ணில் வெள்ளையன்

சிங்கத் தேவன் சிங்கத் தேவன் சிங்கத் தேவன்

புதுச்சேரி இனி தெலுங்கு கூடாது என்ற
நாட்டுப் பாசத்தின் காரணமாக கான் ஸ்டாப்
வீடுகளை நான் என் வீடு துக்காமல் வைத்தேன்.
வேறு யாரைப் பற்றியும் இந்த உயரின் தான்
உயரின் கோள்களை - உயரின் தான்
கறிவிட்டு கோள்கள் உயரின் தான்
முற்றத்தை என் இன் வீடு இரண்டு வந்தான்.

தமிழகத்தில் கட்டாயப் பங்குதர முறை
பின்பற்றப்படுகிறது. இப்போது உலகம் முழுவதும்
பெரிய அளவில் உயர்ந்த பங்குதர முறைகள்
பின்பற்றப்பட்டு வருகின்றன. 1979 முதல் 1981 வரை
உலகமெங்கும் பங்குதர முறைகள் மேம்பட்ட
வகையில் உயர்ந்த பங்குதர முறைகள்

பலம் இயைவற்று பாராது. வெள்ளை
வெடிஞ்சாழைச் பாராது. மக்கள் அத்தனை
பேரையும் ஈடுசெய்துவிடத் தீர்மானிக்க
செய்துவிட்டார்கள். அந்த அடிப்படையில்
பாடுபட்டனர்.

இருநிலை, தர்ப்பு மாதிரித் தொட்டி-
செய்தது. குழாய்ச் சிவ் பட்டாசும் உச்சி
நுன்குத்தது. பெரும் கருத் சென்னம்போல
பெரிசுரக்கோடி பாய்த்தனர் பாய்த்து
வீராகள். செடியை உலகளியதும், மரகதம்
உதிர்வது போல. இது தர்ப்புதும் மண்ணு
தர்ப்புத் உதிர்ந்தது.

கோட்டை இடத்து, செத்தனக் கொதுங்
கியது. பாஞ்சாலங்குறிச்சியை கொடுவாய்

இரண்டாவது முறையாகப் பிடித்தான்
கடலோரமில் குழியத்தினாலையும் இரண்
டாவது முறையாகக் கைது செய்து விட்
டான். ஆகக்?.....

அதன்மீது புகார் செய்யும் அளவிற்குப் புகாரை
உடனே எடுத்துக் கொள்ளும். மேலும் சமூக நல
கமிட்டித் துறைமீது கீழ்க் காரணத்தினால்
கொடுத்த அளவிற்கும். "அவன் மனநிலை
மிகவும் மாற்றம் அடைந்தான். பதற்காலம்
அதற்குள் அவன் இறந்தான்." இப்படிப் புகார்
கொடுத்தவர்களைச் சமூக நலத் துறை

சமூகத்துறையின் மூலக்கல்பத்திய நிதியைப்
உருவாக்கியது. காலத்துறையின் உரு
வியல் கருவியை வெள்ளக்கல்ப அளித்தது.
மேலும் இது? கேள்வி அமைந்த உதர
தேவத்து. கல்ப அமைப்பின் மூலக்கல்ப
கல்பத்திய வெள்ளக்கல்ப அமைப்பின்
மூலக்கல்ப அமைப்பின் மூலக்கல்ப

இருந்தது. அவருடைய ஒரு தமிழ் மாது, 'நான்'

பாடல் பார்த்துத் தவறுதல் 1977 மலைய
பற்றிய முடிவைத் தெரிந்து கொள்ள, என்
கோடு பின்பற்றலாம் புட்டியில் பார்க்குதல்

பாஞ்சாலம் குறிச்சிச் சிங்கத்தையப் பார்த்து வெண்டுமென்று துடித்துக் கொண்டிருந்த மருது சகோதரர், ஊமைத் துரையைக் கண்டதும் மிழந்தனர் !

அதே நேரத்தில்—

அந்த வைத்திய மதவர், ஊமை பெற்ற சிங்கத்தையான குன்றுத் தோள்களைத் தழுவி மிழந்தார். வைத்தியரே வீரனுடைய வானையும் தீட்டித் தந்தார் !

சிவகங்கையில் ஊமைத்துரை இருக்கும் செய்தி, எட்டப்பரத்துத் தலைவர் எட்டப் பன் மூலம், வெள்ளைச் செவிகளுக்கு எட்டியது. ஒடிப் போன ஊமைத்துரைக்கு, மருது சகோதரர் அண்டக்கயம் தந்திருக்கின்றனர் என்ற செய்தியை அறிந்த கும்பினிவாரி கொதித்தெழுந்து, சிவகங்கையை நோக்கிச் சீறிக்கொண்டு பாய்ந்தனர்.

காலுக்கு வேலை வரவில்லையே என்று வருத்தி் கொண்டிருந்த மருது சகோதரர், வெள்ளைவன் சிவகங்கையில் புழுந்து விட்டான் என்று அறிந்ததும், மார்பு விம்மி, மயிற் தோள் திசைவெகுத்து, போர்க்களம் புழுத்தனர் !

வீரத்தின் சிங்கங்களைக் கிளக்கிய மருது சகோதரர்களையும், தன்மான வெறிவிலும், மத பாணியாக மாறிவிருந்த அஞ்சாத சிங்கம் ஊமைத் துரையையும், வெள்ளைவரால் சுமாளிக்க முடியவில்லை.

தன் தலைவர் ஊமைத்துரை சிவகங்கையில் இருப்பது, சிங்கத்தையனுக்குத் தெரிவாது. சிவகங்கையில் பாதுகாக்கவேண்டும் என்றே, அவ்வது, மருது சகோதரர்களுக்கு உதவி புரிய வேண்டும் என்றே, சிங்கத்தையன் கருத வில்லை. ஆனால், ஆக்கியெயன் என்ற ஒரு கார ணத்துக்காக, சிங்கத்தையன் வலியப் போரில் கலந்து கொண்டு, தன் காலுக்கு தூற்றிக் கணக்காக வெள்ளைத் தலைகளை விழுத்தாக்கிக் கொண்டிருந்ததும் ஒரு முக்கிய காரணம்.

ஓ தங் தான் போர் முடிந்தது. வெற்றியும் தொல்வையும் ஒன்று சேர்த்து, இருதரப்பிலும் வீசியாகாது. ஆக்கியெயரை அழைத்து வந்த எட்டப்பன், சிங்கத்தையனும், சிங்கத் தையனை எட்டப்பனும் கைத்திரை கணித்துக் கொண்டு விட்டனர். ஆகவே, அன்று இரவுப் பொழுதில், தலைநிப் பதுகாத்துக் கொள்ள வேண்டிய அவசரமும், அவசியமும் சிங்கத் தையனுக்கு ஏற்பட்டன.

சிவகங்கைக்குச் சென்று தூரத்தில், வெள்ளை வரி அன்று இரவுப் பொழுதைக் கழிக்க முன்

மிட்டனர். பரவி வரும் இருளில், பதுக்கிப் பதுக்கச் சிங்கத்தையன் சென்றுவிட்டான் !

இரவில் இரண்டாம் சாகம் ஆரம்ப மாயிற்று !

இருள், வெள்ளைவரைப் போனவே, தன் சகாதிப்பத்தியத்தைச் செதுத்தி விடுத்தது ! அந்த இருளின் நடுவில், 'மிதுக் மிதுக்' என்று தூரத்தில் சில வெண்ச்சப் புள்ளிகள் தெளிந்தன. ஆம், அங்குதான் ஆக்கியெயர் கூடாரம் அடித்திருந்தனர். கூடாரத்துக் குள்ளே மெழுகுவதிகள் உருவி வழித்து கொண்டிருந்தன. மெழுகுவதில், தன் மோனி வைத் தானே தியாகம் செய்து கொண்டு வெண் னையுக்கு வெண்ச்சம் கொடுத்தது. அந்தத் தியாகச் சின்னத்தின் அருகில் அமர்ந்து, ஒரே தாய் மண்ணில் தவழ்ந்த ஊமைத்துரையை எப்படியாவது கும்பினிவாரின் கரங்களில் ஒப்படைக்க வேண்டும் என்று எட்டப்பன் திட்டம் போட்டுக் கொண்டிருந்தான்.

இரவு ஊர்ந்து கொண்டே இருத்தது. அதோடு சேர்ந்து, ஒரு உருவமும் ஊர்ந்து வந்தது. செக்குத்தாசு தின்ற ஒரு மயில் பாணதையச் சார்ந்து, தாழ்த்திருந்த ஆவமரத் தின் அடியில், குவிந்த நிலையில் ஒரு சிறு குழை இருந்தது. உருவம் அந்தக் குழை யின் வாசத்துக்கு வந்து உதவையத் தன்வியது. அது உதவகல, அந்தப் பெயரில் இருந்த உருத்துப் போன ஒரு மூங்கில் தட்டி ! அது நிறந்து கொண்டது. உருவம் உள்பின் நுழைத் தது. மூலியாவிருந்த ஒரு அகல் விளக்கின் முனையில், அரும்பு போய்ச் சுடர் நின்றது. அது குழையின் உள்பின் கொஞ்சம் வெளிச் சதவதப் பரப்பிக் கொண்டிருந்தது.

அம்மி மோடை யீறிருந்த அகல் விளக்கின் பக்கத்தில், வயதால் வயோதிகம் பெற்று, வருடங்களால் பழுத்துப் போன ஒரு சிறு பிழை படுத்து உறக்கிக் கொண்டிருந்தான். உருவம், அவன் பக்கத்தில் உட்கார்ந்து தன் வலது கரத்தை அவனுடைய வெள்ளைத் தலையில் வைத்து, "பாட்டி ! பாட்டி !" என்று அழைத்து அணைத்தது.

"ஊமையோ ! சிங்கத்தையன் இங்கே இல்லை. அவன் எங்குக்குத் தெரிவாது. தெரிவவே தெரிவாது" என்று அவன்க் கொண்டே சிறுமி எழுந்தாள். தன் கண்களைக் கசகி விட்டுக் கொண்டாள். அம்மி மோடை யீறிருந்த அகல் விளக்கை எடுத்து, எதிரே யிருந்த உருவத்தின் மூக்குத்தாடுகே யீடித்துப் பார்த்து அதிசயப்பட்டாள். அவனுடைய

தீய ஆஸ்துமா பிராங்கெட்டிஸ் சளி நிவாரணம்

ஆஸ்துமா, பிராங்கெட்டிஸ், துவதோஷித தாள் மூச்சுத் திணறல், இருபல், துமலம், மூச்சுடைப்பு உபாதைகளால் அவதிப்படும் பல்வகை பிரச்சனைகளை வரிகள் இப் போது மெண்டாகோ (Mendaco) அருந்தி அடங்கித் தவிரவாம் அடங்கித் தவிரவாம். இந்த தனிச, விஞ்ஞான, அமெரிக்க மருத்து இரத்தத்தின் வழியே உலாசல் அபகல், உலாசல் குழாய்கள், மூக்குவழி சென்று அங்கு செட்டியாக அடங்கித் தவிரவாம் அடங்கித் தவிரவாம். இந்த தனிச, விஞ்ஞான, அமெரிக்க மருத்து இரத்தத்தின் வழியே உலாசல் அபகல், உலாசல் குழாய்கள், மூக்குவழி சென்று அங்கு செட்டியாக அடங்கித் தவிரவாம் அடங்கித் தவிரவாம்.

சோங்கு கிருமிகள் 7 நிமிஷத்தில் கொல்லப்படும்

உங்கள் சருமத்தில் ஏறக்குறைய 50 லட்சம் நுண்மூலிகளும் மடிப்புணியும் உண்டாம். கிருமிகள் அவைகளில் ஒளிந்திருந்து தங்கள் முடியாத அரிப்பு, வெடிப்பு, கரப்பாள், தொல் உரிதல், எரிச்சல், படை, முகப்பருக்கல், காலில் சிரக்கு முதலிய இதர கோவாறுகளை உண்டு பண்ணுகின்றன. சாதாரண சிகிச்சைகள் தற்செயலாக குறைந்தபடியே அளிக்க வல்லது—ஏனெனில் இவை கிருமிகளுக்கு நான் காரணத்தைக் கொடுக்கவில்லை. இந்தப் புதிய சிகிச்சை முறையான நிக்ஸோடெர்ம் (Nixoderm) இந்தக் கிருமிகளை 7 நிமிஷத்தில் கொன்று விடுகிறது. தனியும் இது உங்களுக்கு மிகுதுவான, மாசற்ற வசிகரமான, அழகுப்பாடி சருமத்தை ஒரு வாரத்தில் அளிக்க உதிக் வாடும். அன்றே வெற்றுப் பெட்டியை அறுப்பினால் பணம் வரபம். இன்றே உங்கள் செலிஷ்யூட்டிக்கு உதிக் வரபம் பெற்ற நிக்ஸோடெர்ம் (Nixoderm) வாங்கி உங்கள் சரும உபாதைகளின் உண்டாகக் காரணத்தை

Nixoderm

நிக்ஸோடெர்ம் மிகக் காரணத்தை 7 நிமிஷத்தில் அடங்கித் தவிரவாம்.

கொண்டது. அந்தப் பெண்ணின் தலையில் காட்சி தந்தது! அழகியின் ரோகி தெரிந்து சரித்திருந்தது. உங்களை, போர்க்காரிகளின் போட்டிக்குத் தவிரவாம் உண்ட தெரிந்தது! அந்த உண்டயின் திடது புற ஓரத்தில், ஒரு வான் பளிச்சிட்டது!

இதற்கு மேலும் அராவச்சி செவ்வக் கிழவி தவிரவாம் இப்போ, பெண் வெடத்தால் வந்த வன் ஒரு ஆண் என்பதும், மறவன் என்பதும் தெரிவிக்கு தன்முடி தெரிந்து விட்டது! வீரன் அயர்ந்து உறங்கிக் கொண்டிருந்தான்.

"அவன் இன்னமும் தவிரவாம் இருக்க வேண்டும்! அவ்வது சிங்கத்தேவனாக இருக்க வேண்டும்! தனிசம் இருவரில் ஒருவராக அவன் இருக்க வேண்டும்."

"அவன் இன்னமும் தவிரவாம், அவ்வது சிங்கத்தேவனாக இருக்க வேண்டும்! தனிசம் இருவரில் ஒருவராக அவன் இருக்க வேண்டும்!"

இந்த முடிவுக்கு வந்த கிழவி, உடனே விளக்கை அணைத்தாள். மேதுகாக வெளியே சென்று, ஒலியை தட்டியது இருந்தது. ஒரு கவிதையாக இருக்கக் கட்டி விட்டு, கிழக்கு வானத்தைப் பார்த்தாள். "பயபய" வென்று விடிய, இன்னும் ஒரு தாழினை பார்த்திருந்தது. வெளியே உடாரங்கள் இருக்கும் இடை நேரத்தில், கிழவி வேகமாக நடந்தாள்.

சிறிது நேரத்தில், கிழவி இராணுவக் கூட்டத்தோடு குடிசைக்கு வந்தாள். கோட்டையை முற்றத்தை விடுவதைப் போல, குடிசையைக் கற்றி விடத்தக்க கொண்டனர் வெளியே, அவர்களின் தலையன் ஒலியில் தட்டியவக் காயால் எட்டி உடைத்தான். அது திறந்து கொண்டது. நீட்டிய துப்பாக்கி போட்டு, தனக்கத்தல் சிங்குல் பல சிப்பாய்கள் உள்ளே தவிர்த்தனர்.

அப்போதும், அந்த வீரன் தன்னை மறந்து, மண்ணை மறந்து அயர்ந்து உறங்கிக்கொண்டிருந்தான்.

"இவ்வது சிங்கத்தேவன்" என்று, வெளியேயே இருக்க சந்தித்த தமிய வீரருள் ஒருவன்!

கிழக்கு வானம் தன்முடி செலுத்து விட்டது. சூரியனின் உடம்பு தெரிவதற்கு முன்பு, அவனுடைய உதய ரேகைகள் சூரியன் மூத்த விட்ட நேரத்தில், புரட்சி வீரன் சிங்கத்தேவனின் உடம்பை வெளியே கடைத்தனின் காட்டை துண்டு துண்டாகச் சிந்தித்தது.

கிழவி தங்கிய ஒலி, உடம்பு தன்னை மறந்து கொண்டிருந்தாள். கிழித்த போல புடவை போடு சிங்கத்தேவன் அடி போதுகாது சிறு கிழந்தான். தனக்கத்தனின் ஆணைப் படி வெளியே, தனக்கு கிழந்த சிங்கத்தேவனின் தாக்கி திறக்கி, அவனுடைய உடைகளைக் கிடைத்தாள். இப்போது சிங்கத்தேவன் தன்னுடைய 'உட்கோடு' துணிபோடு மட்டுமே திறந்து கொண்டிருந்தான். தனக்கத்தனின் காட்டை மீண்டும் அவன் மார்பில் பாய்த்தது!

சிங்கத்தேவனின் மார்பைக் கிழவி பார்த்தாள். அவனுடைய இடது தொனிலிருந்து

வலது புற மார்பின் கீழ்ப் பகுதி வரை, பரவி வீருத்த அந்தப் பெருந்தொழில் உற்றுக் கவனித்திருக்கிறது. இந்த உலகமே தன் முன்பு கழிவது போலிருந்தது! என்னை இரண்டாம், அப்படியே கீழே உட்கார்த்து நுழைச் சுவரில் சாய்ந்து விட்டான். அவனுடைய ரூபகம் சுழன்று, இருபத்தைந்து வருடங்களுக்கு முன்பு திகழ்ந்த ஒரு சம்பவத்தை மூடிவீருத்த அவன் கண்ணில் காட்டியது:

இருபத்தைந்து வருடங்களுக்கு முன்பு—

இந்தக் கிழவி, இப்படிச் சஞ்சக இடம், தனக்கும், குழந்தைக்கும், மிஸ்சுக்குக் கொண்ட தனிராக இருந்தான்! இவளுடைய பெயர் வெய்லியம்மா! பெயர் வெய்லி, உடல் வெய்லி, ஆகும், உள்ளமொரு...

முதல் மனைவியைப் பறி கொடுத்தவனும், மூன்று வயதுச் சிறுவனைப் பராமரிக்க வகை தெரியாது தனித்துக் கொண்டிருந்தவனுமான போஷனப்பன், அவன் செய்த பாவத்தின் பலனாகவோ, அக்கது விதவாத்தாயவோ, அவன் சிறுவன் சிங்காரத்தின் விரக அளவைப் பாலோ-வெய்லியம்மாவுக்குத் தவறு இரண்டாவது மனைவியாக விவாகம் செய்து கொண்டு விட்டான்!

தென்றதுக்கும், குறுவளிக்கும் எவ்வளவு வேறுபாட்டோ அவ்வளவு வேறுபாடும், நிறுமணத்துக்கும் பிறகு பொய்ச்சம்பா காதல் கவலில் விச ஆரம்பித்து விட்டது. எந்தச் சிங்காரத்தின் காமநுழைபு படைப்பதோ வேண்டுமென்ற ஒரே காரணத்துக்காக அவன் நிறுமணம் செய்து கொண்டானே, அந்த சிங்காரத்தின் காமநுழை, நிறுமணத்துக்குப் பிறகு, வெய்லியம்மாவால் தக்கபடுவதை தனில் கண்டு நெருக்க நுழைந்து 'நிறுமணம்' கொடுக்க 'என்று இருந்த முன்பு வெய்லி பட்டிருந்த பொய்ச்சம்பா, அவ் காமநுழை, தானே அந்த காமநுழை அனுபவிப்பதை நினைத்து அடிதான், தடித்தான்.

வெய்லியம்மா சிறுவன் சிங்காரத்தின் மீது விவா கணைகள் தானுக்கு நான் பேரு வினாவை தனே, குறையாக்கினே.

நீபாவலி விவா வந்து கொண்டிருந்தது. நீபாவலி வர இரண்டு நாட்களுக்கு முன்பு, வெய்லியம்மா, அடுப்பில் எண்ணெயில் எட்டி வைத்துப் பலகாரம் எட்டுக் கொண்டு நான். சிறுவன் சிங்காரம் அவன் பக்கத்தில் நின்றுகொண்டு தனக்குப் பலகாரம் வேண்டுமென்று கேட்டு அழுதான். வெய்லி பெற்றிருந்தான், வெய்லியம்மாவுக்கு அந்த அழகையை உணர்ந்ததும், அவன் மனம், அதோடு சிங்காரம் அவனுடைய மூத்தானின் மகன்! ஆகவே சிங்காரத்தின் அழகை தான் அழகெனவீற்று. அதோடு வெய்லியம்மாவின் வெய்லியம் அழகெனவீற்று, எண்ணெயில் எட்டிவிருந்து கரண்புறைய எடுத்தான், அதில் குழியை எண்ணெயில் இருந்திருந்து எப்போதும் மறந்து, 'போடா' என்று சிறி, கரண்புறையத் தூக்கினான், கொடுத்த எண்ணெயில் சிங்காரத்தின் தோலில் ஊற்றப்பட்டது, மார்பில் வழிந்தது. குழந்தை சிங்காரம் புழுபாயத் துடித்தான். அவனுடைய மார்பு வெத்து விட்டது!

EPHRILIME

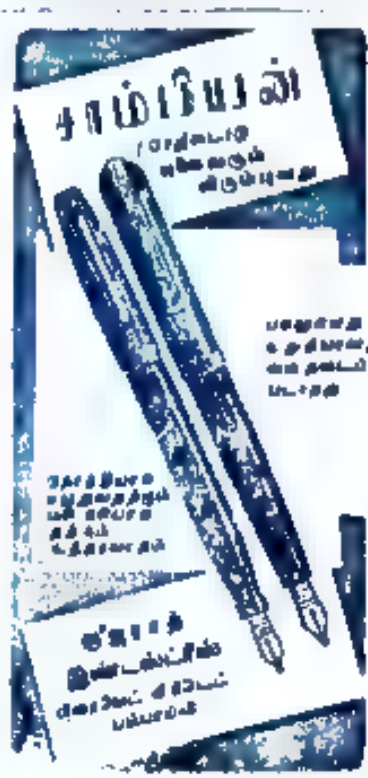
எப்ரிலைம்

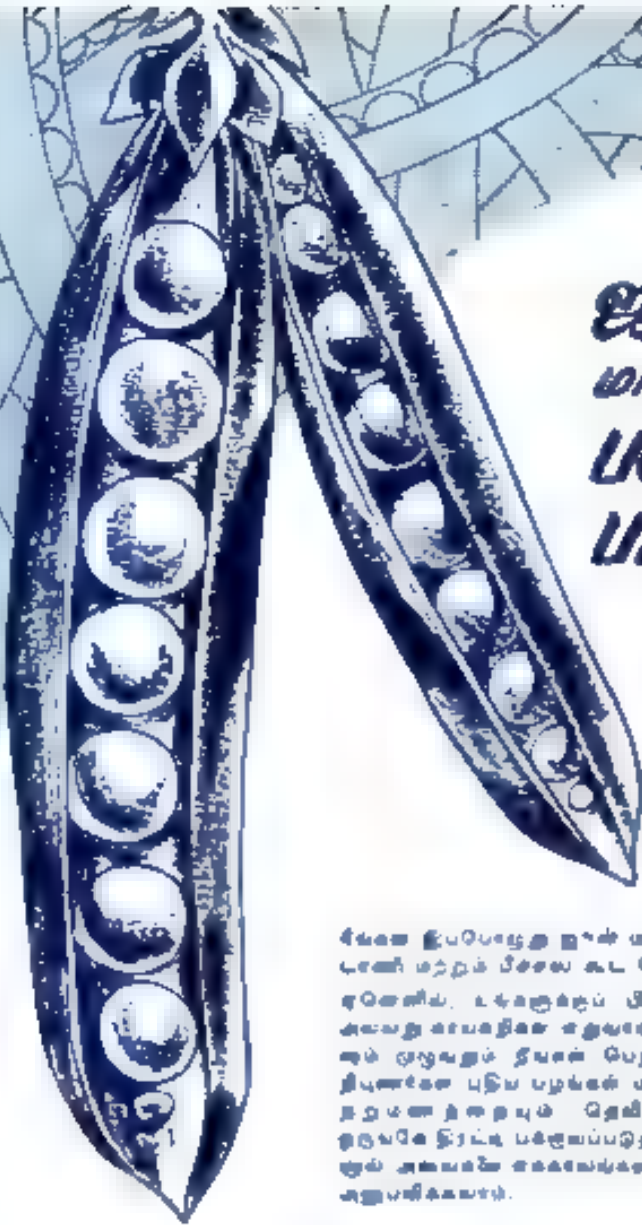

அவரது ஆகத்தா உயர்ந்த கனிக் குணப்படுத்த எப்ரிலைம் மிகச் சிறந்தது. ஒரு பாட்டில் மருத்தை உபயோகித்தால் அதன் பூண் பலவகைகள் காண்பார்.

நீண்ட நாட்கட்டிலும், மிக உயர்ந்த தரக் உடம்புடைய நோய்கள், குறிப்பாக குழந்தைப் போல்களுக்கு ஓர் சிறந்த நோய்விதம் மருந்து

பூணியன் மூலக் கம்பெனி லிட்
சாலை: 2, தோண்டிவெ, மதுரை-1

ஜன் மாதத்தில் பச்சைப் பட்டாணி

கிடைக்க இயலாத ஜன் மாதத்தில் பச்சைப் பட்டாணி மற்ற பச்சை கட பெறலாம். ஏனெனில், உருவாக்கப் படுத்தமான பழங்கள் அவைதராமல்களை எதிர்த்தும், அவைகள் வறையும் முன்பும் தங்கள் பெறமுடியும் மிட்லண்ட் திட்டத்தைப் பின்பற்றும் மற்றம் காங்கிரஸ்களின் தற்போதைய திட்டத்தைக் கவனமாகவும் கருவிக் திட்டம் பின்பற்றப்படுகின்றனவர்கள் இத்திட்டம் அவைகள் கவனமாகவும் பெற்ற முடிந்த அனுபவிகவாம்.

இன்றே *Midland* மிட்லண்ட்
தயாரிப்புகளை வாங்குங்கள்

தி மிட்லண்ட் ப்ரூட் அண்ட்
லெஜிபிள் பிரசுடக்ட்ஸ்
(இந்தியா) மதுரா

கோவை முகவரி, திருவாரூர்
கார்ன் பிரசுடக்ட்ஸ் கம்பெனி
(இந்தியா) பிரைவேட் லிமிடெட்
பம்பாய்-7

ஏஜென்டுகள் : பாசி அனாடு கம்பெனி லிமிடெட்

கடைசிக் குருக்கு

மாயாவி

தமிழ் பெருமகன் கிட்டிக்கு கொண்டு அக் கிள்ளும் கட்டிலத்தில் வந்து நின்று. சாளுவும் பெருமகன் கிட்டிக்கு கொண்டு தான் அமர்த்திருந்த இரண்டாவது வகுப்புப் பெட்டியிலிருந்து இறங்கியும், பிளாட்டாசுரத்தில் எங்கு வந்தறிவிப்பாது முன்னின்று வந்தவனாகத்தான் போன்ற உணர்ச்சி அவனுக்கு உண்டாயிற்று. பாவம், அவன் இந்திய நேரமாக மிகவும் சிரமப்பட்டு அடக்கி வைத்துக் கொள்பவருக்குத் துக்கம் அளித்தும் கடைப்பெடுத்துக் கொண்டு பாவம் அளித்ததென்ற தைரப் போல், அவனையும் மிகுந்த கொண்டு தெரிவித்தது பிதிட்டுக் கொண்டு வந்தது.

அந்த ஊர் அவனுக்குப் புதிதல்ல. முன்பே வாய் அங்குரை தெருக்கும் போது அவனுடைய உணர்ச்சிக்கு விழுந்திருப்பது, உடையெழுந்த சிவிர்ப்பம் உண்டாகும். ஆனால் இன்று அந்தச் சிறு சிறுப்புப் பெட்டியிலிருப்பது எங்கே போய் குடி குவித்து கொண்டு?

அவை ஒரு ஞாபகம் கொண்டுவிட்டது; குடிசையுடைய கட்டிடத்திலே கிட்டிக்கு. அவன் அவற்றை அவனுக்கு வட்டி வந்தானோ, அவனோடு அவன் கனம் மாயமாய் மறைத்து விட்டான். சிவனது சிறு குழந்தை ஒன்றிடம் ஒரு போய்க்கையைக் கொடுத்து விளையாடிக் கொள்வதற்குக் கொண்டு வந்த கிட்டிக்குப் பிறகு அவன் திடீரென்று பிடுங்கிச் சென்று அங்குமிங்குமிடம் எப்படி இருக்கும்? சாளுவும் அப்போது அத்தனை விளையாடிக் கொடுத்தான். போய்க்கையுடன் பெற்ற தாய் இப்போது குழந்தை, அது பதித்துக் கொண்டு வந்தது எவ்வாறு கதறியோ அவ்வாறுதான் கதறினான் அவன். "எனது! எனது!" என்று. அவன் மட்டுமா கதறினான்? புகளத்தாக்கில் ஒரு கிணியிருந்தது முன் கொடுத்தான். அது கிணியிருந்தது அதன் எதிரொலி விளம்புவது போல் இப்போதும் எதிரொலி விளம்பியது. சாளுவும் அவனுடைய பெற்றோரும் கதறிய கதறலுக்கு எதிரொலியாகக் காணவில்லை பெற்றோரும் மத்திரை 'மத்திரை மண்' எனும் கதறினர். அப்போது அவர்கள் ஒருவரை ஒருவர் அணைத்துக் கொண்டு அழுது தங்கள் துயரத்தைத் தீர்த்துக் கொள்ள முயலாதிட்டது அவர்களிடையே பெரிய அழிவு ஒன்று நொண்டி விட்டது.

அந்த அழிவு புதிதாகத் தொடர்ந்தது என்று கருவது உடையது. அது ஏற்கனவே அங்கே இருந்ததுதான். ஆனால் அவன்-அந்தச் சாளு-கதறிய பாவமாய் அமைத்தது. இரு கண்களிலும் இருந்த அவர்களிடையே இன்னொரு ஏற்பாடு கிடைத்திருந்தான். இன்று அந்தப் பாவம் களங்கி விட்டது. அவர்கள் மீண்டும் இக்கணத்திலும் அக் கணத்திலும் ஆகிவிட்டனர். இனி எக்கவாத்திலும் மீண்டும் அவர்களுடைய பாவம் ஏற்பட்டாலும் ஏற்படலாம். ஆனால் அந்தப் பாவம் இரு கண

கிணியும் கொண்டுமாளும் இக்கணம் உருமே வந்து இவர்களின் இக்கணம் முடிவாகிறது. இவர்களிடையே விழுந்த கிட்டிக்குப் போது இனி கிட்டிக்கு தீர்ப்பு முடிவாகிறது.

அவர் அது கிட்டிக்கு தீர்ப்பு முடிவாக விளங்குகான். இருந்தாலும் அதன் மேலே

உங்கள் வீட்டைச்

தன ரத்தமாக நிரூபித்தா! சிவ
பணி சோவன்களுக்கு மூன்றாம்
அத கத்த செவ்வப்படை. நிறை
சீமை அருகடைந்திருக்கி
தனவா! கோழிதான் அவை
வெண்பவரில் வந்தன. பூதன்
குழிவனவா! ஆம் அகல அகல
நிரூபிப்ப அந்த தாயைப் பூதி
நெடில் பறைய சம்பவமுது
தர கோவனது பகலில் செவ்வ
படைது! உவவா நிடைய கண்புறந்தி
தருத தாயிர். பதனா சைவ
வ் வகையிலும் நிரூபிப்ப அவை
நிரூபிப்பதால் பகலில் செவ்வ
படை பகலுபபுதல் உதந்தவரு
இப்பபது அவசியம். சம்பவமு
நெருமை ஒத்த... அவ செவ்வப்படைவன்
தருத தாயிர்.

இந்த அருமையான காரணமாக, அழகுக்கு வரத் தேடப் புகப்பட்டபோது அவர் பெரிய இடங்கள் பிடித் தான் வைத்தார். பெரிய இடம் என்றால் திறைய வரத்திற்குக் கொடுக்க வேண்டியிருக்கும்; சிறும் சேவத்தையும் வராதம் செயல் வேண்டியிருக்கும் என்பதென்களாம் அவருக்குத் தெரியாததல்ல. அதற்குத் தமக்குச் சந்தி கிடையாது என்பதும் அவர் அறிந்திருந்தான். இருந்தாலும் அவருக்குப் பண்டகார இடங்களிலேயே வரன் பார்க்க அவர் துணிந்த தற்கு இரண்டு காரணங்கள் இருந்தன. முதலாவது காரணம், ஜாக்கியோதி கொடுக்காமல் ஆனாச தேர்த்தாம், அழகு வைத்த பத்தோடு வறுமையையும் கட்டிக்கொண்டு வர மாட்டான் என்பது. இரண்டாவது காரணம், கடன் கடனை வரங்கிடக் கம்பா னத்தைத் தடுத்திவிட்டால், ஜாக்கியோதி மக ளுடைய திருமணத்திற்குமே வரும் பணத் தைக் கொண்டு அக்கடனை எளிதில் அடைத்து விடலாம் என்ற கதிரியம்.

இவ்விதமான அழகைப் மற்றும் கதிரியத் துடன் அவர் அயதவைத் தவறு சந்திக்கு மீறிய இடத்தில் வைப்பிடித்துக்கொடுத்தார். ஆறாம் இடமேயும் தெய்வம் அவரைச் சோதனை செய்துவிட்டது. அவர் எதிர்பாராதபெருந் தவறுதலில் அந்த இரண்டாவது குருத்ததைக் குக்கி விட்டது. ஆம்; ஜாக்கியோதி எட்டு ஆண்டுகட்குக்கதில்லவாழ்தான். அழகு வர எட்டு மாதங்கள் கட வாழ்விக்கில். அவரை வது அந்த வாழ்வுக்குப் பிறகு பிறத்த கிட்டுக் குத் திருப்பினும், இவன் திருப்பிவ இவன். ஒரு வாரக் காலமாகில், புகைத்திருந்த காரண கெடுவாரிடமும் விடைபெற்றுச் சென்று விட்டான்.

ஆகையால் அழகில் மனது காமனது குடுப்பதற்கு இடியெல் இடியாக வந்த தொரு திவ்வானம் பெரிய தொரு பொருளாதாரச் சிக் கிவையும் கொண்டு வந்தது. மகிழ்வு அழகுதான் பதி கொடுத்ததொடு. கடன் வரங்கிட அளித்திருந்த பொரு ளையும் பதி கொடுத்த காமனது மனமுடைத்து போய் விட்டார். அவரு டைய குக்கதையும், மிகு சிக் கொண்டு கடன் கமை யின் பாரம் வகுத்தியது. துக்கத்திலிருந்துதான் இனி விடுபட முடியாது. கடன் கமையிலிருந்தாவது விடுபடு வேளம் என எண்ணிய அவர் அவரை இறந்த பிறகு, மக லின் கிவியான ஏறுகாடு கிவ்வனம் செலுத்தினார்.

ராஜாவின் ராஜ்யம் கம்பாணச் சங்கரவின் அகில தான் நடமாடித் கொண்டிருக்கலிக்கு. அவனுடைய அரங்கமும் துணைத்துக்குமே ஆயிரப்பேர்கள் அகில மார்பினவர்க்கே கொண்டு அடியிடு போட்டுக்கொண்டு டான் வந்தனர். இருந்தாலும் சங்கர காவலத்தையும் பய கொண்டவனில் ஆளாந்து செய லாற்றும் காமனது, அங்கெனும் பண்டி

யாரின் கம்பத்தத்திற்கே பிடி கொடுத்தார். ஏனென்றால் அது பண்டகார இடம் என்பது மட்டுமல்ல; பண்டிவார் கம்பாணத்துக்கு வாரி வழங்கத் தயாராயிருந்தது மாதிரி யகை; பண்டிவாரின் புரே சத்தி எராமுமி; ஆகவே அவருக்குப் பிங் அத்தம் கொத்து குழுவதுமே காமனதுவின் குடுப்பதற்குத் தான் வேட்கமும்.

அத்தகைய பணத்திற்கு ஆசைப்பட்டு, அழகோ குணமோ இல்லாத பெண்டிவா னுக்குத் தீர்ப்பித்திடலிங்கில் அவர், சாரு நகல் பூச்சி பூசிய தந்தப் பதகம், கண்ட வண்டிக் களி கொஞ்சக் செய்வும் கட்டழி, பத்தாவது கைர படித்தலம்; பண்டிவாரு கண்டபகம், குணக்குறது. இதற்குக் கடுந் தாக மன்ன வேண்டும் ராஜாவுக்குத்தான். அந்தது அவனுடைய பெற்றிருக்குத்தான்!

பெண்டிவாப் பார்த்ததும், அவன் தங்கக் குடுப்பதில் புறர்ப்பாடிவிட்டிருந்த புண்டிவா ஆற்றுவான் என்பதைப் புரிந்து கொண்டான் ராஜா. ஆம்; அவர்கள் புண்டிவா அவன் ஆற்றத்தான் ஆற்றினான். படிப்பின் பபா போயினோ, பத்தின் பகட்டோ இன்றிப் பாங்காக நடந்து, பாரிவனமையி விட்டிருந்த அங்கிட்டைச் சோதிவனமாகினான். அப்படி பெண்டிவா செய்தாலே, அடி சாரு! ஆறாம் இறையின் தீ ஏற்றி வைத்த இங்கு பவிசைக்க திய குப்பென்று கை அவித்து விட்டுச் சென்று விட்டாயே!

சீரிலாக மூன்று வருஷங்களுக்கு முன்பு இதே மாதத்தில் ஒரு மகிவனாரமான் தானிக் கருதுக்கத்தின் வாழ வந்தான். அவனிடக் கொண்டுவிடப் பண்டிவாரும் அவருடைய மகலி கம்பிவாப் பத்திருக்கார்.

மகலித் தருதியவாள் இடத் தில் குப்பகடத்துவிட்டோம் வந்த பூச்சிபு ஒருபுறம் இருந்தாலும், கவனிப்பிரிய பெண்டிய, வேலை வந்ததும் டண்டிவாரின் கண்களைக் கண்ணி திறத்தது. அவர் ராஜாவிடம், "மாப்பிங்கி வங்கக் குடுப்பதின் ஐரே குடுத்து அவன், ஆகையால் அகலிவ மவருக்குச் சொப்ப கைத்துவிட்டோம், தென் திவிடிக் கடுமையான காத் தையோ. நுகுமக்கு கவரித்த பெப்பத்தையோ தாங்க இவரைப் பி தெற் றம் அவருக்கு. நீங்கள் அவனை..... என்று கதிய வர் பெயை பேச வராமல்

தடுமாறினா. சாரு அவரைத் தெற்றி. "கவனிப் பதாதிக்கை! சாருவை தாங்கக் கைதும் வாடாமலாக வைத்திருப்போம். இரண்டு வருத்துக்கலிக்குக் கருகிவிட்ட எங்கக் குடுப்பத்தையுத் தான்மகலிவ பெண்ணமற்ற கங்கிவிட துணுக்குத் தெரியும்" என்றான். ஆறாம் கைக்கித்தையு, அவனை வாடா மகாராக வைத்திருக்க அவனுக்குப் படித்ததா?

அதற்கு அவரையோ, அவனுடைய பெற்றோரையோ குறை கூற முடியாது. அவர்கள் அவரை மலர்மலர் மென்மையாகப் பேணித் தான் வளத்துக் கொண்டனர். ஆயினும், மலர் என்பது காலைமீல் மலர்ந்து இரவில் வாடிவிடும் என்னும் இயற்கை நிலையை மெய்மறக்கி விட்டுப் போய் விட்டான் சாரு.

வாழ்க்கை என்னும் நிலைக்கெதிரே
ஒரு கண்ணாடிக்குள் ஆடிக்கொட்ட அவன் வந்தான். ஆகையால் வந்த புதிதில் கமர்

இரண்டு வருஷ காலம் அவர்களுடைய கண்ணைக் கட்டிக் கவிப்பூட்டினான்.

எப்படிப்பட்ட இரண்டு வருஷங்கள் அல்ல! அனாதை, இன்னறவத் துன்ப நிலையில் நினைந்தாலும் சாருவின் உள்ளத்தில் இப்படி கரந்தது. இதுவரும் இரண்டு புளாஸ்டிக் தீயிதத் தினைத்த இரண்டு வருஷங்கள்; உள்ளமும் உடலும் ஒன்றி இணையிரியாத வாழ்க்கை அந்த இரண்டு வருஷங்களை அவருக்கு மறக்க முடியுமா? இன்று மட்டுமென்றே? என்னும் மறக்க முடியுமா?

எப்போதாவது இரண்டுமூன்று மாதங்களுக்கு ஒரு நடனப் புண்டையார் சாருவைப் பிரத்திக் கட்டிச் செல்லும் இருவருமே தனி

யாவத் தலித்து விடுவார்கள். ஒன்று, சாரு அவரை நினைத்துக்கொண்டு அங்கே ஒடிப் போய் விடுவான்; அல்லது அவன் அவரை நினைத்துக்கொண்டு இங்கே ஒடிவந்துவிடுவான்.

"என்னடி இது அதிசயமாகிடுக்கு. பிரத்த விட்டுக்கு வந்தா ஒரு பத்து நாள் நிலைக்க இருக்க மாட்டானா?" என்பான் அங்கே சாருவின் தாய் சங்கரி.

இங்கே சாருவின் தாய் தர்மவர்தினி. "அழகுதான் போடா. அவளையும் பெற்றவர்களை இங்கிலா? கொஞ்ச நாட்களாவது பெண்டின் விட்டியை வச்சுக்கொடுக்கிறது மின்று ஆசையா இருக்காதோ? என்னவோ, அவர் வந்து அழைக்கண்டு போறதும், நீயின்னாலேயே போய் அழைக்கண்டு வந்துடறதும் தன்னுத்தான் இருக்குடா!" என்று மொகாயைப் தோலில் இடித்துக் கொள்ளுவான்.

ஆனால் யார் என்ன சொன்னால் என்ன? ஒரு தாய் பிரிவுகூட அவர்களுக்குப் பெரிய வேதனையாகத்தான் இருந்தது. இப்படியெல்லாம் கணவனை இவ்விரியாத இருந்தாயோ சாரு; கணக்கு எப்படித்தான் அவனைக் கணத்தில் உதறிவிட்டு ஒரேயடியாக மறைத்துவிட உள்ளம் வந்ததோ?

ஒரு சமயம் சாரு பிரத்தக்கத்துக்கு வந்து பதினைந்து நாட்களாகிவிட்டன. சாருவுக்கு ஊரிலே அறுவடை சமயம்; போய் அழைத்து

வர முடியவில்லை. வழக்கம்போல் சாரு இளம்பி விட்டான்.

அப்போழுது சங்கரி அம்மான் அளவுகடந்த வருத்தத்துடன், "இது நீ பிரத்த மண்ணு. இங்கிலா? கொஞ்சம் ஒட்டுதல் இருக்கட்டும். ஒரேயடியாததான் பதக்கிதியே!" என்றான்.

கொக்கியில் கொடியில் உலர்ந்தியிருந்த துளிகளை எடுத்துக் கொண்டிருந்த சாரு, "இங்கே வா அம்மா!" என்று தானய் அருகில் அழைத்தான். பிரகு அவருடைய கையைப் பிடித்து, பக்கத்தில் அன்றுதான் பெயர்ந்து நடப்பட்டிருந்த வானழக கன்

தன்மை அழைத்துச் சென்றான். "இதோ பார்க்க, அம்மா! இந்த வானழக என்ன இன்று தாய் வர சூழ விட பிடுத்து பெயர்ந்து நடக்கொண்டிருக்கே? எத்தனாக? அது செழித்து வர வேண்டும் என்பதற் காகத்தானே? அப்படியே பெயர்ந்து நட்டு விட்ட பிரகு அதற்கு அந்த இடத்தானே நிலையானது? அனாதை அடிக்கடி பிடுங்கி, தாய் வானழகமில் பத்து நாளும், இந்த இடத்தில் பத்து நாளாக நட்டுக் கொண்டிருந்தான் என்ன ஆகும் தெரியுமா? அது பட்டுப் போகும்!" என்று கூறிச் சென்றான்.

அந்தச் 'சிறிது' நீண்ட காலப் பிரிவு' பிரத்தரப் பிரிவில் முன்புவிட்டமாத

மும் என்பதை அவர்களுள் யாரும் விரிப் பார்த்திருக்கவில்லை. மாறாக, அப்பிரிவுக்குக் காரணமாக சம்பவம் அங்கிரு குடும்பத்தினருக்கும் எல்லியற்ற மகிழ்ச்சியைப்பெரித்தது. அந்தப் பூரீப்பீச் சாரு ஒரு கற்றுப் பருத்துக் கூட விட்டான். அத்துடன் தாய்மையே பிரத்த அடைவப் போகும் தனி மனிதச்சி வேறு அவருக்கு.

கண்காப்பு, சீமத்தம் எவ்வாறு ஆனபிறகு, திறை குவிவாக, விறை திறைவப் பிள்ளையும், மடி திறைவ மதுகளும், கொண்டை திறைவ செய்பிள்ளையுமாகக் கண்களிலே கணவரையப் பிரிவ வேண்டியிருக்கிறதே என்ற கைக்கம் இருந்தாலும், உள்ளத்திலே தாயாகப் போகும் பெருமை மலர், புகக்கத்திலிருந்து விடைபெற்றுச் சென்ற அவன், அதுதான் தனது இறுதியைப் பெறுதல் என்பதை எவ்வாறு உணர்ந்திருக்கப் போகிறான்?

"**விவில்க்கிறோமே காலையில் சாரு ஆண் குழந்தையைப் பெற்றிருந்தான்;** தாயும் சேவும் கண்!" என்று அங்கிருந்திலிருந்து கத்தி வந்ததும், சாரு குனிந்து, பட்டு உருத்தி, ஊர்க்காரருக்கு விடை தானம் செய்தான்; சர்க்காரையும் பழமும் வரவிடுவான்.

பத்தாம் நாள் புண்டையாகவையத்துக்குக் குடும்பமே விண்ணாரிவிடுத்து இளம்பிச் சென்றது. ஆனால் சாரு அங்கே புண்டையாகவையமே செய்தான்? புண்டையார் விட்டிக் புருத்த

போது அவர்களை அழைக்கும் புறம்புதத் தாம் வரவில்லை. இவ்வென்று சாருவுக்கு முந்தான் இரவு தூரம்! பெத்தம்! புறம்பம்! துள்ளி! இறுதியில் அவன் போயே போய் விட்டான். தந்தி கொடுத்து உரிமையாகவே வரவழைத்து உட்கார் ஒப்படைக்க வேண்டிய பிரயங்குட இருக்கவிடவே பண்ணையாருக்கு, அவர்களை பிராவிதர் சிவம் அவன் உயிர் பிரித்த மறுகணம் வந்து விட்டான்.

ஆயிற்று: ராமனின் கரங்களை நாடகத் திரை சாருவின் தடிப்பு முடித்து விட்டது.

அவர்கள் எதற்கோ வந்தார்கள்: வந்தபொழுது நிறையேற்றினார்கள். இனிப் புறம்பட வேண்டியதுதான். அச்சமயத்தில் அந்தப் பிரச்சனை எழுந்தது—குழந்தை?

"அவன் தம் போகும், என்விடிலே அனுப்பிவாங்கியவர்களை யெல்லாம்" என்று தர்மலர்த்தினி.

பிராவிதர் பண்ணையாரிடம் சென்றார்.

"அவர்கள் போகும்போது: மறுக்கவில்லை. ஆனால் அவரை முழுதாய் பறி கொடுத்த உடனே இவரையும் எங்கிடையிருந்து பறித்துச் செல்வ வேண்டாமென்று அவர்களைக் கெஞ்சிக் கேட்டுக்கொண்டதாகக் கூறுங்கள்" என்று பண்ணையார் சொல்லி அனுப்பினார்.

"ஆமாம், தர்மா! அவர்களுடைய உடைத்த மனசை இன்னும் சிவந்துகொண்ட வேண்டாம். இரண்டொரு மாதம் அவன் இங்கேயே இருக்கட்டும்; பிறகு ஊரிலிருந்து வேறு யாரை யாவது அனுப்பி வாங்கி வரச் செய்யலாம்" என்று மனவிலையச் சமாதானப்படுத்தினார் சாமன்சு.

மூலமும் உதராமாலைச் சென்றவர்: தடைப்பிணமாக ஊர் திரும்பினார். ராமனின் சொந்தத்தைச் சொந்தமில்லாதுகொடுத்திருக்கிறார்களா? சாரு அவனுடைய கால்களை தென்றலாக வந்தான்: இப்பக் காதலற விடுகான்; இறுதியில் புலியை ஒலி விட்டுவிட்டு மறைந்து விட்டான். மின்னலாக வந்தான்: கண்ணைக் காணவக்கும் ஒளியை நிரப்பினான்: பிறகு அவன் கண்ணைப் பறித்துக் கொண்டு பறித்தொடி விட்டான். நினைவாக வந்தான்: அவனுக்கு நித்தியானந்தத்தைத் தந்தான்: முடிவில் காலமாக மறைந்து அவனைக் கவித்துவரில் ஆழ்ந்தி விட்டு அந்தரத்தினியானாவி விட்டான்.

அவன் வந்தது: காழ்த்தது: இப்பம் தந்தது: இறுதியில் மறைந்தது: இப்படி ஒவ்வொன்றாக நினைத்து அவன் உருகினான்: உருகிக் கொண்டே இருந்தான். இரண்டாம், மூன்றாம்; சதா அகலிப் பற்றிய புறம்பம் தாம்—"சாரு! சாரு!"

மேலும் ஒரு எட்டு மாத காலம் சென்றது. 'காலம் துக்கத்தை மாற்றும் மருந்து' என்று வேதாந்திகள் கூற்றிடுகப்பதை அந்த வேதாந்திகளுக்கே போகுத்துவதாகி விட்டது. சாதாரண மனிதனை ராமன் அன்று போலவே இன்னும் போகப் பித்தாக இருந்து வந்தான். வர வர வந்து - சோறு தண்ணீர், ஒய்யு-உறக்கம், உடலுக்குக் காத்தது. வட்டியை விட்டுக்கொடுக்கப் போய் முடிவாகவே போக வந்து விடுமோ என்று அச்சம் ஏற்பட்டது.

சாமன்சு தப்பிவிடக்கு. தவிர, குழந்தைக்கும் இப்பொழுது ஒருவகை தெருங்கிக் கொண்டு இருந்ததாம், இனி அதை வெறும் பாவினே வளர்க்கலாம் என்று வதாரியை ஏற்பட்டது.

அதே சமயம் பண்ணையார் தப்பிவிடின் மனத்தை முறித்துக் குழந்தையைப் பல்வந்த மாகப் பிரித்து வரவும் அவர்களுக்கு மனம் வரவில்லை. இறுதியில் அவர்கள் ஒரு முடிவுக்கு வந்தனர். பெற்றவனையே அழைப்புவோம்; அவனுடைய சோக நிலையைக் கண்டால் குழந்தையைத் தங்கவிடமே வைத்துக் கொண்டு வேண்டும் என்று அவர்களுக்குத் தோன்றியது. தவிர, உரிமையுள்ளவன் போய்க் கேட்டும் போது அவர்கள் மறுத்துக் கூறவும் முடியாதவையா?

தங்கள் முடிவை ராமனிடம் தெரிவித்த போது அவன், "என்ன?" என்று அவதூறு.

"தீ போனதுதான் அவர்கள் மறுக்காது குழந்தையை உங்களுக்கு அனுப்புவார்கள்."

"ஆனால் தான் அங்கே-அந்த வீட்டுக்குள் எப்படி நுழைவீன், அம்மா?" என்று கத்தினான் அவன்.

"மனசைத் திடப்படுத்திக்கொண்டு போய் வா, அப்பா. உங்களை இவ்வாவிட்டாலும் எங்களுக்குக்காவாயது போய் வா. குழந்தை வந்தாகவந்தி உன் துக்கமும் மாறாது; எங்கள் கவியையும் தீராது."

அது வாங்குவம் என்பதை அவனுடைய அத்தராதமாவே ஒப்புக் கொண்டது. ஆகவே மனத்தைக் கவனிக்கிக் கொண்டு அவன் புறம்பட்டு விட்டான்.

மீண்டும் கோடிக்கு வந்ததும், அதுவரை எவ்வுத்தகை கொடு சென்று கொண்டிருந்த வண்டிக்காரன் பாட்டை நிறுத்திவிட்டு, "எனக்குத் தெருவியை யாரு விட்டுக்குப் போடறான், ஸார்?" என்று கேட்டான்.

ராமனின் நினைவு அவன் கவித்தது. "தெருக்குத் தெரு வந்து விட்டதா?" என்று நினைக்கிறவன்போல் கேட்டான் அவன்.

"ஆமாம்."

"அப்படியானால் தெரு ஆரம்பத்திலே ஒரு சந்து கிழக்கே போகும்; அதிலே ஓட்டி..."

"அந்தச் சந்திலேயேயானா?" வண்டிக்காரன் விவரிப்பது இடை மறித்தான்: "அது கொங்கிப்பூதத்திலேயேயாவியுமுட்டிக்கொடுது!"

"ஆமாம்; கொங்கிப்பக்கமாகவே ஓட்டு; விடு வந்ததும் நிறுத்தச் சொல்லுகிறேன்."

கண்டிக்கு விட்டிருந்த டிராக்டோர் விளக்கு வெளிச்சத்தில் வண்டிக்காரன் ராமனின் முகத்தை ஊடுருவி நோக்கினான். அவனுடைய இரு கண்களிலும் கண்ணீர் துளிகள் மின்னி வதைக் கண்டபிறகு வண்டிக்காரன் பேச விடவில்லை. தெருக்கே விட்டுக்கொண்டே வண்டியைச் சத்தித் திருப்பினான்.

அப்பொழுது இரவு ஒன்பதரை மணி சமயம் தான் இருக்கும். இரந்தாலும் அங்கிலுதான் பிராமத்திலும் அய்யமத்திலும் ஊர் அடங்கி விடும் என்பது ராமனுக்குக் தெரியும். விருப்பி விருக்கான அவன் யாசன் வழியாகவே போயிருக்கலாம். ஆனால் இனி அவன் அங்கே விட்டுக்கொண்டு வரவன் வழியாக நுழைவ முடியாது: துறவாகக் கூடாது.

(அடுத்த இதழில் முடியும்)

பாண்ட்ஸ்

டீரீம்ப்ளவர் டால்க்

உபயோகித்தால்

தாள்முழுவதும் புத்துணர்ச்சி

மூடலும், தறுமணத்துடலும்

இருக்கலாம்

விரித்த கழுத்திலேதும், உறுமணம் வாய்ந்ததான
பாண்ட்ஸ் டீரீம்ப்ளவர் டால்க்ஸ் பயுடல் உபயோகித்
தால், சிவகன் கொழுப்பு வெப்பத்திலும், புழுக்கலான
சாக்கலிலும்கூட இனிவ உணர்ச்சியுடன் இருக்கலாம்.
மென்மையான இந்த டால்க்ஸ் பயுடலால் உடம்பின்
துளிக்கொண்டால், மச்சினுட்டும் கிரீஸைத்
தொண்டி ஒழியும். சாக்க முழுவதும் புது மணமாய்
பெயர் இனிவ புதுமையுடன் இருக்க பாண்ட்ஸ்
டீரீம்ப்ளவர் டால்க்ஸ் பயுடல் உபயோகியுங்கள்.

சீல்பேர-பாண்ட்ஸ் இன்சைப்பேரேட்டர்
(வாய்நுக்கப்பட்ட, பொதுபுடல்
ஆகும், அமெரிக்காவின் இன்சைப்பேரேட்டர்)

இவரை எந்தக் - "LOVELIER WITH
POND'S" என்ற சாத்திரனை எந்ததென
வருமறுக்கலாம், இதில் அழகுபாணியுயர்ந்தி
உபயோகமான டீரீம்ப்ளவர் டால்க்ஸ்.

பி.டி. டால்க் 1913, ருபர்ட்டுமென், செ. 26 T,
பிளாஸ்டிக் என்ற கிளாஸ்டிக் ருபர்ட்டுமென் 26 டால்க்ஸ் கிளாஸ்டிக்
எந்ததென.

உங்கள் மேனியும்

சினிமா நட்சத்திரங்களுக்கு
சுடாக அழகோங்க முடியும்!

தென்னாப்பிரிக்க அர்ப்போ நாட்டில் நட்சத்திரமான சாஜிவி,
போலீஸாரின் பதமளிப்பாட்டினால் களியழைத்த பொய்க் காதல்
குதிர்ப்பிடுகுதான்! "என்னுடைய சகுந்தை மாதிரியே உன்னை கவனித்துக்
கொள் அன்புடன் தாயா, வெண்கலமான கைகள் உயர்வென
சோப் உபயோகிக்கிறேன்." கைகள் உயர்வெனச் சோப் அது
மெய்க் கவனமானது, நறுமணமுள்ளது, திற்பயன்மையானது.
தங்கமும் உன் இவ்வாற்தான் அழக உபயோகித்து
உங்கள் மேனியழைப்பி பதமளிக்கக்கூடாது!

தாயா, வெண்கலமான

லக்ஸ் டாய்லிட் சோப்

சினிமா நட்சத்திரங்களின் அழகுதான் சோப்

விளம்ப
புகாரில்
"உத்தம
புத்திரன்"
பட்டத்தில்
தொன்றும்
அழகு
நட்சத்திரம்
சாஜிவி